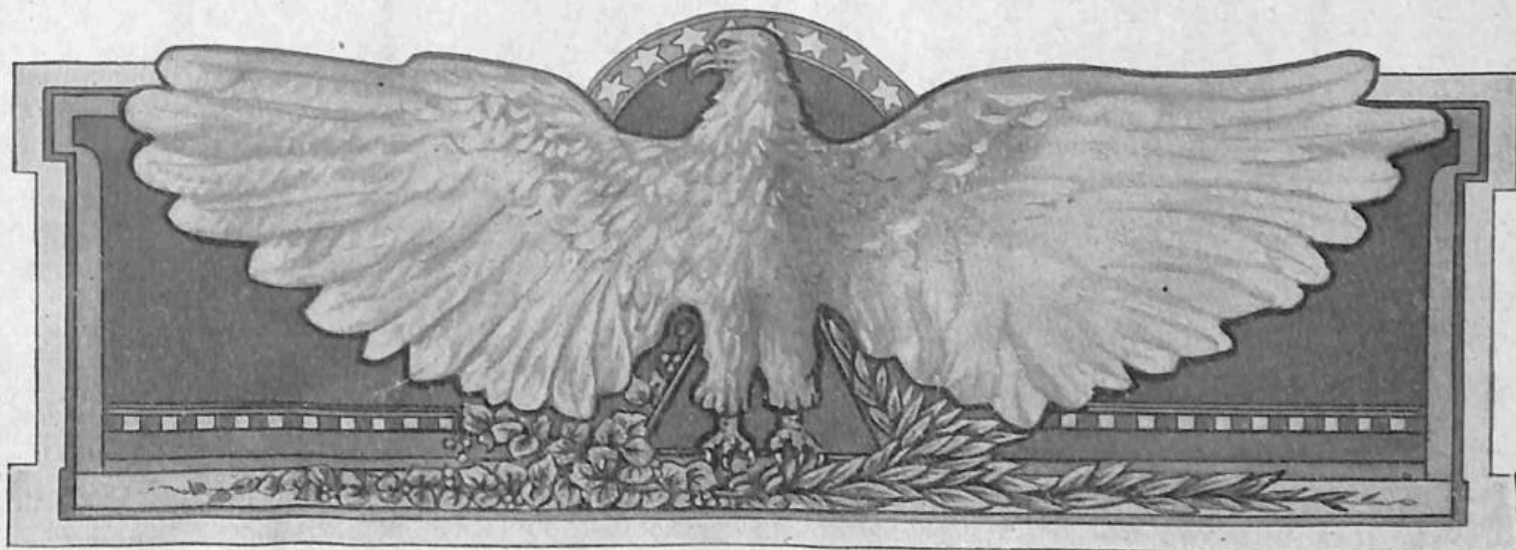

SOKOL AMERICKÝ

ROČNÍK XXXVIII.

CHICAGO, ILL., 15. LEDNA 1916.

ČÍSLO 1.

SOKOLSKÝ POZDRAV.

Česko-americkému Sokolstvu na vstupu do Nového Roku 1916.

Pro Sokol Americký napsal Slavomil Kratochvíl.

NASTOUPIT v řad!
Byly doby, kdy jsme jásávali,
co malé děti;
A chvíle, kdy nadšeně jsme bouřivali,
v dorostu vznětí;
Čas ale přišel, kdy jsme pěstě zatínali,
V zoufalém vzteku ruce do krvava rozdírali
O pouta, jež drtila, a jež jsme marně rozbíjeli:
Co muži, Sokoli.
Přec mnohým ted' s rukou okov spad;
Nuž — necht' nastoupí v řad!

Pohov!
Tuhá práce čeká, oddechněme sobě,
naberme sil;
Budem tříbit mysle, čelit hmoty zlobě.
práce snášet pyl;
Vzpružme svaly, svěžím vzduchem občerstvěme hruď,
Kdo nejsi dosud Sokolem, jím staň se'a buď,
Kdo Sokol jsi, vstaň, promluv, spící vzbud':
Co Čech, to Sokol.
Buď cele pravdiv, a úspěch Ti kyne!
V čas promluv! Pohov brzy mine!

Pozor!
Bud' pohotově ted', hruď vypni,
stoje spatný;
Paže povelu volné k tělu upni,
bud' zdatný;
Vyjasni oko, pohled zbystři, postavu vzpřím,
Vzdor probud', sebevědom, nebud' váhavým,
Čin místným ted', kázeň je Tvojm svědomím:
Sokol poslouchá povelu.
Potom čas je dobou pro ideí spor;
Zmeškal-li's, počkej. Ted' zní: Pozor!

V levo v bok!
Zříš cestu. A chvíš se. Vidíš zhanobenou vlast —
bezmocný potlač vztek;
Úž svraští brvy, zrod marné slzy zkaz,
a vzdorných zubů zatni jek;
Bol v srdce hloubi ztlum, vzdor proměň ve vůli,
Rozumem všecko beř, a cele, ne ve půli,
Dobře se rozhlédni, chyba zdar rozpůlí:
Sokol dobře vidí.
V daleké dále trpí vlast, i čeká Tě sok;
Bys viděl je, nuž: V levo v bok!

Zákryt!
Bratra vždy kryj, ale dívej se v před,
bud' věren kázni;
Odvahu porozumět měj i zapomět,
nepropadni bázni;
Sám v řad se kryj, a napřed sama sebe měř,
Pak jiné měříš-li, bud' vlídným. A věříš-li, tož plně věř,
Úd bolavý je zraněn, jej vyleč spíš, a neodřež:
Sokol kryje sebe i bratry.
Bys v duši svou i druha vyslal zpyt,
Náčelník velí na zákryt.

V pochod!
Vykročí levá. Srdce je v hrudi na levo,
pravá ruka jedná;
V pohovu síly střádal's, v pozoru změřil na novo,
v pochod jde síla jedna;
Znáš povinnost, do boje jdeš, jdeš na pomoc;
Co Sokol jdeš; v tom jméně, kázni, síla ve dvojmoce,
Bud' rek, i bohatýr, zlom sebevědom zmatku moc:
Sokol nese pomoc na sokolském štítě.
Sokol je přímým, a práva má co Chod,
s králem si přímo mluvit. Nuž zdar! A na pochod!

REDAKČNÍ ÚVAHY.

Když tak povážíme, na kolik z toho množství vystříleného olova, mohlo se ulítí písmenek, když povážíme, co z těch různých kovů v Evropě za hrozné války na zabíjení lidu upotřebených dalo by se povážíme, co z těch různých kovů v Evropě za hrozze všech těch rozedraných hadrů a stejnokrojů zabíjených obětí války, co vše by mohlo vzniknouti z těch tisíců a tisíců mozků lidských utracených zbytečně, co myšlenek volných a pokrokových, co práce a co vzdělání lidstva místo vzájemného se vraždění, zde těch, již bydlí za tou, oni tam za druhou hranicí! Hranice, trochu hlíny, trochu trávy, tam řeka a jinde holé vrchy! Divné pojmy, divného člověka ve zvíře proměněného... A to všechno vědouce, jak musíme býti rádi, že my zde v této vlasti naší nové máme příležitost k volnému rozvoji, postupu a práci, že takové a podobné projevy "kultury dvacátého století," jako v Evropě divě válčící na nás nedolehly. Jdeme v nový rok práce a přičinění... Naše sokolské šiky snažily se a s nimi snažil se i ten list náš, aby obrazem byl všeho toho, co u nás se děje a bratří našich tam doma i bratří slovanských. Psávali jsme kdys novoroční úvahy, sliby a jiné, ale dnes činíme výminku, výminku, kterou výzvou bychom nazvali, aby ti naši Sokolové, Sokolky a dorost náš obého pohlaví, nejen ten list náš přijímali z pošty, ale aby i četli všechno, co na stránkách listu jest sneseno, poctivě a svědomitě uspořádáno, aby četli i vše druhé v druhých listech sokolských, uvažovali a přemýšleli o tom, co se čtlo a aby podporovali a vážili si veškerého svobodomyšlného tisku, českého pak zvláště. Není a nemůže býti o tom pochyby, že tisk svobodomyšlný vždy přál šikům našim a dorost ze svobodomyšlných rodin nám posílal k další výchově těla i mysle. Tisk ten šel i dále a list náš v tom ohledu jistě, že nezůstal pozadu, čili šlo se hloub, volně a dle pravdy, kdežto po stránce technické, díky pořadateli dotyčných stránek, jako v části zdravotní a v pracích původních jsme se snažili. Tož čtěte list svůj, listy druhé sokolské a čtěte časopisy svobodomyšlné, vše co vzdělavací, dobré knihy, dobré práce dobrých spisovatelů všech národů a české zvláště...

Když ubohé Srbsko a nešťastná Černá Hora byly nepřitelem téměř zdeptány, kdy vojska srbská statečná a obětovná ustoupiti musela, přijali bratři slovanští zástupci sportovních organizací, jakž se praví a to Chorvati, Slovinci a Srbové v Clevelandě silnou resoluci. V resoluci povídá se o tom, že doufá se ve vítězství bratrského Ruska a že nepřítel nesmí dostat ani píd' slovanského území na Balkáně atd. Opis resoluce byl poslán i státnímu sekretáři Lansingovi do Washingtonu, Pašičovi, Plamenacovi, vyslancům spojených a podobně. Jest veliké to neštěstí, jež potkalo národ srbský a osud zahrál si s těmi junáky prapodivně, ba zahrál si tak, že nežli došly ony opisy resolucí oněch sportovních sdružení na místa určená, vypadalo to bledě... Pamatujeme se, že bývaly doby, kdy i my potrpěli jsme si na vše-

lijaké takové resoluce, schůze indignační a p. a těší nás jen, že dnes u nás od pouhých psaných a hezkých slov dovede se již jíti k činům, ano dovede se namnoze sáhnouti i do kapsy ve prospěch dobré věci.

Když tak člověk pozoruje, jak němečtí socialisté za hrozné té války zapoměli mezinárodních svých snah a jak rychle spěchali pod prapory německé, jen aby znovu dokumentovali, že jsou Němci a v první řadě Němci pouze, musí jen potěšiti, že naši čeští soudruzi jdou u věcech českých s námi, že pevně stojí na požadavku státní samostatnosti a sebeurčení zemí českých a že směrem tím ze všech sil svých chtějí pracovati a nejen chtějí, ale pilně již pracují i snaží se, tisk jejich pomáhaje při každém postupu národním té české Ameriky, volné a pokrokové.

Máme to ale my čeští lidé podivné náhledy a podivné pochopení pro svobodu člověka! Doma ve staré vlasti stěžovali jsme si vždy na šovinismus vlády, Němčika, persekuci a útlak ve vlastní své zemi a sotva se octneme ve volných sférách veliké této republiky, když jiný nás neotročí, tož chtějí bychom otročit se sami na vzájem! Kdyby tomu nebylo tak, kde by mohly zde ještě pořádky a za nynějších poměrů v Čechách a strašné evropské války parádovat po našich ulicích spolky českých veteránů, rakouských vysloužilců a jiné pošetilé spolky, kloubky a nesmyslné organizace? A jak to srovnáme se svou občanskou eností a českým svědomím, když strpíme, aby pronásledoval mezi námi bratr bratra, jedné organizace sokolské a to jedině proto, že požaduje dotyčný zaplacení účtu čili pohledávky u největší naší organizace čili vymoženosti u Národního Hřbitova v Chicagu. Jak můžeme ospravedlniti útok na téhož bratra a prohlašovati, dokud bude činovníkem veliké a jiné naší instituce dobročinné: Útulny a Sirotčince, že z pokladny Národního Hřbitova nemá se jí dostati podpory ani centu! Co osobnost, co jedinec má co dělati s tím, aneb oním celkem, zde pro mrtvé a tam pro živé sorganisovaným, celkem český lid reprezentujícím? Čekali jsme jak se věci utváří, zasláno následovalo za zaslánem v tisku našem, resoluce padaly a my jen připoměli si, že svobody není hoden ten, kdo jinému ji bere a tak sám jest vinen! Dnes pro úsměv zbohatlého parvenue dovede se hájiti podnik docela soukromého rázu, aby zítra z pokladny Národního Hřbitova udílela se podpora dle libovůle a za souhlasu několika jedinců sem či tam. Z jakého fondu podpory ty se udílí? Z jakých pramenů jdou peníze do těchto fondů, či vezme se jednoduše z pokladny a z přebytku? Stojí tak psáno ve stanovách? Podle našeho soudu, když již se dává: na školství naše české a svobodomyšlné a podnik humanitní, dáti by se mělo nejvíce, ba spíše, nežli na podniky bezbarvé, unitariánské atd. atd. Či bylo by pravdou, že to naše Sokolství u některých bratří našich a sester trvá a jest pouze ve schůzi

sokolské, na jiných schůzích jiných jednot a spolků českých, že již se může jednat třeba hrubě nesokolsky, že kázeň přestává a ve spolecích cizonárodních, že se pámbičku mohou ulízat i kolena, neprováděli se docela něco horšího?! Zásada — zásada — hm, to slovo jsme někde četli a věru, že není naší vinou, že prohlášení zásad sokolských ze stanov našich N. J. S. na posledním sjezdu zmizelo. V tom ohledu bratři a sestry D. A. S. na Východě přec jen zůstávají vzory, at' si již přiznáme rádi či nie.

Přiznáme se Vám upřímně, že nikdy snad v životě jsme se nebáli, aspoň mnoho nebáli, ale z "malých synů velikých tátů" měli jsme jak se říká vždycky "špundus." A proč? Obyčejně se takový synáček velikého českého táty povznesl do té míry, že ubohý otec, kdyby tak byl ještě živ, aneb jestli náhodou ještě žije, jistě by si ukroutil krk, že "něco takového přivedl na svět — v prosté mluvě české se tomu říká: jeho syn!" Ubohý svobodomyšlný Karel ve Wisconsinu na příklad jakou by z toho musel mít nyní radost, když by mu jeho "potomek po meči" vyprávěl, že jest vlastně docela nemravný člověk, protože svobodomyšlnost vede k nemravnosti a americká škola veřejná bez náboženství, že je pařeníštěm zločinu. To by ten starý Karel koukal, jak se ten mladý Karel dovede ohánět křížem, katechismem a citáty slova božího a to nejen u té naší pramáti "U Libuše", ale i jinde za politické kampaně, když mu jde o nějaký "job." Neříkejte, prosím vás, že takové nedochůdce první památku otce svého, nehněvejte se na takového chuděrku, jestli mu trochu v hlavě přeskočilo a jestli si to nějak popletl i zapoměl pak vysvětliti, proč v Joliet na příklad vydržují si vlastního pana pátera, ti různí zločinci, vrahové a všeliká jiná cháska věrecká tam poslaná, kdežto těch nevěrců a svobodářů "z nemravných" je tam tak málo. Měli jsme kdys u nás pitomečka, jenž také mívával velikého otce, říkali jsme mu tuším: "Karlíček bum," proč nevyplnit citelnou mezeru v národě a nemít šikovného: "Karla bum."

Bude bezmála třicet let, kdy Sokolstvo české opět připravovalo se k průkazům práce na poli výchovném lidu svého a tu tolik vyskytlo se důkazů o hloubce a mohutnosti vlastní organizace, že dnes neváhali jsme podati toho v listě našem mnohé ukázky a to již proto, že na tu Českou Obec Sokolskou a Svaz Slovanského Sokolstva přišly doby zlé... Byla rozpuštěna a také druhá jednota, když před tím celé řady její junáků hnány byly na jatky válečné, když vzalo se jim vše i bralo se stále víc, protože se nemohli nadehnouti k bojům proti bratřím svým... Nestačila humanitní práce sokolská, zařizování lazaretů v Sokolnách, oběť na krvi a statečích, nestačilo, že z řad sokolských nejlepší mužstvo tvořilo "kanonenfutr," čili poskytovalo "dělovou potravu" Němčiku, že mnohé konalo se na vdov a sirot záchranu. Jedno však se nekonalo a to Rakousku nebylo asi na Sokolstvu vhod. Nadešly vládě těžké poměry a ona chtěla zvýšiti ve všech státech povinnost a péči

o vojenskou přípravu dorostenské mládeže, myslela si patrně, že dorost sokolský by se měl podržiti i vojenskému výcviku ve vnitřním systému výchovy vlastní a tu se leckde narazilo, docela správně narazilo! Č. O. S. vydala pokyny a technický odbor své doby navázal styky se samosprávnými úřady, kruhy učitelskými, organizacemi řemeslnickými i živnostenskými **za účelem zvýšené činnosti na poli tělesné výchovy pro zdatnost národa.** Tedy kladl se výše všestranný tělesný výcvik mládeže, nežli jest čistě vojenský výcvik a to řeklo se přímo po sokolsku. Němčík hned čul v tom však čertovinu, jako zdálo se mu, že ti junáci sokolští na vojním poli nejeví dost "vlasteneectví pro širší vlast," že nedají se dost obětovně zabíjeti, vidouce, jak jinak se měří na příklad činovníkům a inteligentům ze svazu Turnérů, již spíše doma se ponechávají, zvláště učitelstvo, kdežto Slovanům se dovoluje obětovat vše až do vyhubení... Jestli se Slovan ozval byl pronásledován, Sokolstvu každý nezdar vojenský se připsal na vrub a německé plátky, šířice každou blbovinu, každý klam, jen když byl o nenáviděných Čechách, dovedly poštvat vládu konečně i na to Sokolstvo. Tlak budí protitlak a doufejme, že sotva v koncích se vyplatí.

Přesvědčili jsme se znovu, že všude, kde chytla nás, aneb jiné jednoty, sdružení a spolky české, tak zvaná "stavební horečka", že skoro vždy dopadlo zle. Jestli jsme postavil nádhernou Sokolnu sami, stěžujeme před tím, že nebylo kde evičiti, stěžujeme nyní, že se nám dorost ztrácí a nemá kdo evičit, kdežto dluh tíží jednotu a úroky se platit musí a proto místnosti se pronajímají, at' již komukoli a "dělají se peníze." Jinde zase postavili Sokolové novou budovu, evičí se a život sokolský dosti pěkně se rozvíjí. Ale to nedá spáti některým místním "přátelům" Sokola a ihned zahájí se činnost na "postavení národního domu," aneb jiného "domu" a to v druhé ulici od Sokolny. Najde se několik frází o důležitosti "střediska" té či oné strany, jednoty aneb sdružení a již porížena "zdravá soutěž" Sokolu a p. Ve větších městech, kde je síní tolik, kolik jest jednot podpůrných a jiných a kde i celá řada jest Sokolen, tam zase podpůrná jednota ona sotva rozšířila svoji síň dala tím podnět ku postavení síně druhé podpůrné jednoty, kdežto Sokol, jestli ubytoval se zde živořil a tam jen ku zbytečným sporům vedlo. Sokol chtěl evičit a místnosti byly obyčejně na zábavy pronajaté atd. Zbudoval si konečně vlastní stánek, při jehož slavnostním otevření padlo tolik krásných slov o výchově těla i mysle a nyní ze čtyř set členů sotva evičí ve vlastním stánku celých šest a ještě, že jsou tu děti, žactvo obého pohlaví. Jinde jest těch budov našich sokolských, zadlužených až po poslední cihlu u střechy, celá řada, místa dost pro jiné organizace, kdyby opravdu chtěly tomu Sokolství prospěti, věc naši podpořiti a schůze své, svá shromáždění a zábavy u Sokola pořádati ale kde pak, někomu najednou vleze do hlavy, že by si mohl zahrát na "vůdce" a již se staví zde "sín," tam jiný podnik a onde, protože české ženy musí také přece něco dokázati vlastní stánek

žen, jakoby ty stánky sokolské pro muže i ženu stejně vhodně nestačovaly, jakoby tu knihovny, čítárny, místnosti klubovní a podobně zříditi se nedaly, kdyby se jen chtělo a síly zbytečně se netřístily! A tak do nového jdeme roku zase jako šli jsme minule, jeden v pravo, druhý v levo...

U jisté příležitosti byli jsme tázáni přímo, jak si představujeme, že utvářiti by se mohly poměry ve staré vlasti naší a jaký vliv může míti soustavná a organisovaná činnost naše v zahraničí a zde v české Americe zvláště na to, co po válce se stane, aneb u příležitosti jednání mírového státi může. Odpověděli jsme rovněž přímo a na základě získaných zkušeností tam, kde za časté se i o tom "bratrském Česku" mluvilo v kruzích nejvyšších! A odpověď naše dá se znázorniti příkladem ze života a naprosto prakticky. Dejme tomu, že bratr Laskavec žádá za vydání license hostinské, má však mnoho nepřátel a ti působí i na některé členy městské rady. Přítel jeho br. Chytroušek zná však, jak to již v tom světě chodí i dojde si za v čas do předsíně městské rady, promluví tu s jedním a druhým členem téže v zájmu br. Laskavce a nežli se nepřátelé místního prohibičního spolku, nadáli, u "zeleného stolu" městské rady na podnět radního McClelana a jeho doporučení license byla vydána. Laskavec přičiněním svého zástupce vyhrál tudíž v předsíni rady, nikoliv však hlučným a zbytečným rámcením, že si také licenci zaslouží, jako tamhle soused jeho Nepiralski, Polák, aneb Belgičan Bergonil atd. Že stálo br. Laskavce nějaký dollar? Zeela přirozeně, br. Chytroušek musel sehnati různé důkazy o zachovalosti a poctivosti br. Laskavce, musel začasté do města dojížděti, ba s pány radními poobědovati a p. Br. Laskavec sám nezná poměry, pak schází mu náležitý rozhled a jiné a jiné, aby sám byl si opatřil. Teprvé, když license dosáhl, když již se osamostatnil obchodně, vydal o tom oznámení i založil si i pro rodinu svou dosti slušnou budoucnost. Řeknete hostinec, jaké to porovnání, veřejná místnost, license a jak to všechno souvisí se snahami našimi? Inu, zeela jednoduše, musíme i my shánět zástupce, musíme míti pak po ruce fondy, až jednati se bude "u zeleného stolu" a musíme do předsíně vyslati jen schopné síly, jež národ náš by náležitě reprezentovati dovedly, připomínajíce brzy Rusu, pak Srbu a konečně i Francouzu (o Angličanu nemluvíme, ten bez tak bije se nyní do posledního Francouze), aby se na ty Čechy nezapomnělo, aby se ve smlouvách vzájemných a mírových dostalo jim osamostatnění, dle slibu cara i dumy ruské.

Spojení se dvou velikých jednot naší T. J. S. Praha Town of Lake a Nár. Jednoty Sokol "Pokrok," z druhého tábora, dokazuje jen co při dobré vůli lze dosíci. Činovníci obou jednot shledali, že evičíce v jedné místnosti, tamtéž schůze odbývajíce i všechny své přednášky, zábavy atd., jenže vždy v jiný den, mohou nejen ušetřiti na čase, ale i na penězích a co hlavního společným postupem u věci so-

kolské více dokázati. Nová mohutná jednota nebude patřiti prý prozatím k žádnému ústředí a též nebude míti toho ani onoho kroje sokolského. Opatření to lze jen schváliti, protože nežli se nové členstvo navzájem pozná, může se sokolsky i bez kroje pokračovati, evičiti a po stránce technické i mnoho získati, když síly evičitelské zjednájí se co-nejlepší i zvolí se činovníci svědomití a poctiví, jimž celek jest vše. Až dosud dvě tyto jednoty v Town of Lake působily ve **zbytečné soutěži** na vzájem a jsme jen zvědaví, jak bude dále, neboť na jiných místech zdá se nám opět, že trochu **zdravé soutěže** přispívalo obyčejně ku zvýšené činnosti. Někteří ze starých činovníků a dávných, obětavých pracovníků N. J. S. u jednoty v Town of Lake vrátilo se do bývalé své jednoty Plzenského Sokola, jiní jinam, avšak v celku nutno přiznati, že právě tímto spojením dvou velikých jednot na jednom místě znovu a znovu se dokumentovalo, co na místech těchto téměř stále opakujeme, že "kroj Sokola nedělá." Nové jednotě přejeme všečen zdar!

Pokud nás se týče, nejsme a nebyli jsme nikdy pro nějaké boucharonské resoluce, zbytečné psaní a povídání, alebrž snažili jsme se psané a u nás pronesené ve skutek uváděti. Že chybili jsme někdy, kdož by nám mohl ve zlé vykládati. Z chyb však jsme se učili a protože uznáváme, že tisk jest hlavní pomůckou v propagaci jakékoli věci, národní pak zvláště, rádi bychom viděli, aby sjezd všech slovanských žurnalistů, jakž naši v New Yorku zamýšlí, se letos odbyval. Jsou těžké doby, jež postihly veškeré Slovanstvo v Evropě, jsou doby, jež nesmí nás Slovany v té Americe zastihnouti, až nadejde čas, nepřipravené! Jedná se hlavně o malé větve slovanské v Rakousku a nám v prvé řadě o tu naši starou vlast, ty naše Čechy a pak ovšem i o ty válkou hroznou postižené bratry Poláky a bratry Srby a Černohorce. Dnes všechny rozdíly, odstíny a protiklady mají ustoupiti zájmu celku slovanského a v okamžiku, kdy jednati se bude u "zeleného stolu" o míru my musíme znáti požadavky svého národa, jako i požadavky druhých bratrských větví a uvědomující sobě celou dnešní mezinárodní situaci, dle toho zaříditi skutečnou a praktickou práci, své naděje, své očekávání a vlastní soustavný postup. Pokud nás Sokolů se týče, my po rozpuštění České Obce Sokolské a jednot slovanských v Rakousku máme pojednou o jeden úkol více, to jest my dle slov Tyršových ten můstek vzájemnosti slovanské musíme ochraňovati aspoň do té doby, dokud jednoty sokolské v Čechách nebudou se moci ozvati proti útisku a persekuci členstva svého, zabavování jich majetků sokolských a pronásledování vůbec. Tutéž povinnost mají i bratři druhých jednot slovanských v Americe. Když nemožou naši doma, tož musíme my Sokolové zde v této volné zemi a nové vlasti naší býti na stráž, musíme pomahati a musíme najíti cesty jak pomoci, jak uchovati vše co Sokolu sváté, co třeba hlavně do budoucna na jeho záchranu... Třeba tudíž se poraditi, poraditi s těmi, kdož v prvé řadě tlumočníky jsou lidu svého, lidu slovanského vůbec. Z toho důvodu

jsme pro všeslovanský sjezd žurnalistů, volných a pokrokových zvláště. Dosavadní pokusy (o sjezdu českých žurnalistů a následující pak z toho podivné chování různých lidíček, aneb zúmyslné odtahování se některých tak zvaných "vůdčích sil") nedařily se sice úplně, ale to na věci ničeho nemění, uvážíme-li, v jaké době a za jakými velikými cíly neslo by se jednání a konečně i práce vlastní, kdybychom si dovedli uvědomiti povinnosti své a chápali tu tragiku slovanské nevraživosti vždy nepřitelem způsobené a nalíčené, na všech nás záhubu. O doklady není nouze. Viz Balkán a proradu "bratří" Bulharů. Ale ani ti nejsou všichni stejní a jistě ti dobří přišli by i mezi nás...

Když říkávali jsme, že těžko sloučiti "vodu s olejem", že marnost to nad marnost vyzívati věřící naše krajany, at' již z tábora onoho či druhého, aby účastnili se jakéhokoli podniku národního spolu s námi svobodomyšlnými, jakékoli akce na prospěch těch našich tam doma, vytýkalo se nám, že jsme "nesnášenlivými" a p. A vidíte, ta tak zvaná "snášenlivost" co již natropila zla mezi námi Čechy americkými, co pochovala nejlepších našich podniků! Kdekoli jsme měli v práci národní — s námi katolíky, aneb evangelíky, inu věřící bratěrky — až snad na nějakou tu parádu po ulici — vždy podniky naše se rozkotaly, aneb nechaly rozbítí vlivem církevních pastýřů té či oné odrudy. Největší neštěstí Národního Výboru a pak i "Bohemian Voice" bylo, že jsme chtěli tehdy přímo a poctivě jít s "věřícími", ale prasklo, pak dopadlo rovněž tak, když "Národní Rada" snášenlivostí se začala ohánět a muselo by dopadnout s každou jinou akcí českou, kde naši věřící by udávali ton. Sotva jsme začali sbírat na starou vlast, již tu byli katoličtí Benediktini německého řádu, aby založili svůj zvláštní fond, sotva v Pomocném Výboru našem za nynější války zmínili jsme se o pomoci Slovanům, již se z výboru vytáhlo, snad k vůli pravoslaví trpících bratří a nyní píše se v novinách jednoduše a po katolicku ve prospěch Rakouska. Nikdo se netáže, jak to možné, nikdo se neptá, proč evangelíci nyní píší a hlomozí, že se svobodomyšlnými jítí nemohou v akci na prospěch staré vlasti, protože jejich lidé nejsou v popředí různých českých podniků záslužných, jež uvedli v činnost svobodomyšlní. A na vzdor všemu tomu pořádě ještě píská se nám stejná píseň o "snášenlivosti" aspoň v českých věcech společných." **Nutno si uvědomiti, jak daleko svobodomyšlní v tom ohledu s věřícími našinci mohou a smějí jít vůbec, nutno si uvědomiti, že všeliká hra na schovávanou musí odpadnout tam, kde byla dána každému Čechu bez výjimky příležitost přihlásiti se v čas a v čas i zasáhnout spolu s námi do práce na dobro staré vlasti!** Jestli někdo nechce dnes pracovati z trucu, protože nedostal od našich podniků a sdružení "portupé aneb mašličku", jestli k vůli tomu nechce té staré matce tam na Vltavě pomoci, člověk takový, třeba věřící sebevíce, zůstává přec jen synem nezdárným.

Dr. Winfield S. Hall:

LÉKAŘOVA DCERUŠKA.

(Pro list náš upraveno s laskavým dovolením spisovatele i Americké Jednoty Lékařské.)

(Pokračování).

Lékař zůstal státi uprostřed své pracovny a zamyslíl se. Markétka byla jeho nejstarším dítětem. "Jak velice podobná jest matce, když té bylo as tolik let. Již tehdy jsem ji znal. Rodiče její přistěhovali se k nám do města a ve škole byla s námi a v téže třídě. Pamatuji se velmi dobře, jak všichni hoši měli ji rádi, byla tak veselá a čilá i zajímala se o každou naši zábavu, tělocvik, každou naši hru. Sama potom sestavila družstvo, které vždy sledovalo naše hry, at' již hráli jsme kdekoli, cvičila a s ní družky její, později dobře vědouce, že v soustavném tělocviku, ženě přiměřeném, mnoho jest a v budoucnu i mnoho znamená. A čím byli jsme my statečnější, otužilejší a vycvičenější, tím i družky naše na vlastní svůj prospěch a zdraví se činily i zdá se mi dnes, že právě proto tak málo schoulostivělou jest dnes žena má i dítka moje. A Markéta bude zajisté po matce, bude to druhá moje Jeannie, přírodu a vše krásné v ní obdivující i pozorující..." Lékař pak vrátil se ku své práci, ku svým rozborům, aby zmeškané dohonil.

Ale tentokrátě cosi tak strojeného bylo v té jeho práci, něco mechanického více méně. Markéta a její zájem a snaha živá po poznání stále byla mu na očích a mysl jeho tékala brzy z toho na ono. Konečně uvažoval: "To děvče bude také jednou ženou a možné, že již za několik měsíců octne se tam, kde potůček s řekou se pojí. Za krátko překročí z dětství dále a tu zájem její o vše živoucí zdá se býti zcela přirozeným. Matka její odpovídá na každou její otázku co nejpravdivěji a pokud zatím lze, avšak naskytnou se někdy otázky životní, které mohl bych snáze a lépe vysvětliti, doplňuje tak výchovu matčinu. Kdož ví, nebylo-li by dobré, abych jednu hodinu týdně věnoval tomu dítěti a pokračoval tímže směrem poučení, jakž učinil jsem v té půlhodince dnes ráno. Ano, učiním tak, vždyť od poznání života tolik záleží a tolik pro zdravý život poučením dosáhnouti lze."

II.

"Hello, tatínku, zde jsme!"

Lékař obrátil se od stolku svého a ku svému úžasu shledal, že Markétka tentokrátě a to za týden, nepřišla sama, ale přivedla s sebou přítelkyni svou Bertu. Bylo to v sobotu. Děvušky ty byly skoro jako dvojčata a protože téměř po celý jejich život rodiče sousedili, znaly se co nejlépe i přilnuly k sobě.

"Když jsem vyprávěla Bertě," vysvětlovala lékařova dcera, "že's mi, otče, ukázal různé věci vylovené z aquaria a dal prohlédnouti drobnohledem i vysvětlil mně, odkud jsou a jak žijí a jakých jsou tvarů i ty nejmladší z nich, povídala Berta, že by tak ráda znala a viděla. Řekla o tom mamince své a ta ti posílá tuhle cedulku, otče, abys dovolil."

Doktor přečetl poslaný mu lístek sousedkou i pomyslíl si, že přání jejímu, aby trochu toho poučení přenesl i na dcerašku její, sotva by mohl nevyhověti,

ačkoliv nechtěl zrovna zříditi si nějakou zvláštní třídu, aneb škou pokračovací a sobotní v "biologii" čili vědě, zabývající se vyšetřováním veškerých životních pochodů člověka, zvířat i rostlin. Jen uvažoval, jak ve formě co nejprístupnější povědět by mohl o běma těm dětem, co již Heraklit Efezský prál: "Vesmír týž pro všechny nebyl udělán ani od některého z bohů, ani z lidí, anobrž byl vždy a bude věčně živým ohněm, dle určené míry se zapaluje a shasínaje hrou, již Zeus sehrává sám s sebou." To jest příroda všeho tvůrcem jest a veškerého života a to pověditi těm dětem, věru, že nemůže býti na škodu a v budoucnu jim jen bude nejen ochranou, ale i prospěje vůbec. Proto uvítal Bertu i prohodil:

"Dobrá, děti, nyní, když budeme studovati místo dvou tři měli bychom se ještě více naučiti, neboť čím více otázek, tím více i odpovědí a z těch mnohá zkušenost."

Poslal Markétu do skříně pro drobnohled i zavedl Bertu k jakýms podivným kamnům, jež jmenoval "incubator". Celý ten přístroj stál opodál na stole v jeho pracovně. Ukázal děvčence, jak se kamínka ta otevrou, načež podal jí malou, skleněnou číšku, kterou naplnil jakous mléčnou tekutinou i kázal jí, aby donesla na stůl u okna, poblíž aquaria. Pak nařídil jí, aby přinesla z přihrádky stolku pracovního malé ploténky skleněné, jakž jí je naznačil a zároveň i malé destičky rovněž skleněné a ve zvláštní krabičce se nalézající a pokryté, aby byly čisté. Berta takto zaměstnána byla hned jako doma a jevila zájem o vše, co se dělo. "Ach tatínku," zašvitořila pojednou Markéta, "nemohl bys být tak hodný a ukázat Bertě vše to, co jsem byla minule viděla. Za pár minut uvidí vše a já bych byla tak ráda, aby znala ty zelené rostlinky a ty malé živoucí bytosti zvláštních tvarů."

"Dobrá," odvětil lékař. "Mezi tím pak, co Berta si bude prohlížet ty malé a drobnouké bytosti, můžeš jí sama povědět, co jsi byla minule vyzorovala. Povídala's cos i o tvaru jejich a tu třeba zdůrazniti, že ony jako pŕlměsíčky vypadající jsou tak zvané "animalcule" čili tělíska chámová, za vlastní zárodek zvířete považovaná. Však o tom jindy. Nyní připrav, dovedeš-li jednu kapku vody, tak jakž byl jsem minule sám učinil, abychom pod drobnohledem mohli pozorovati."

Markéta si byla dobře zapamatovala i věděla již, jak s drobnohledem zacházeti a jak čočku zříditi, vždyt' několikráte před tím pozorovala otce pracujícího, ba sama mnohé pod drobnohledem vídala. Jenže vše to dělo se jaksi mimovolně a bez účastenství, spíše jako hračka a to co vídávala, nebylo jí nikdy vysvětleno. A také se nikdy netázala. Dovedla i zrcátkem naříditi tak, aby vrhalo světlo vzhůru na podstavec a otvorem na zorné pole zajímavého přístroje. Upravila tak, že mohla družce své již v příští chvíli ukázati vše, co byla sama minule viděla. Doktor zatím pracoval na jiném, co zatím Markétka vysvětlovala Bertě všechny ty zajímavé divy rostlinného i živočišného života, jakž byla se v předešlé hodině sama naučila. Rozumí se samo sebou, že Berta z dotazů ani nevycházela, neboť i ji věci ty nanejvýš poutaly. Markétka pak podávala různá vysvětlení tak prostin-

kým a vhodným způsobem, že lékař mimoděk několikráte ustal v práci své a naslouchal, jsa povděčen tomu, že v nový a velice dobrý úkol se uvázal, úkol poučení, jež dopadlo jen na úrodnou půdu. "Inu, jako matka její — jako žena má, po poučení se vždy dychtivá," liboval si.

"Již jsme hotovy, tatínku," zvolala pojednou Markétka. "Zdaliž pak najdeme toho ještě více v tom našem aquarium?"

"Jest ještě toho mnoho, co bychom mohli tam najíti," odvětil otec, "však bude nejlépe, jestli dnes studovati budeme, co obsahuje ona malá číše tamo na stolku."

"Cože, ta mléčná tekutina?" ptá se dečruška.

"Tak jest," odvětil otec.

Markétka nahlédla do skleničky i prohlížejíc si tu mléčnou tekutinu, ukázala i Bertě, co zatím lékař ptal se této, jestli ví, co vlastně to jest.

"Nemám ani ponětí, co by to mohlo být," odpověděla Berta, "jen tolik znám, že jsem přinesla tam z těch kamínek a postavila na okno, jakž jste mi kázal pane doktore."

"Proč bylo v těch měděných kamnech asi, nevíte?"

"Nejspíše asi proto, aby se vařilo, aneb ohřálo," pravila Berta. "Ostatně ještě teď zdají se vystupovati na povrch bublinky a snad se to vaří dosud."

Markéta rychle sáhla po číšce. "Nikoliv, nevaří se to, ale tu se děje asi něco jiného, následkem čehož ty bublinky se tvoří." Jsouc zvědavá, co to asi je, běžela ihned k těm tak zvaným kamínkům a dívala se, co je vespod a co uvnitř, dvířka otevrouc. Tam našla jinou sklenici i zavřela dvířka a spozorujíc po straně teploměr, prohodila:

"Ale tatínku, ta kamínka nejsou dost teplá, aby se v nich vůbec vařilo. Teploměr ukazuje 37 stupňů a to je jen pět stupňů nad bodem mrazu, ne-li?" A znovu sáhla na incubator. "Ale co to, ten teploměr neukazuje asi správně. Kamínka jsou skoro tak teplá jako moje ruka a to na povrchu a teploměr ukazuje jen 37 stupňů. Lékař vysvětlil děvčatům, že teploměr ukazující 37 stupňů jest ten, jakž v Evropě se užívá a znamená 97 stupňů podle Fahrenheita, čili dle teploměru, jaký mají doma v bytu. Vzal sklenici z inkubatoru i řekl děvčatům, aby vstrčila prsty do té tekutiny. Shledaly, že byla asi tak teplá jako krev člověka a na teploměru označená. Vytáhly-li prsty, necítily žádného rozdílu v teplotě a znovu je namočily a znovu zkoušely."

Markétka popošla však ke stolku a pravila:

"Ale co dělá tyhle ty bublinky?" naklonila se a k obsahu skleničky čichala. "A to je dobré, ono to zavání kvasnicema. A jistě že, to jsou praobyčejné kvasnice. Ano, vždyt' je znám. Když maminka dělá chleba, tak také dá do těsta kvasnice a pak postaví na teplé místo a začnou se pak záhy dělati zrovna takovéhle bublinky. Chléb bez kvásku nebyl by prý tak dobrý a těsto se musí nechat skynout jak náleží. Ale proč tohle zde, otče?"

"Snadno se přesvědčíš," odvětil otec, pokyvuje hlavou na důkaz souhlasu. "Vezmi jednoduše tekutiny té kapku a připrav zrovna tak jako jsi připravila

kapku vody z aquaria a pak dej pod drobnohled i přesvědčíš se, co najdeš."

Doktor zatím šel si po své práci u stolku a nechal děvčata, aby si připravila vše, čeho třeba, sama. Netrvalo však dlouho a Markétka již volá v údivu:

"Tatínku, ono to vypadá jako nějaká zvířátka a jsou živá, hnědé barvy a u středu hmoty jakoby byly malé body jako ty malé střevíčky."

"A zajisté se pohybují jako ty pŕlměsíčky, které jste vypořádávaly v kape vody, ne-li pravda?" tá-
zal se lékař.

"Nikoliv, zdá se mi, že se ani nehnou," odpověděla Markétka. "Mimo to mají tvar jako malé kuličky; zde pak je jedna, která má ještě jednu kuličku na se upjatou a tu vidím jich celý takový řetězek."

"Podle toho toto malé ústrojí kvasnicové jest v barvě své jako živočich, však více rostlině podobné ve tvaru svém a pokud se týče pohybu."

"Ano, zařadíme-li však tato ústrojná tělíška mezi rostliny," rozumovala Markéta, "pak museli bychom rozdělit rostlinstvo na dvě třídy, onu zelené barvy a druhou bez této barvy."

"Dobře díš," odpověděl doktor, "tak zrovna rostlinstvo dělíme. Však nyní povím vám něco o tom, jak tyto rostliny jí a rostou. Část potravin berou si z vody aneb půdy, v které se jim daří. Však většina jich žije s kyslíkem uhlíčitým, jakž ve vzduchu se nalézá a to děje se za pomoci zelené látky barvivé a světla slunečního. Zelenavé rostliny mohou i samy vyráběti cukr a škroby a tkáň dřevnatou z kyslíkem uhlíčitým, jakž my jej z plíc vydychujeme. Mimo to přijímají dosti vody do sebe. Malá rostlina kvasnicová, nemajíc oné zelené látky, nemůže si sama vyráběti cukr a svůj vlastní škrob a také netřeba jí světla slunečního. Kvasnice jsou tak zvané kvasinky v užším smyslu, řád hub čili organismus oddělení vřeckatých, vlastní příčina kvašení, jež rozeznáváme kulturní, tedy umělé a divoké. Kulturní jsou vypěstěné odrůdy sloužící hlavně k vzbuzení kvašení líhového. Kvašení samo jest tedy lučební rozklad látky, způsobený životní činností mikroorganismů čili těch tělísek, jež právě pozorujete. Máme kvašení, jakž řečeno již, pak octové, máselné a hnilobné, dextranové, to jest sloučeniny ústrojné v nezralé cukrovce a hnilobné kvašení oxydační a podobné. Nevím, jestli chápete?"

"Ach, já již vím, co se vlastně děje," namítla Berta pozorně vyprávění a vysvětlování lékařovu naslouchajíc. "Ty malé kvasnicové rostliny čili houby živí se cukrem a škrobem, jakž maminka při zadělávání chleba do těsta míchá."

"Výborně," pravil doktor. "Ten pokrm pro ně musí si vždy připravit i kvásek uschovat na příště, jakž víte. Ale nyní podívejte se ještě jednou do drobnohledu i řekněte mi, jak ty rostlinky, ty kvasinky se rozmnožují, čili jak mladé rostlinky povstávají, jak se rodí."

Děvušky koukaly chvilku do drobnohledu, pak ale zůstaly zaražené stát, přiznávajíc, že neviděly ničeho, co by poukazovalo k takovému ději rozmnožování. Neviděly prý ani vajíčka, ani ničeho podobného. Doktor vytáhl tužku a nakreslil jednu takovou kvasinku, takovou rostlinku, jakž byla mu děvčátka

popsala a když nakreslil jednu větší, přimaloval k ní po straně na ní lpící jednu menší i zeptal se: jak ta malá, podle jejich náhledu se tam dostala.

"Mám za to, že jednoduše tak jedna vedle druhé těsně leží," odpověděla Markéta.

Ale jak byla děvčata překvapena, když lékař zdělil jim, že "ta malá kvasinka povstala a vyrostla ze strany té druhé, větší a to vždy tam, jakž na některých pozorovati lze, kde bylo jakési nabubření. Tak množí se toto ústrojí. Nová taková kvasinka zůstane po straně a po boku té starší nějakou chvilku, ano někdy až jsou tu dvě, tři až čtyři a konečně se oddělují v samostatné celky čili buňky."

Konečně ulomil kousek kvasnic z nepoužitého kousku, smíchal s kapkou vody na skleněné destičce i pošinul pak náležitě pokryvkou skleněnou opatřiv vše to pod drobnohled. Děvčata si prohlédla i poznala, že jsou tam skutečně veliké buňky a na nich na některých, že nalézají se jakoby upjaté tři, čtyři a více malých buněk tvaru kulatého. Obě, jako když si řeknou, usuzovaly, že by to mohla být vajíčka.

"Nikoliv," odpověděl lékař, "jsou však jako vajíčka a rovnají se jim, ale my zoveme je sporami, to jest vytvořením se tělísek kulatých silně světlo lámajících uvnitř hmoty tělíška čili bakterie, a to buď u středu, aneb na konci těla. Dle toho pak povstávají tvary tělísek různých. A abychom si zopakovali lépe zapamatovali: Lid nazývá kvašením onu známou přeměnu hmoty, která zdánlivě beze vši patrné příčiny kypěti se jme, se otepluje a bublinám plynovým ucházeti dává. S vědeckého stanoviska a podle naší studie jest však kvašení určitým lučebním pochodem v hmotě organické, vzbuzený vlivem kvasu — fermentu — aniž by týž sám ve svém sloučení nějaké změny utrpěl. Pokud se týče pak rozmnožování rostlinných buněk, obal jejich povrelní jednoduše pukne a uvolní spory, kterážto každá zvlášť tvoří pak novou a samostatnou kvasinku čili novou buňku. Pochopujete dojísta."

(Pokračování).

Jestit' to veliký úkol, který na se vzalo české Sokolstvo, v němž soustřed'uje se junácké jádro národa. Protož pamětliví jsouce toho oddávajíc se s pravou láskou a vytrvalostí hodnou velké věci sokolské dalšímu blahodárnému rozvoji Sokolstva československého, shromažď'ujeme a seřad'ujeme statečné a srdnaté bojovníky pod náš červenobílý prapor sokolský, pod nímž jistě k vítězství národa dospějeme, pakli chovati budeme v zdravém těle ducha zdravého. Na zdar!

Adolf Hájek,

náčelník Sokola Kolínského.

Praví se, že naprostým socialismem zničí se civilisace. Tot' sebeklam, poněvadž zatím naše názory jsou nedostatečné pro pojem naprostého socialismu, jako smysly a názory našich předků byly nedostatečné pro nynější společenské ústrojí. Oko starých bylo prý k jistým barvám slepé. Budoucnost ukáže, pokud i náš zrak trpěl podobnou chorobou.

V životě potlačených národů nesmí se počítati dnem nebo rokem, nýbrž desetiletími a staletími. Při tom však nutno prací využítkovati každého dne tak, jakoby na něm závisel osud národa po celé století. F. A. Šubert.

SOKOL AMERICKÝ

ČASOPIS NÁRODNÍ JEDNOTY SOKOLSKÉ VE SPOJ. STÁTECH

Published monthly by the NATIONAL PRINTING & PUB. CO., 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

Official Paper of the National Gymnastic Union of Sokols of U. S., North America.

Vychází 15. každého měsíce v Chicagu, Illinois.

Pořadatel:

Editor:

Dr. J. RUDIŠ. JIČÍNSKÝ, 1900 Blue Island Av., Chicago, Ill.

SUBSCRIPTION - - - - - \$1.00 per year
Předplatné \$1.00 ročně - - - - - Do Čech \$1.00

Kdo z Evropy zasílá předplatné mezinárodní poštovní poukázkou, zděl tak rovněž i výpravčímu listu našeho, aneb jednateli V. V. Předplatné, jakož i oznámky do listu přijímá jednatel Výkonného Výboru N. J. S., aneb ustanovení jednatelové zvláštní.

T. VONÁŠEK, 1647 So. St. Louis Ave., Chicago, Ill.

Redakce zodpovídá pouze za své vlastní práce. Příspěvky a dopisy do listu, články, ilustrace, návrhy k těmto a jiné musí být v rukou pořadatele do 5. dne měsíce, v němž mají být uveřejněny a to ještě s výhradou, že práce pilnější a důležitější vždy mají přednost. Rukopisy se nevrací a neschovávají déle nežli od čísla k číslu.

Přestěhování oznámí výpravčímu každý přesídlivší se bratr sám, a sice možno-li do posledního toho kterého měsíce, s podotknutím, ku které jednotě náleží. Nové, odstoupilé a vyloučené členy oznamuje tajemník aneb účetní jednot výpravčímu každý měsíc.

Tiskárna a výpravčí listu:

Národní Tiskárna, 2146—50 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

NĚKOLIK ZÁVAŽNÝCH BODŮ.

Začasté dochází nás různé dotazy, někdy zajímavé, někdy dosti naivní a jindy důležitosti nemalé a v celku jen dokazující, že nejtíže jest vychovávat sokolsky ty mnohé naše hochy a děvy z našeho dorostu, již třeba jinak velmi dobře cvičili, ba i jako vedoucí se osvědčili, pakli neznají našich zásad, našich stanov a nechtou ten list náš, aneb když již čtou, nedovedou chápati... Několika takovými dotazy, závažnými body, chceme se dnes obírat.

“Tak vytýká se namnoze sdružení našemu, že nepěstujeme politický život více, že organizace naše nezabývá se politikou vůbec.” A vidíte v tom právě naše největší štěstí, v tom nejkrasší plnění odkazu našeho velikého Tyrše, jenž tvrdil, že to naše Sokolství musí být všennárodním, že nad všechny musí býti strany a nikoli na válčisti politickém, kde stojí bojovníků dost a rozvadených! Jestli jednalo by se o politiku českou ve vlasti, tož věru nevíme, jak by to Sokolstvo v jádru svém vypadalo, kdyby mělo sloužiti třinácti navzájem se potírajícím stranám, jakž žel v Čechách bylo před válkou. A zde v Americe, kdyby naše N. J. S. měla pěstovati “wardní politiku” až po politiku všelikých stran i strániček politických, prodajných a špinavých, kdyby měla se dostati do vleku a sporů, zde místních a tam širších mašinací vyděračského kapitálu, “politikářů ze řemesla,” kam by to vedlo, jaká byla by to instituce výchovná, jak byla by čistá a volná naprosto?! “Špinavou a straničskou politiku nesmíme zatahovati do našich řad” a tak jako politika z organizace naší jest naprosto vyloučena, ze Sokola ve staré vlasti, tak musí být i u nás a dle sjezdových usnesení prvotních a základních našich prohlášení zásad dávných i při za-

ložení naší N. J. S., se tak i na prospěch toho našeho celku děje. Otrávení politickým šlendriánem šiky naše a zkaženosti i špatnému vlivu politickému dovoliti “roztáhnouti se mezi námi,” jaká byla by to pohroma, jaké neštěstí, pro nás, již zapomněli bychom tak příkazu Tyršova nejvyššího!

Tolik o tomto bodu. “Proč a jaké důvody má N. J. S. zváti se ryze svobodomyšlnou,” jest neméně zajímavý dotaz, jenž kryje se od sjezdu St. Louiského naším prohlášením zásad, neboť tu poznalo se, že třeba zjevně dokumentovati Sokolstvu to, co dávno bylo cílem jeho výchovy čelící k naprosté činnosti, nadšenosti, lásce k vlasti, občanským cnostem a co hlavního zdravou myslí zdravým tělem k volnosti, k dobru a kráse i k ideálu. Tak žádala mysl sokolská snažíc se po pokroku a uvolnění svém z dogmat všelikých církví, příkazů a balamucení, žádá od přemýšlející a vzdělávající se myslí, čili duch od ducha — a tělo bylo jí stále jen prostředkem, nástrojem, služebníkem. Cvičilo se, sesilovalo se, tužilo, ale jen k tomu konci, abychom mu mohli poroučet, abychom volnou myslí svou v tom Sokolství našem dokázali, naň působili a tak šli nejen osvětou k svobodě lidu našeho po staletí církvemi utlačovaného a vykořisťovaného, nýbrž po sokolsku: “Osvětou a silou k svobodě!” Raději smrt, nežli život otrocký, raději naprostý zánik náš v zemi této a veliké republice; kdybychom “neosmělili se zmúdrěti” a nedovedli jednat ve věcech náboženských, spíše dle poznanych pravd vědeckých a rozumu, nežli, abychom jednoduše věřili v jsoucnost nějakého toho boha, jehož “všemohoucnost, vůle a dobrotivost”, tak znamenitě se právě projevuje na hrozných polích válečných v Evropě! Ostatně Tyrš sám velikou Helladou dával nám na srozuměnou a v dílech svých dokázal, že Sokol jest volný pták, svobodomyšlný a pokrokový člověk. Z toho důvodu a pak, že v zemi volné nám spíše a volněji projevovati lze jako celku přijat byl prvý článek zásad našich: “My Sokolové česko-američtí, sdružení v Národní Jednotu Sokolskou ve Spojených Státech, chceme se o duševní a tělesný vývin mládeže, žen i mužů zasazovati a dle zásad občanských a svobodomyšlných pracovati na pokroku a vzdělání lidu svého.”

Tedy na vzdělání, nikoli ohlupování lidu svého, jeho pokroku a nikoli, “abychom všelikému zpátečnictví pomahali”, před nímž Tyrš tak důtklivě nás varoval.

“Že líšíme se od Župy Fugner-Tyršovy?” Líšíme, ale jen pokud se týká kroje. Bratři z druhého tábora nosí český kroj původní, kdežto my členové N. J. S. máme tak zvaný “modrý kroj,” kterýž přijali jsme při založení naší organizace jediné z toho důvodu, že po válce občanské šikům našim lépe se hodil a v celku více méně poměrům, prostředí a stávajícím okolnostem vyhovoval. V celku však po našem náhledu: **Kroj Sokola nedělá, jakž jsme na místech těchto již tolikráte byli zdůraznili,** a v práci sokolské nikterak se nelíšíme, ba ani nechceme líšiti od druhých organizací sokolských, kteréž, kdyby nebylo řevnivosti a různých choutek některých “vůdčích sil” zde a onde, již dávno by byly spojeny. Sna-

žili jsme se, usilovali, naznačivše správně jedinou možnou cestu prozatímní, to jest spojení po stránce tělocvičné, technické, ale — skutek utek a utek již při mnohém tom spojovacím pokusu. Že dalo se provést, dokazuje nejlépe naše spojení s Dělnicko-Americkým Sokolem, jež právě počátkem tohoto měsíce vešlo v platnost.

Otázka za časté se naskytující: "Nač platíme deset centů měsíčně z každého člena Výkonnému Výboru N. J. S." dá se rovněž snadno zodpovědět poukázáním na stanovy, ale bude lépe, když zdůrazníme i na tomto místě. Desíticentový poplatek členský vybírá se pouze a jediné na úřední náš orgán "Sokol Americký," měsíčník to bohatého obsahu, poučení a po stránce technické nejlepší naše pomůcka sokolská, která jinak by vycházeti nemohla. List jediným jest pojítkem členstva veškerého a zároveň fedrovatelem naší věci výchovné, jest hlasatelem našich tužeb a bedlivým pozorovatelem vlastního našeho postupu. Bez něho veliká organizace naše by býti nemohla a povážíme-li, co látky tu sneseno původní a namnoze vzácné, deset centů není mnoho, dodáme-li, že vydáváním tohoto českého časopisu sokolského, jenž obsahem svým i širším vrstvám lidu našeho jest přístupným, máme vlastní obraz činnosti naší odborné a mimo to pomůcku vzdělavatelnou a výchovnou i po stránce povšechné a ve volném směru.

"Pokud se týče rozpadlých jednot sokolských, jestli nezapravily povinné poplatky, které dluhovaly Výkonnému Výboru N. J. S.," rozumí se samo sebou, že Výkonný Výbor má právo pohledávky své vymahati a po případě hojiti se na zbylém jmění takové jednoty, zejména jestli v tom ohledu stala se opatření v místních stanovách a pro případ rozpadnutí náradí a jmění, není slíbeno jednotě nejbližší a zdárně prospívající. V případech jako své doby v Hallettsville, Texas, kde jednotlivce jednoduše vypůjčil si z pokladny rozpadlé jednoty sto dolarů, může Výkonný Výbor zakročiti i soudně, zejména kdyby k tomu požádán byl několika bývalými členy bývalé jednoty, kdežto v Shiner, Tex., když jednota rozpadnuta se zůstala u Výkonného Výboru viset s \$80.—, může jednoduše býti k zodpovědnosti potahován pokladník oné jednoty, aneb ten, kdo onu částku v rukou chová, když jiného opatření ve stanovách místních není. A co platí o penězích, to platí i o druhém majetku, hlavně ovšem náradí atd.

"Že jednota naše vždy sympatisovala s dělnictvem," dokázala u každé příležitosti a se stanoviska sociologického koná své poslání výchovné tak, že jako organizace lidová s lidem co nejvíce se sbližuje, aby jen dokázala, že nebylo a není třeba k vůli tomu zakládati nových jednot dělnických a jiných, když již tu zdárně prospívající organizace Dělnického Sokola stávala po leta a nyní, jako důkaz nejlepších sympatií N. J. S. vůči dělnictvu s námi se pojí. Sokolstvo nezná ani tříd, ani stavů i dokazoval kdys článek 3. prohlášení zásad, jež žel na sjezdu posledním "nějakou divnou náhodou" vypadlo ze stanov. Článek ten zní doslovně: "Poněvadž věříme, že jen v těle zdravém a náležitě vypěstovaném nejlepší sou-

těž v práci udržeti se dá, že charakter, mužnost a statečnost jsou hlavními cnostmi lidu, jemuž netřeba býti v porobě, vyslovujeme se přísně a přímo proti jakémukoliv kastovníctví a každému zkracování osobních práv a svobody v životě občanském, jež přičí se volnému, vyššímu a náležitému vzrůstu našich svobodných zřízení..." A v druhém článku téhož prohlášení najdete následující ujištění velice závažné: "Chceme přispívati ku povznesení jména českého, myšlenky volné a povznesení věci naší na dráze pokroku a vzdělání všech tříd lidu našeho, zasahující pilně v otázky týkající se přímo práce národní, společné, věříce, že vzdělání, jak tělesné, tak i duševní a mravnost jsou základem oprav společenských i politických, jež vreholí v pravých cnostech občanských lidu dělného, jemuž veškeré sympatie naše náležejí ve všech otázkách národo-hospodářských, otázkách o bytí toho lidu, jehož příslušníky jsme..."

Dokazovat, "že naše Národní Jednota Sokolská jest jediné ta pravá sokolská organizace, jakž založili Tyrš a Fügner" bylo by při nejmenším směšné. Jednoty veškeré, které předsevzaly si za úkol výchovou těla dospívati i k volné výchově mysle, jednoty pokrokové, nikoliv třídní, tedy jednoty, jež nevrzily si do čela zde kříž, tam nějakou tu jinou kastu místo toho našeho posvátného monogramu sokolského, krácející svědomitě a poctivě stezkami Tyršem označenými a přidržující se nejen hesel sokolských, ale i toho, že veškerého zpátečnictví uvarovati se musí, chtějí-li na spásu svého lidu opravdově pracovati, jsou ty pravé jednoty, jsou tělocvičné organizace, jsou sbory sokolské! Kdo hyzdí jim jejich monogram, kdo jinak káže, ten nebyl by přítelem věci naší, povážíme-li, že není demokratičtější, bratrštější a mohutnější organizace národní a slovanské, jako jest to pokrokové Sokolstvo — pokrokové a volné nutno zdůrazniti, neboť "černá hazuka" šikům našim sotva by slušela a co jí se halí, aby spíše vlastní zámysly církevní se zastřely, tomu říká se u nás přímo a poctivě: "holý paskvil." My vedeme členstvo své k tomu, aby všímalo si otázek veřejných, aby studovalo problémy sociální a při tom, aby nikdy nezapomínalo toho, čeho dle Machara dopustil se vždy na nás Řím, ten kletý Řím a čeho dopouští se i nyní, kdy žehná zbraním našich největších nepřátel habsburských a kněží jeho vedou "ty hochy české" a slovanské na jatky, jako vedou i jině jménem téhož boha druhé křesťany proti křesťanům, již náhodou narodili se za jinou řečou, na jiné hrouď...

Tělo bez pohybu, myšlenka bez činu, mrtvy jsou!
Ota Pinkas.

Má-li národ silným se státi i zůstatí musí každý sval jeho členů pracovati měrou jeho hmotě a úponům přiměřenou. Avšak moderní, správný princip postupného rozdrhování práce denní nutí člověka, aby potřebnou svou mzdu stále menším počtem svalů si vydělával. Tímto zanedbáváním svalů jedněch a přemožením svalů ostatních zakrňovalo by tělo celé, a to nejen rodičů, nýbrž i jich dětí. — Leč Sokol náš vyrovná v době klidu, co po dobu práce zkriveno bylo!
Prof. Steffal.

CVIČENÍ TĚLESNÁ PO STRÁNCE VÝCHOVNÉ A LÉKAŘSKÉ.

II.

Únava dostavuje se na ony tři spůsoby minule označené. Pakli výkon jest dostatečně aktivním, množství přebytečných látek a materiálu náhle v oběh krevní vržených jest větší, nežli mohou plíce spracovati. Dýchání jest zvýšené a rychlejší, tepna bije rychleji a běžec pocítuje cosi jako tlak čili stažení kol hrudi; hlava se mu točí a obličej jeho běře na se výraz obavy, který nejlépe dokazuje touhu po vzduchu.

Tvář udýchaného člověka se snadno prozrazuje. Hladké čelo jeví vrásky jdoucí od vnitřního konce ku nadzvednutému obočí. Celkový směr a poloha obočí jest zcela opáčná, nežli jak vidíme při přílišném náponu. Jsou nataženy vzhůru a uvnitř, čili jakž Francouz říká jeví "sval bolestný", kteréhožto činnost nejlépe poznáváme při zármutku, strachu, obavě, aneb při nějaké bolesti tělesné vůbec. Hoření klapky při udýchání klesnou a z poloviny kryjí oko, což vyzírá jako zvěst' utrpení a námahy. Nozdry jsou rozšířené a ústa otevřená, co zatím rty jsou ztažené v zápolu o čerstvý vzduch. Nadzdvížená klapka dodává pohledu výraz bolu a bolesti, kdežto stažený koutek ústní, jazyk těsně vzepřený proti zubům, prohloubená, spadlá tvář a otevřená ústa, vesměs poukazují se zvýšenou námahou na vysílení, pohled nejistý, naprosto charakteristický tomuto stavu, a na rozdíl pouhé tělesné bolesti, aneb mysle utrpení. Poloha hlavy jest do zadu, brada vzhůru a krk napjatý a křečovitě strnulý.

Když dostavila se rovnováha mezi výrobou přebytečných látek a vlastní eliminací, udýchání se zmenšuje a mizí a běžec popadá, abychom tak děli "druhý svůj dech." Výraz strachu z tváře mizí. Plíce získávají na nové síle k rozedmě, hlava nabývá klidu, co zatím svaly pracují s novou silou a pružností. A tak může běžeti dále až do příznaků celkové únavy.

Pakli běh sám jest mírný, volný dost, běžec může ujíti náhlé otravě, jakž jeví se přílišným udýcháním, však dříve, aneb později produkty přebytečných látek v tkáni se nashromáždí, srdce bije prudčeji a slaběji, nervová soustava poklesá a svaly umdlévají. Tento stav v případech vzácných může končiti i smrtí vysílením, jakž za časté jsme vypořizovali za války v Srbsku, kde vojáci po dlouhém a obtížném pochodu klesali.

Tentýž stav můžeme studovati ve tváři běžce v závodu na běh do dálky. Když bylo udýchání přeshlo, výraz obličej jeví se mění. Obočí ukazuje jakés zmaření, klapky jsou těžké, jakoby ku spánku se stahovaly, hoření ret jest dosud stažený a od zubů, poukazuje, jakoby na menší bolest ve tváři, jinak ochablé a znavené, pokleslé. Ústa jsou napolo otevřená, čelist' pokleslá a dolejší ret visí volně podél roztažených zubů. Celkový výraz jest onen nevolnosti.

A mezi tím co únava pokračuje, jeho námaha soustředuje se na pokusu, aby oči jeho se nezavřely,

následkem zvyšující se obrny svalstva hořenních klappek. Dlouhé, dvojaté zaokrouhlené vrásky přes čelo takového obrazu, poukazují na pokročilou únavu, aneb poslední stupeň vysílení i jeví se i ve výrazu překvapení aneb úžasu v mnohých tvářích, kdežto zde ukazují snahu o pozvednutí poklesajících klappek očních. Nozdry jsou rozšířené, rty jsou dolů ztažené a zevnitř, dolní část' obličej vykazující obavu s klesáním vlastní respirace. Hlava hozena jest dozadu a brada vzhůru v pokusu, aby udržela se rovnováha hlavy bez svalové součinnosti. Jak poloha tak i výraz tváře jsou charakteristickými známkami toho, abychom se ubránili poklesnutí a naprostému pádu. Když pak poslední tento pokus jest vyčerpán, svaly výdechu přestanou pracovati, tváře zblednou, rty zmodrají a běžec klesá ve mdlobu.

Následek takovéto povšechné únavy nevymizí obyčejně dříve, nežli za den, dva. Teplota těla stoupá, patient jest unaven, někdy i blouzní a v noci nespí, aneb trpí všelikými sny. Moč jeho ve specifickém rozboru jest hustší i obsahuje bílkovinu, mnohé soli a konečně i krev. Ve svalech pobolívá, tyto jsou jako ztuhlé a klouby po několik dnů rovněž nepracují volně, však stav tento poznenáhlu mizí a soustava tělesná se vzpamatovavši docíluje opět vlastního tonu a stavu normálního.

To, byl by tedy druhý způsob povšechné únavy-subakutní, mírnou prudkostí probíhající. Třetí způsob, třetí forma čili zastaralá, chronická u evičenců, již se "trainují" na závody a p., aneb konají ze řemesla, vyžaduje množství vytrvalosti denně do takové míry, že nelze opět napravit protože lhůta klidu jest poměrně malá i nestačuje nikterak. Vysílení, které se konečně v takovém případě dostavuje přichází pomaleji, avšak nelze mu zdárně čeliti, není tu dostatečného oddechu, jako ve formě náhlé a mírnou prudkostí probíhající, tu stačí kratičký oddech a tam oddech několika dnů. V tomto stavu teplota tělesná poklesá pod normál, váhy ubývá, kůže pobleďne a jest měkká, svaly ztrácí své pružnosti, oko jest kalné, nejisté, zájem o evičení poklesá, každý další pokus stává se obtížným, a patient sedí, bez jakékoli snahy aneb síly, aby vzbudil se z nastavší letargie. Spánek jeho jest neklidný a chut' k jídlu porušená; tlak krve jeho jest nízký a tepna bije rychleji při sebemenší námaze.

Zotavení z takovéto chronické únavy, aneb "přetrainování" trvá někdy několik týdnů a protože soustava nervová v případě takém nejvíce trpí, změna podnebí, vzduchu, okolí, zaměstnání, s naprostým svalovým klidem jest nutná. Jest jen dobrým pravidlem, že ti, kdož na závody evičí a se "trainují" v běhu na dálku, odpočívají tři až čtyry dny, nežli k vlastnímu zápolu dojde, tak aby získali co nejvíce na síle i vytrvalosti evičením vyčerpáné.

Běh na dálku jest typickým evičením vytrvalosti, však jako jsme našli, že výkon námahy může se státi oním vytrvalostí, může běh do dálky líšiti se ve své vzdálenosti tak, že mění se na evičení námahy, jež může hráti daleko větší úkol, nežli vytrvalost sama. V běhu na jednu míli vzdálenosti běžec si pozorně zpravidluje vlastní rychlost tak, aby pře-

bytečné látky svalového smrštění daly se vyměšovat téměř tak rychle, jakž byly vyrobeny, a jeho zásoba energie ovládána do té míry, aby napnutí mohl v posledním okamžiku všechny síly své a podle zkušeností svých pak snáze zvítězit. Dovede si tak zařídit, aby teprve na konci vlastního zápolu byl vysílen a přímo bez dechu.

Běh o závod na vzdálenost jedné míle, jest tudíž výkon vytrvalosti po celou dobu vzdálenosti, kdežto skoncování výkonu jest námaha, změna ta ukazující se zřetelně ve tváři zápasníka. A v tom záleží mnoho, aby takový borec i jeho evičitel, znali kdy a v kterou dobu probíhající jistou vzdáleností nutno nasadit všechny síly a dospět k vrcholnému bodu námahy.

Cvičení vytrvalosti mají tudíž, více vlivu na povšechnou soustavu těla, nežli eviky námahy. Při typických výkonech námahy, jakž jeví se všude kde třeba zvýšené síly a zvláštní obratnosti, dostavující se únava jest hlavně rázu místního, i zahrnuje bolestivost svalů nejvíce, když tyto jsou v činnosti a některé vypovědí službu následkem přílišné námahy.

Při cvičeních vytrvalosti únava konstituční jest větší i velice silný má vliv na srdce, plíce, povšechnou soustavu svalovou a soustavu nervovou.

Pasivní pohyby dochází nejlepšího upotřebení v takovém stavu únavy, kde vyměšování přebytkových látek z těla neděje se dostatečně a tu pochoďu tomu pomoci třeba, aneb kde živení jistého údu, jisté části těla a její tkáně jest nedostatečné, zastavené aneb docela porušené. Patient zůstává v klidu a působí se na něho operatorem aneb jeho mechanickým zástupcem. Svaly se mohou zlepšiti v rozměru svém, tonu a výživě tímto způsobem, vazivo se natahuje i posiluje, celkový oběh krevní se zrychluje a přetížené žíly zbavují se lépe nečisté krve. Ústrojí zažívací se stimuluje ku zvykům aktivnějším, kdežto vysílené nervy zbavují se chvění.

Schmidt praví: "Při tělocvičném pohybu svalů přichází v úvahu především docela jiná ještě stanoviska pro výchovu a vzdělání tělesné. Jest předně účast soustavy nervové a činnost vůle. Jsou výkony svalové, hmotné docela nepatrné, jež však se zakládají na veliké činnosti mozku a čivů; naopak jsou rozsáhlé výkony svalové, při nichž je potřebí jenom docela nepatrné činnosti vůle." Tolik jsme si již řekli, ale nutno zdůrazniti, protože nejen síla činnosti vůle, ale také způsob její a schopnost ovládati snadno složité pochody pohybů předcházející přicházejí v úvahu. Dále značný rozdíl činí, je-li k takovým složitým výkonům dána delší doba k přemýšlení, aneb je-li vůle vycvičena na docela náhlé požadavky pohybů odpověditi ve lhůtě nejkratší. Účelem cvičení není pouze síla a jemnost inervace, nýbrž i její hbitost, jakž na místech těchto již tolikrát jsme si pověděli. Dále jest každá práce svalová co nejúžeji spojena s důležitými činnostmi ústrojí dýchacích, krevního oběhu a výměny látek. Avšak různým způsobem. Jisté spůsoby cvičení mají velice vydatný účinek na činnost a tím i na sílení a rozvoj tak důležitých ústrojí tělesných jako jest srdce a plíce. U jiných druhů cvičení, jest tento účinek bez

významu, ale jsou zase eviky, které mohou za jistých okolností účinkovati dokonce škodlivě, zejména na činnost srdce. O tom však přistě.

VZPOMÍNKA

Bylo roku 1892. Zářiové jitra bylo velice krásné, tak krásné, jakž jen podél jezera michiganského na cestě své z Milwaukee, Wis. do Racina na neděli jsme si jen přáteli mohli. Vzduch jakoby byl prohrátý úsměvem loučícího se léta a sluneční paprsky brzy do zlata a hned zase do stříbra měnily se na hladině jezerní, kdežto tu a tam třepaly se v okenkách malých domečků na farmách a světelkovaly po červených střechách větších stájí i lesknoucích se větrníků. Jaksi tvrdě pevnými rysy kreslily se na jasné, hluboké obloze v dáli obrysy menších továren a závodů, jichž komíny trčily do výše, tam kde lehounký větrík vál od východu a přinášel, vůni z pokosených luk i choulících se k záhonům svým pozdních květin, jakž téměř všude u každého domečku byly k spatření.

Dorazili jsme na místo. Prohledli jsme si důkladně ty staré ročníky "Slavie", prohledli si i redakci a různé památky v "sanktum" našeho Karla Jonáše a jsouce vřele přijati, odebrali jsme se konečně s přítelem B. Grégrem a drahou mou polovicí do jeho bytu. A tu opět prohlídka zahrádky, velice milého okolí a útulné domácnosti, žel však naprosto jiné, nežli by jste si představovali. Postřehli jsme a mezi tím, co moje bavila se s chotí Jonášovou a deeruskami, zasedli jsme my ku stolu a radili se...

Vyprávěli jsme našemu Karlovi Jonášovi, a bratr jeho Bedřich byl rovněž přítomen, že nás chytla tak zvaná "vydavatelská horečka" a že spolu s celou řadou našich lidí a hlavně bratří Sokolů vzpoměli jsme si, že "by se mělo vyhověti potřebám národa a vyplniti dávno již jevíci se mezeru v česko-americké literatuře a pro české Milwaukee vydávati denní list, naprosto neodvislý v politice, jakož i v otázkách náboženských atd. atd." Rozumí se samo sebou, že poukázali jsme na všechny možné i nemožné výhody takového "neodvislého listu", líčili jsme to nadšení jaké všude v Milwaukee i okolí, ba v celém státě nese se novému podniku vstříci a jak se silně "akcie upisují". Poukázali jsme na to, že zajistili jsme si spolupracovníctví mnoha dobrých sil, že nedělní čísla budou ilustrovaná, pokud bude možné a že jsme již k vydání prvního čísla se skvostným programem a ještě skvostnější úpravou téměř hotovi, adres. že máme dost a že se bude list náš na důkaz naproste neodvislosti jmenovati významným jménem: "Rovnost". Rozhovořili jsme se, hodně jsme toho napovídali, kdežto přítel náš Břetislav Grégr vyprávěl Jonášovi o otcí svém, o Praze a o všem tom co již v té "slavné a svobodné Americe" byl zažil a jaké naděje chová do budoucna, jako můj spoluredaktor u nového deníku, jenž záhy měl spatřiti "světlo světa a naše původní práce a článce" v "Rovnosti" oetnouti se měly v rukou národa. Také Grégr mluvil s nadšením, jevě chut' do toho "novinaření" asi tolik jako moje

maličkost. Povídali jsme a pořád jen my dva! Ani Bedřich ani Karel Jonáš nás v tom proudu řeči ani jednoho, ani druhého nevyrušili. Venku zatím hýřil již vítr po zahrádce a dále po polích, bije stromy po cestě. Nahoře rozpjalo se mnoho černých chmúr, spustil se najednou dešť' . . .

Na cestě pleská to pleská a mně konečně se zdálo, že snad i my mnoho pleskali. Hotovili jsme se k domovu. A tu konečně Karel Jonáš promluvil:

“Kam nyní, zůstaňte! Proč do té psoty, vichru a temnoty? Budete té psoty jindy míti dost” Namítli jsme, že musíme se vrátit.

“Tož dobře, ale s tím listem si dejte pokoj. Jest nám třeba dobrého listu v Milwaukee, ale s denníkem nezačínajte, kam vás to bloudí vede. Víte, že probijete každý svůj dollar úspor a jiné o ně připravíte třeba nevolky? Víte, že list s tendencí neodvislosti v čele není rak, ani pták, že hned od začátku muselo by to být nedochůdce, které natáhne tak záhy, jakž lid zásadní prokoukne, že za takového programu politického, čili pro tu i onu stranu pracujícího, běrou se dollary zde i onde. Dobrá, dostanete za oznámky kandidátů té i oné strany, ale jak to všechno srovnáte se svým svědomím, jaké to bude novinářství, když jeden budete psát pro republikány a druhý pro demokraty, jaký bude ten list?! Dejte mi pokoj s takovým podnikem a poslechněte moji rady a to čím dříve, tím lépe . . .”

Na naše novinářské, vydavatelské a jiné snahy “na prospěch svého národa a jeho povznesení”, jakoby dopadlo několik kusů ledu najednou, pak nám Bedřich Jonáš vypočítal v číslicích co denně bude každé to číslo denníku stát a nám taneovaly ty cifry před očima, pak zase postavili jsme proti nim slíbenou pomoc na oznámky politické, obchodní a jiné a mysleli jsme si, kdo ví proč nám Jonášové “trochu té slávy na poli českého žurnalistu v Americe nepřejí.” Že vedle tisku, budou muset ti co budou tisknout, míti také chleba, že za ty naše stovky krvavě ustrádané z novinaření v Chicagu sotva pořídí se kolečko k velikému tiskařskému lisu a že ani my nadšení se nenajíme, na to jsme v té chvíli ani nepomysleli.

Hrom v tom udeřil, lijavec se znovu spustil a my konečně odjížděli domu sklamáni. Veliký nestor novinářský, náš Jonáš, náš Karel pověděl nám sice málo, ale nám stačilo a hnětlo nás —

Za několik měsíců na to bylo po denníku. Prasklo to vše a s tím i pohřbili jsme každý cent úspor svých, čili dopadlo s tou “naší neodvislostí” na chlup tak, jak byl nám Jonáš předpověděl. Brzy nezachovali jsme se tomu, pak zase onomu, dnes kritisovali jsme přísně tohle divadlo, zítra výsledek koncertu zveličili, pak zapoměli jsme se zmíniti o tom, že přítel našeho listu obě. H. přivezl na trh káru dobytka, že čáp navštívil rodinu boдрého našeho vlastence a upřímného pracovníka národního u kostela sv. Anny někde v La Crosse, kdežto místní velebný pán ‘shodil nás s kazatelny’ za uveřejněný projev ‘Svobodné Obce’ v Chicagu a posouzení jisté práce Zdrůbkovi. Páni kollegové mimo to přijali nás v

kruh svůj, podle toho na kolik vinou naší a našeho “zdarma rozesílání listu na ukázkou” utrpěli prý škody, hrdlovali nás, ten že dostali jsme za oznámky politické zaplacen, jiný za to, že jako list neodvislý, nejsme pro založení spolku veteránů proti Sokolu atd. atd. Tak smutně, přesmutně skončila činnost naše vydavatelská, tak dostali jsme šikovně “za vyučenou.” Nedivte se, že jsme si dnes připomněli

NÁSLEDKY VÁLKY.

Milhausen: píše v „Sokolici“:

NA STRÁŽ A — K ZÁCHRANĚ!

Žijeme v době, již rovné v dějinách lidstva nenajdeme. Válka mocně zasáhla nejen v život celých národů, nýbrž téměř v každou rodinu a v mnohém a mnohém ohledu dotekla se i žen. Na kolik našla je ku každým těmto dobám připravenými, musí zjistiti sice budoucnost, avšak již my nyní říci musíme, že mnoho žen nedovedlo postavit se pevně proti virům v životě nastavším a že jimi byly uchváčeny.

Budiž tuto klidnému pozorovateli několik upřímných slov dovoleno. A nezazlívejte, budou-li slova jeho zdáti se ostrými.

Mužové odešli, a na ženách bylo, aby převzaly většinu životních starostí na sebe. Mnohé — budiž čest jim i chvála vzdána — dovedly okamžitě téměř vžít se v situaci; uchopily rukou pevnou kormidlo — abych tak obrazně řekl — lodičky jich rodiny a dovedly — mnohá beze všech dřívějších zkušeností — bez úrazu plouti v rozbouraném a neklidném proudu života. Ptejme se však kolik jich to nedovedlo? Mnoho jich je, bohužel příliš mnoho na nás. Volnost, s dostatek příjmů a nerozvážlivost mnohou ženu svedly na scestí. V městech i na venkově žije dnes bohužel celá řada žen, na které pro jich nezřízený život všichni přímo prstem ukazují. Nejsme ovšem sami, i od jiných národů podobné zaznívá volání. Matky rodin rozhazují peníze, kupují zbytečnosti, pijí lihové nápoje a vedou nemravný život! Nikdo slov těchto mně nemůže popříti. Alkohol a žena — jaké to dvě protivy a jaká to hnusná kombinace, když k nim přidruží se ještě nemravnost! Známý jsou případy, kdy v dnešních dnech z žen provdaných staly se téměř nevěstky veřejné, známý jsou ženy, o kterých veřejně vypráví se, jak po hostincích pijí a spíjí v noci domů v průvodu pochybných galanů odcházejí. Rozvrat rodin, neštěstí dětí a záhuba zdraví i pokolení budoucích vzejíti musí z těchto poměrů. Připojíme-li k tomu všemu pohlavní nákazu mužů i žen, musíme doznati, že správným je hlas volající po sdružení všech, jimž na srdci zdatnost budoucích pokolení leží. Nepravím sice, že muži nechybují v této době, naopak pohlavní nemoci i mezi nimi stoupají a třeba zvýšeného úsilí, aby zabráněno bylo obrazu dob zašlých, kdy přijíce jako černá smrt táhla světem.

Výstražné volání znějící celým světem musí dotknouti se i sluchu žen českých, na jichž mravnosti vždy tolik jsme si zakládali. Mravní úroveň žen je měřítkem mravnosti rodin; ty aby povždy pak v ohledu tomto byly vzorem světu celému, všichni vroucně si přejeme. A žádáme, aby především ženy naše sokolské tuto postavily se na nezdolnou a pevnou stráž! —

Ctnostným býti — může za okolností býti také pohodlné.

Dr. J. Rudiš-Jičínský:

PO ROCE ...

Tragika slávy a zkázy

Jest snad tomu tak, jakž nepřátelé naši povídají, že Slované jsou plémě chatrnější, podřízené, nízké? Zajisté ne. Tělesnou silou rovnali se všem svým podmanitelům, vlastnostmi ducha nad mnohé z nich vysoko vynikali. V pravdě byli a jsou z národů nejbohatěji nadaných, nejušlechtlejších co jich jen bylo a svobody jsouce milovní vynikali a junáci Srbové v tom ohledu věru, že nebyli mezi posledními, vedle národa našeho českého pak zvláště. A vidíte pro nás Čechy v osudu srbského národa tolik poučného i blízkého. Jako národ český na Severu svojí zeměpisnou polohou byl odsouzen k neustálým zápasům proti nájezdům germánského Západu, jenž tak rád si připínal křížácké znamení na prapory, tak srbský národ na Jihu svým zeměpisným postavením určen: býti hrází proti tatarsko-tureckému Východu s půlměsícem ve značce. U nás opouští vlast se svými věrnými národně-církvní protestant a patriarch Jan Amos Komenský, tu odchází v čele veliké "seoby" patriarch Černojevič (1690) z oplakané rodné země. A takových shodných chvil postřehneme plno v dějinách obou národů, ano postřehneme, že z toho Jihu slovanského čerpal Tyrš náš mnohé ty vzory junácké, mnohé vzory sokolských charakterů veliké jeho myšlenky výchovné

Takto uvažující vzpoměli jsme si mimoděk na umělecké dílo, vynikajícího malíře srbského, jež nalezáte se ve Skoplji a pracující na zříceninách hradu Dušana Silného, čili v tamní nemocnici, měli jsme příležitost posouditi. Obraz představoval Dušana Silného, jakž ve Skoplji po korunovaci za cara veliké Srbie přijímá hold lidu svého. Originál obrazu připomínal nám něco tak Brožíkovského, co zatím veliká jeho kopie obsazovala se tehdy ve prospěch "Srbského Červeného Kříže" za jeden frank číslo. Kopie byla však dosti nevhodná mazanina, nicméně ale zdála se připomínati doby v dějinách srbských významné a to stačilo — muselo stačiti

Štěpán Dušan, nejstarší syn Štěpána Dečanskiho, obává se vlivu řecké strany, která rozvíjela nápadnou činnost na dvoře panovnickém, snaží se, aby zajistila trůn pro Šimona, syna královny Marie, povstal proti vlastnímu otci svému i dal jej konečně uvězniti a roku 1331 sám prohlásil se králem Srbie. Necht' pohlížíme na čin tento jakkoli, nepřijímající různé pohádky o surovosti synově vůči otci, tolik musíme přiznati, že byl Dušan opravdu silného charakteru, mužem celým a panovníkem, jenž lid svůj a zem svou přivedl opravdu na vrchol slávy i štěstí. Věhlas jeho nesl se daleko za hranice a u národů slovanských dostávalo se mu za jeho obratné a svědomité vedení, mnohého uznání, kdežto pěvci národní a "guslaři" zpívali o něm a době té písně i ballady plné chvály i o osobní jeho statečnosti a opravdivosti a pravého bratrství vůči junákům svým, již Dušanem Silným jej zvali. A v jaké úctě těší se tento hrdina národní u lidu srbského ještě dnes za časté jsme se přesvědčili, naslouchající písním "ratným" čili válečným, aneb když kráčeli jsme po mostě, starém a kamenném ve Skoplji, jenž nazván byl "Most Dušana Silného," tak jako ty zříceniny hradu jeho opodál a na vršku nad Vardarem, odkud přímo báječný byl pohled na celý Uskup, kdys sídlo carství jeho. Uskup jméno turecké pro tu naši Skoplji, kde majíce vlastní nemocnici v Inžinirských kasárnách zařízenou téměř celý rok jsme působili, jakž známo vám.

Však, abychom vrátili se k našemu vypravování. Dušan přivedl vlast svou k největšímu rozpětí, snaže se

kráčet ve šlepečích děda svého Milutina, který vždy o tom snil, aby vládu svoji rozšířiti mohl až k Cařihradu i utvořil velikou říši srbsko-řeckou. Dušan rovněž měl tyto snahy i spojil se s Bulharskem, oženiv se se sestrou cara Helenou; napotom obrátil pozornost svou k Macedonii, Albanii a Epiru. Roku 1345 již vládl nejen celé Macedonii, vyjma Soluně, ale i celé veliké části Albanie a Epiru až po Janinu a toho roku také prohlásil se carem všech Srbů a Řeků. Když rozbřesky se velikonoce 16. dubna 1346 — nejznamenitější den v minulosti Srbska — v sídelním městě velikého a mocného, právě prohlášeného srbského carstva, ve Skoplji na Vardaru, pod vysokou Šarplaninou a Černou Horou shromáždili se znamenití lidé ze všech krajů mladého srbského carstva. Za šest set a devadesát let, od kdy Srbové došli do těchto zemí, tot' prvá skupština, národní shromáždění, kamž přišli srbsí velikáni a předáci z většiny srbských i bulharských zemí k vůli korunování Dušana Silného na cara. Obřady provedl srbský i bulharský patriarch.

Dušan byl i dobrý zákonodárce a vykládač písma, jenž pořídil lidu svému zákonník prvního stupně, snaže se zachovati vše co bylo z dob minulých dobrého po předcích, ve zvyku lidu i jeho mravu a sám podle dějin soudě vykonal dílo ceny nemalé. Zákoník byl přijat národním shromážděním 1349. Za nedlouho na to volali bratři z Bosny o pomoc, poněvadž tamější bán, na podnět z Uherska různé kul pikle zejména v Hercegovině. Dušan Silný i tentokrátě zvítězil, pořádně bánovi bosenskému natřel i tolik se přičinil, že Maďaři ztratili konečně i Bělehrad. V tom ale již na Jihu jest zle, Turci ohrožovali Cařihrad a též prosí za pomoc Srbska. Uhry, Benátky a Dušan chápali, že tu naskytuje se veliká příležitost, aby ve jméně boha a za požehnání papežského vytrhlo se s křížem na praporech proti Turčinu. V tom ohledu dřívější nepřátelé křesťanští se dohodli a Dušan požádal papeže Innocenta, aby svěřil mu vedení vojsk křížáckých. Nežli se tak však mohlo státi Dušan Silný onemocněl a skončil v prosinci 1355.

Smrt jeho byla, jakoby znamením k poklesání. Veliké nebezpečí hrozící záplavy turecké nikterak nepřimělo bratry, aby na vzájem se snášeli i přičinili se o uskutečnění velikého snu velikého jejich cara. Nepořádky a spory byly všude v říši na denním pořádku, nejprv začal Epirus, pak Albanie a konečně i došlo ku sporům mezi církví srbskou a její nohsledy, již hádali se přímo hrozně s patriarchatem v Cařihradě. Brzy zde a zase onde přeli se o věci církevní a ve jméně boha děly se věci rozličné a to tak, že zapomělo se blízcího se nebezpečí. Rvali se, kněžstvem podněcováni mezi sebou a jeden kraj po druhém zachvácen byl touto náboženskou řevnivostí. Uroš, jenž tou dobou vládl dokázal, že na poměry panující jest slab a konečně Vukašin vystoupil i prohlásil se králem Srbska. Podařilo se mu konečně zmocniti se jižní části království a bratr jeho Ugliš uvelebil se jako vládce v Drama. Oba bratři pak sehnali sílu 60,000 mužů, aby odrazili Turčiny, jenž již Dramu ohrožoval. Nepřítel si však na ně počíhal, překvapil je a na březích řeky Marice 1371 na hlavu je porazil. Oba vůdcové padli a nepřítel se zmocnil jejich území. Za tři měsíce na to mladistvý panovník Uroš zemřel a Srbsko rozděleno bylo mezi prince Lazara a Tvrtko.

V té době Evropa nalezala se na počátku tvoření nových států. Italie a Španěly dosahují nadmocného postavení na moři i na souši, Francie tvoří absolutistickou monarchii, Anglie jest před velikou občanskou válkou za ústavní monarchii a nezávislou církev, střední Evropa má

typ federativních států a je ve fási výbojné reformace, ku které naši v Čechách, jakž známo nejvíce přičinili, jménem pravdy Husovy první záblesk osvěty rozšiřující a v čtrnáctém století nad jiné vynikající. Rus v 13. století jest pod tatarským jhem. Tyto problémy, jež naměstnávaly Evropu, působily, že se půlměsíc, jenž hasl ve Španělech, objevil na Východě Evropy, i odtud přes Balkán zahrozila Evropě mnohem nebezpečná invaze, nežli maurská. Odpor Byzance a Srbska byl tuhým. Dobývání srbských oblastí postupovalo namáhavě. Od marické bitky až do záhuby Bosny a pádu Zety uplynulo více, nežli jedno století, podobně od dobytí Galipole (1354) do pádu Cařihradu (1453).

Lazar a Tvrtko, tehdy bán bosenský byli přáteli a jako tací vrhli se společně na Turčína (1387) i porazili vojska jeho. Však 1389 oba poražení jsou sultánem Muratem I. na Kosově poli. Murat sám v této veliké bitvě padl, když byl jej srbský kníže Miloš Obilič, vlastní rukou skolil, sám pak čin tento odpykav, neboť Turci hlavu mu srazili. Miloš pomstil smrt cara Lazara a dnes všichni tři odpočívají na té pláni, kde sláva velikého Srbska zapadla, kde i v době přítomného nápadu na malý a junácký národ srbský, tak mnohý z nich vykrvácel, aby konečně před hroznou přesilou a mocí ustoupiti se muselo

Nežli odjeli jsme ze Srbska považovali jsme za svou povinnost zajet si i na tato místa posvátná, každému Srbínu drahá. Dojeli jsme tudíž do Prištiny a odtud na pole slávy a zkázy. Prohledli jsme si obě mohyly Turky zbudované, onu Muratovu i jejich vojevůdců a konečně i místo, kde vedle Murata sám Miloš, junák odpočívá, jakoby na důkaz, že i Turčin udatenství jeho se obdivoval, když řadami jejich až k sultánu se prodrati dovedl a pak jej skolil. Skolili i oni jeho a sultánem se stal Bajazit. Trochu dále nalezá se jedna z nejstarších církví, čili pravoslavných chrámů, zbudovaných na paměť této ohromné porážky srbské na Kosovu poli. Chrám stavěn jest ve slohu byzantském, má několik kopulí a po pěti stech letech i po mnohém tom drancování Turčinem, jest věru jen dosti dobře zachován, jestli totiž nyní sverepý "bratr" Bulhar, jako jiné starožitnosti a památky této krajiny církev tu nezničil i se všemi těmi drahocennými freskami, oltářem starým a ozdobami řezbářskými uvnitř chrámu, vedle něhož nalezá se škola vedená popy ruskými, již zřídili tu i mládeži své malou tělocvičnu a hřiště letní.

Hejno černých vran vzneslo se nad námi! Bylo nás několik a samý Čech. Rozsedli jsme se po kamenných balvanech v zahrádce u kostela, kde i několik je starých hrobů srbských. Kolem nás do všech stran otvíral se rozhled po širé planině. Vzduch byl čistý a jasný, jako bývá jen v horách za letních dnů a opojoval, jako to špatné víno, jež pop nám podal s chlebem a solí na přivítanou a jak se divil, že jsme až z Ameriky a Češi Byl tu s námi i vyslanec náš obě. Vopička.

Pojednou průhledné vlny vzduchové zčeřil pták, dravec — orel. Vyhoupł se do výše a jako blesk se vznesl. Byl černý ten orel a jaká shoda osudu — nad polem Kosova. Tam jiný pták, aj náš to pták — sokol. Vystoupil zvolna, pravidelně a vznešeně, za ním celá hejna jich. Ten dravec černý, ten orel jak vyzívavě k našemu se hejnu přihnál — konečně několik mávnutí a jakoby do mraků tam na obzoru vystoupivších se byl uschoval. Sledovali jsme ty ptáky, jak nořili se před námi a mizeli v dálce nám nedohledné a zase vraceli k nám na oči, šťastní a velicí ve své volnosti tam nahoře.

A tu dole opět celá hejna vran. Na Kosově poli! Jak bylo na té pláni, když plna byla vojsk, jak bila se tu a co je dnes?!

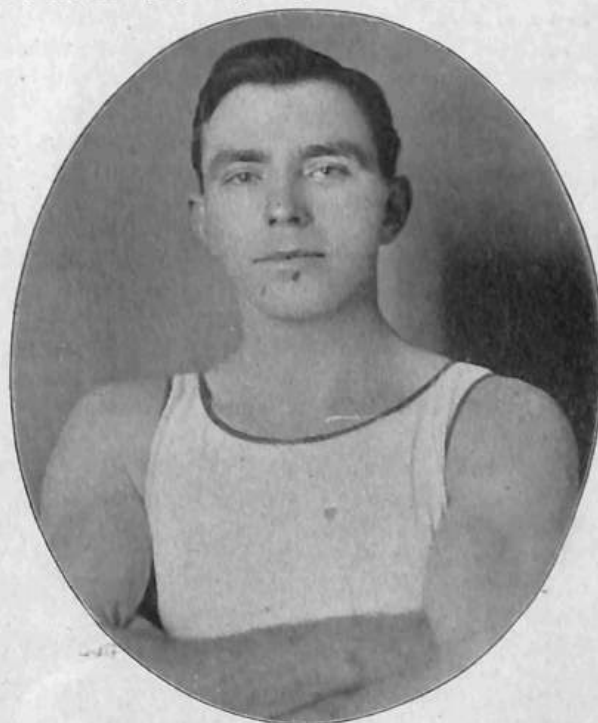
(Pokračování).

J. Sedlák:

CVIČITEL.

Přehlížíme-li veškeru zdárnou činnost kterékoliv jednoty, vždy ohlížíme se po těch bratrích, kteří práci té nejvíce prospěli a povzbuzení všeobecné mezi členstvo přinesli. Ve mnoha jednotách bývá to starosta sebevědomý a rázný v čase potřeby, jinde zase činnost podepírá a ku práci pobízí čilý tajemník; ale duši té nejdůležitější práce sokolské — práce tělocvičné — bez odporu, vždy a všude jest svědomitý, klidný a upřímný cvičitel. Tak málo se setkáváme se schopnými silami cvičitelskými, že dvojnásob nás potěší řídký zjev Sokola cvičitele, jehož láska ku věci sokolské jest nezměrná a snaha prospěti jednotě vědomostmi svými, jichž všemi prostředky snaží se zmocniti, je veliká.

S potěšením patřili jsme loni na rušný život v jednotách minnesotských, jichž činnost byla do té míry povznesena, že mohl býti uspořádán slet jednot těch, v St. Paul, který hlavně po stránce mravní úplně se zdařil. Ačkoliv jednoty tyto, jichž jest šest, jsou téměř všechny malé, mohou se z práce své těšiti, která, čilá a obětavá jsouc v přítomnosti, úplně zaručí jednotám budoucnost. Také zde ohlížíme se po té duši sokolské, která probudila práci a dovedla ji podepřítí pro léta budoucí.

Br. Fr. Drassal.

Franta Drassal narodil se r. 1889 v Bludově u Šumperku na Moravě. Ve dvanácti letech přijel s rodiči svými do Ameriky, do St. Paul, kde život český až do 23 let svých nepoznal. Teprve roku 1912 potkav některé mladíky, všimnul si jich odznaku na kabátě a mezi značkami Č. S. P. S. spatřil písmenko, jež se mu českým býti zdálo. Zeptav se, byl potěšen odpovědí. Stav se členem tohoto, zahořel také velikou láskou k Sokolstvu, jež toho času teprve bylo mu dopřáno poznati. Byv zdravým a silným, věděl, že není ještě pozdě okusiti sladkosti tělocviku sokolského a také s náruživostí jemu se oddal. Nežlůstal však při pouhé praxi tělocvičné, on též po stránce theoretické snažil se tělocvik poznati. Vyhledával knihy sokolské, pomůcky tělocvičné a studoval a učil se. Za krátký čas vypsěl vlastním přičiněním, bez jakýchkoli kursů tak, že mohl již jako cvičitel do práce se dáti. A byla zdárná, poznali jsme všichni — a bude zdárnější ještě v budoucnosti. Br. Drassal jest silným a za krátkou dobu tří let

dosti dobrým cvičencem, avšak co nejdůležitějšího při věci naší jest, co v první řadě žádáme na každém dobrém cvičenci našem — Drassal je vzorným cvičitelem, nikoliv snad proto, že zná tělocvik sokolský všestranně, ne, nezná ještě úplně, ale za rok, za dva bude znáti zcela, ale proto, že jednáním svým jest upřímný — na tváři jeho již prvním pohledem klid poznáš — a dovede vždy sáhnouti na strunu pravou, ovládnouti úplně cvičence své, kteří jeho si váží. Br. Drassal je v době přítomné také cvičitelem velkého ústavu v St. Paul, což jest podivuhodným při tak krátké době jeho působení tělocvičného.

Tolik chceme od každého cvičitele našeho. Chceme, aby hlavně svým přičiněním domáhal se znalostí cvičitelských. Nechceme, aby jenom na kursy se spoléhal, jež vždycky jen základy poskytnou, nýbrž na základech získaných stavěl, pokračoval, maje v první řadě na zřeteli výchovný směr tělocviku sokolského a teprve v řadě druhé, neškodí-li to zdraví cvičence, uměleckou, či lépe akrobatickou stránku jeho. Tak bolí nás, když právě nyní, v době práce úsilovné, vidíme utíkat od nás jednoho z nejlepších cvičenců Ameriky, jenž výkony svými sobě a jednotě své po léta slávu získával, však hrdým příliš na umění své, minul se pravým cílem vychování sokolského. Snažme se býti dobrými Sokoly a cvičiteli nejprve a dobrými cvičenci v řadě druhé.

SOKOL ROZPUŠTĚN

V minulém čísle již poukázali jsme na to, že rozpuštění České Obce Sokolské a Svazu Slovanského Sokolstva nikterak nemůže poškoditi vlastní věc a tím méně ohrožiti myšlenku sokolskou v národě hluboce zakořeněnou. Řekli jsme si, že nebude-li pod tím, bude pod jiným jménem, aneb nebude pod žádným jménem a přec jen půjde se dál k metám vytčeným! To chápe lid, venkovský lid v Čechách pak zvláště a ti lidičky neslaní a nemastní, strachem se tetelící v Praze, aneb v jiných větších městech konečně budou si muset uvědomiti, že po všem tom násilí, perzekuci a pronásledování od toho jejich Rakouska mnoho očekávati se nedá. Orgán politické emigrace: "Českoslovanská Samostatnost" vystihl jak následuje:

"Pražské listy přinesly, dne 30. listopadu tuto drobnou zprávu, otištěnou na zastrčeném místě, nejmenším tiskem: "C. k. ministerstvo vnitra nařídilo výnosy ze dne 24. listopadu r. 1915 čís. 25037 m. v. a čís. 17603 rozpuštění spolku "Česká Obec Sokolská" a "Svaz Slovanského Sokolstva" se sídlem v Praze". Není věru těžkou úlohou, máme-li oceniti význam této zprávy, která známa je již celému světu, byvši ihned registrována tiskem francouzským, ruským, anglickým. Rakouská vláda po 16 měsících rozmýšlení rozpouští nejvelkolepější organizaci české národní obrany — jak nazývá Sokolstvo "Journal des Débats" v čísle ze dne 7. prosince — a podává tak světu nejvýmluvnější svědectví o nynějším poměru českého národa k Rakousku. Sokolstvo vyrostlo v posledních letech v organizaci, která nejintiměji srostla s duší českého lidu. Ono bylo dílnou nejryzejších ideí pokroku a lidství, symbolem nejušlechtlejších národních a společenských ideálů, který zůstával neposkvřen ve chvílích ošklivých vnitropolitických zmatků a sporů a čistotou své vůdčí myšlenky osvětloval v nejtěžších chvílích cestu k horizontům lepší budoucnosti. Rozpouští-li dnes vláda Sokol, nevystupuje tím proti nějakému zvláštnímu politickému heslu proti nějaké zvláštní straně, nýbrž proti celému národu. Vláda sama nejlépe ví, že Sokolstvo nebylo organizací v běžném slova smyslu politickou, bojovnou, neb dokonce revoluční, a že nejde tu o nějaké tajné spiknutí několika osob, na které by Vídeň velmi ráda svedla celý passivní i aktivní

odpor českého národa. Sokolstvo představovalo právě jen pozitivní prvky národní vůle k životu zdravému, krásnému, ryze lidskému a tím i snášenlivému, mírumilovnému. Jestliže ovšem těch 111 tisíc českých Sokolů příliš upřímně a hluboce zamilovalo si svůj krásný ideál rovnosti, volnosti a bratrství, a jestliže ani jeden z nich nezapoměl, že toto ušlechtilé heslo platí proň nejen v tělocvičně, nýbrž pro celý život a i pro nejtragičtější jeho chvíle — a jestliže tudíž těch 111 tisíc Sokolů nedovedlo se stát bezduchými loutkami v ruce starého, krví zbroceného, středověkem posedlého císaře — není-li jejich vinou. Žije-li národ a není-li odsouzen k záhubě, tu pro každého jednotlivce ideál národní svobody je silnější než smrt; vzepře se živelní silou proti zločinnému útoku nepřítelů, a kus papíru podepsaný rakouským ministrem nemůže na tom nic změnit."

"Nár. Listy" z 1. prosince drobným písmem píše: "Ke zprávě, že c. k. ministerstvo vnitra nařídilo rozpuštění "České Obce Sokolské" a "Svazu slovanského Sokolstva", oba se sídlem v Praze, dovídá se "Český Denník" z povoláních míst, že "zmíněné výnosy ministerstva vnitra nevztahují se na rozpuštění všech sokolských jednot v Rakousku, nýbrž že rozpuštěny jsou pouze výše uvedené dva pražské svazy sokolské jakožto samostatné právní jednotky. Sokolské jednoty tělocvičné tedy rozpuštěny nejsou."

Karel Matoušek:

KRITIKA DNEŠNÍCH POMĚRŮ V TÁBOŘE SVOBODOMYSLNÝCH.

V minulém roce celá spousta papíru popsána a poštěná jen proto, aby Češi američtí uvědomili si povinnost své vůči vlastnímu národu. Byl rok jubilejní — rok Husův a my snažili se probuditi v lidu našem poznání, že spása národa našeho spočívá jen v lásce k pravdě a pokroku, jakož i v odboji proti všem utlačovatelům lidského ducha. Ti, kteří v roce minulém s tribuny i z časopisů vysílali slova nadšení k našemu lidu, neopoměli poukázati na nutnost odstranění středověkého systému vlády, o jehož zrušení se v Evropě tak houževnatě bojuje. Shrnutí dohromady — rok minulý skytal znamenitou příležitost, aby český lid zde v Americe učinil velice značný krok ku předu ve směru duševním; 500 výročí Husovy smrti bylo samo o sobě dobrou příčinou, aby lid náš se znovu vzchopil ku účinné práci ve volném směru, válka evropská pak byla přímo výtečným podnětem k nadšení pro nový boj. Nuže — jaké byly výsledky té celé práce naší? Otázka trochu všetečná — nepříjemná, ale přec snad jen oprávněná. Kdybychom výsledky měřili dle referátů o Husových slavnostech, pořádaných v různých českých osadách v Americe, tu mohli bychom projevíti uspokojení co největší. Nebylo by důstojno nás, utěšovati se jen pouhým zdáním. Přiznejme raději, že referáty ony byly namnoze značně přibarveny, že ze strachu, abychom nemusili před tabory církevními odhaliti lhostejnost lidu a poklesek vlastní věci, raději pouštěli jsme do světa zprávy, jichž znění špatně srovnávalo se s pravdou, kterou velký Mistr Jan kladl nade vše. Ti, kteří podobné, s pravdou se nesrovnávající zprávy pouštěli do světa, mysleli to s tou naší svobodomyšlností zajisté dobře; ale je otázka, zda takové idelizování poměrů může nám přinést nějakého užitku. Necht' si kdo chce tvrdit opak toho, já hájím poznání, že vzdor právě uplynulému roku Husově, svobodomyšlnost mezi českým lidem v Americe není na postupu, ale naopak spíše zaniká. Proto myslím, že záleží-li nám na nápravě dnešních poměrů, je lépe uvědomiti si holou skutečnost v celém dosahu, než vlastní svědomí ukájeti útěchami neoprávněnými. Pouze z té při-

činy směle své doby poukázal jsem na zarážející lhostejnost českého lidu u nás, nešetřil ani řad vlastních, protože Sokolové, tvrdící o sobě, že baštou jsou národnosti i svobodomyslnosti, na prvním místě plnití mají povinnosti vůči svému přesvědčení. Dala by se vypočísti celá řada zjevů, jež potvrzují úplně slova tato. Optimisté v našem životě mohou poukázati na radikální prohlášení, jaká jsou činěna na sjezdech našich organizací. Ano, přiznávám, že ta prohlášení svobodomyslných zásad jsou po velké většině velmi radikální, ale táži se: "Mají ta prohlášení skutečně nějaký vliv na smýšlení členstva našich organizací?" Nejsou ta prohlášení pouhou mrtvou literou, tak jako jsou mrtvou literou mnohé ty odstavce stanov našich spolků, jež českou a svobodomyslnou výchovu mládeže a členstva kladou nad humanní účel spolků? V počátečních dobách svobodomyslného hnutí mezi českým lidem v Americe,

kového jednání. Vyskytne-li se ale přece někdo, kdo veřejně projeví nesouhlas s jednáním takovým, může býti připraven na to, že hlas jeho bude zakřiknut a že dostane se mu málo lichotivého titulu "rýpala". Tyto zjevy samy o sobě jsou tak nezdravými, že je možno počítati za odporne vředy na těle naší svobodomyslnosti. Ale nejsou to vředy jedinými; horším vředem je ještě ta stále vychvalovaná "snášlivost", která je tím největším nebezpečím, deroucím se v řady naše. Zastanci této snášlivosti často nám namítají: "Což máme se pro své přesvědčení s vlastními krajany neustále hádati a rváti?" Ne — toho nežadáme, protože toho není třeba a také to není žádoucí. Člověk skutečně svobodomyslný se málo kdy s někým hádá, nanejvýš že klidným, přesvědčivým a důstojným způsobem vyvrátí tvrzení svého protivníka; a dokonce už se s nikým o své přesvědčení nerve. Za to ale

Budova Sokola Tabor Slovanské Lípy po ohni, dne 7. listopadu 1915.

spolky naše veřejně se tak nehlásily pod prapor svobodomyslnosti jako dnes, ale členstvo bylo přece jen ve svém jádru svobodomyslné a tu svoji svobodomyslnost projevilo způsobem, který nenechával nikoho v pochybnostech o upřímnosti jejich smýšlení. Dnes naše organizace se veřejně k svobodomyslnosti hlásí a v tom tedy učiněn byl pokrok. Sledujeme-li ale jednání četných členů těch našich organizací, shledáme — že to veřejné hlášení se k svobodomyslnosti je pouhou zevní formou, která pro hnutí svobodomyslné znamená pramálo. O důkazy pro toto tvrzení není žádná nouze. Denně jsme svědky toho, jak lhostejně přecházíme přes zjevy málo potěšitelné, jaké by v řadách našich neměly býti možny. Křtění svobodomyslných dětí, církevní oddávky, církevní pohřby lidí svobodomyslných za účasti úředníků těch spolků, jež tak hrdě se hlásí pod prapor svobodomyslnosti — to už jsou zjevy, jež nikoho nezaráží. Nikdo nemá odvahy vytknouti a poukázati na nepřístojnost, ba přímo bezzásadnost ta-

vyhražuje si právo na vlastní samostatný úsudek a nečiní ústupků ani kompromisů k vůli osobám ani věcem.

(Dokončení).

J. Peroutka:

NA SPÁLENIŠTI!

V úterý, dne 7. prosince kolem půl jedenácté večer byli lidé v naší osadě vyrušeni poplašným zvoněním požárních zvonů, zář rozlévající se okolím jasně naznačovala cestu k místu požárem zachvácenému, nemohli jsme zrakům svým uvěřit, ale plameny z budovy vycházející přesvědčily nás o hrozné pravdě, budova kouřem a plameny zahalená byla síň Sokola Tabor Slovanské Lípy.

V oku mnohého bratra zaleskla se slza, když viděl jak výsledek mnohaleté práce, místo v němž tak mnohý z nás dospěl v muže a kde mnoho krásných chvil strávil, jak místo, jež nám bylo druhým domovem padá za obět rozkácenému živlu.

Jak požár povstal jest záhadou, ale okolnosti ukazují, že povstal u jeviště skřížením elektrických drátů, jednatel br. Flor. Holec namahal se s členy spolku schůzi v ložové síni odbývajících o uhašení požáru v zárodku, ale snaha jejich byla znemožněna dusivým kouřem, výbor Sokolek odbývajících schůzi a cvičící členové, kteří ten večer cvičili, odešli krátce před vypuknutím ohně, cvičitel br. Pokorný shasnul světla odešel poslední, aniž by tužil hrozící nebezpečí.

Škoda ohněm způsobená jest značná, budova v ceně \$18,000 pojištěna byla na \$10,000 a náradí na \$1,000, z budovy, která jsouc dřevěná byla vděčnou potravou plamenům, zachráněna byla jen přední část, která však musí dle nařízení stavebního úřadu býti strhnuta, náradí a vnitřní zařízení zničeno bylo úplně, zachráněny byly pouze prapory a obrazy z ložové síně, pak prapor první české výpravy přivezený z Čech r. 1887, avšak vše úplně promoklé takřka úplně nepotřebné, dále část cenné knihovny, která ačkoliv byla pojištěna v pojištění zahrnuta není pro nedbalost agenta, který ačkoliv sborem dopisem uvědoměn pojistku přepsat zapoměl.

Druhý den po požáru sešel se správní výbor, aby podnikl kroky k získání pojistky a zachránění toho co zachrániti možno. Br. Pokorný a Veselý vymohli od školní rady, že laskavě byla nám na čas zapůjčena bezplatně tělocvična v Bryantově škole, od 4—6 hod. pro žactvo a čtvrtek večer pro Sokolky. Nápomocen jim byl městský radní br. Toman.

Již teď ptáme se jeden druhého co teď, jak as bude, co začnem? Jisto je, že nesmíme svésit hlavu, že každý musí přiložit pomocnou ruku, tak aby z trosek vybudována byla nová lepší a prostornější síň a myslím, že jest na místě o plánech do budoucna dříve řádně přemýšlet a uvarovat se chyb, které jiné jednoty před námi učinily.

Hlavní podmínkou k našemu budoucímu vývinu bude postavení moderní budovy vyhovující požadavkům nejen doby přítomné, ale i budoucnosti, jednou z prvních a hlavních věcí na kterých budoucnost naše závisí jest výběr stavebního pozemku, při výběru budiž brán zřetel na to, aby zakoupen byl pozemek, který postupem času bude v ceně stoupat, tak že budeme-li kdy okolnostmi nuceni budovu prodat výhoda bude na naší straně. Musíme hledět při výběru na to, aby byli jsme v místě ku kterému možno pohodlně dojet pouliční i zvýšenou dráhou ze všech stran města, dále mělo by se hledět k tomu, aby pozemek byl prostranný, tak aby zbylo možno-li ještě dost místa k zařízení letního cvičiště. Žijeme v době kdy tělocvik a hlavně tělocvik na čerstvém vzduchu rází si cestu ku všem třídám lidu a proto chceme-li mládež získat a udržet musíme jí dát to co poskytnou jí ústavy jiné; v našem městě stále zařizována jsou nová hřiště a venkovní tělocvičny při všech nových moderních tělocvičných ústavech děje se totéž a my musíme dělat co dělají jiní a co bude k našemu prospěchu, aneb i více i kdyby jsme se měli o několik set dolarů více zadlužit. Dále musí se brát ohled na to, aby nebylo v okolí mnoho hluku neb velký zdroj našich příjmů plyne z pronajímání ložové síně spolkům ke schůzím a víme, že zvláště v letní době, kdy jsou okna otevřená, jednání v mnoha místnostech jest takřka znemožněno ohlušujícím rachotem pouliční dráhy a automobilů.

Druhou nejhlavnější podmínkou jest budova a její účel, účele kterým budova obyčejně vyhovovati má jsou tři a sice v prvním místě jest aneb aspoň má být tělocvik, druhá jest místnost k různým zábavám totiž hlavní zdroj příjmů a třetí jest divadlo. Snahou naší budiž pořídit moderní od taneční síně úplně oddělenou tělocvičnu s náležitými oblekárny, sprehami a plovárnou, tělocvik jest hlavním účelem naší organizace a protož učme se od

chyb jiných a stavme budovu úkolu svému co možno nejvíce vyhovující a ne budovu v níž by tělocvik zaujal místo poslední. Učiníme-li tak návštěva v tělocvičně jistě stoupne o značné procento a my přiblížíme se o veliký krok k vytknutému cíli.

O taneční síni doufám není třeba podrobněji se zmínovat dokud nenajde se mezi námi mecenášů, kteří by na vydržování tělocvičného ústavu větším obnosem peněz přispívali dotud bude taneční síň u nás nutností.

O divadle dlužno však se širěji zmíniti, u našeho sboru jest několik starších ochotníků, kteří ještě dosud rádi si někdy zahrají a ti bezpochyby budou činit nátlak na to, aby pořízeno bylo pěkné a prostranné jeviště, sám jsem přítelem dramatiky a jest nesporno, že divadlo má velký vliv na výchovu lidu, ale přece jen nemohu se smířiti s myšlenkou, že divadlo jest u nás nevyhnutelně zapotřebí. Víím ze zkušenosti, že kde existuje ochotnický sbor a tělocvična nachází se v té samé místnosti kde odbývány jsou zkoušky, že tam vždycky jest jakási rovnost protože jedni druhým překáží. V Chicagu jsou tři stálá česká divadla poskytující milovníkům dramatiky příležitost ku spatření mnohých pěkných a cenných kusů na jejich jevištích za to co spatřujeme mnohdy na jevištích slabších ochotnických odborů není provozování ale mordování dramatického umění. Nemíním snad brojit proti divadlu, varuji jen před postavením budovy pro divadlo místo budovy pro tělocvik, dlužno též uvážit vydání s tím spojené, pořízením jeviště musí se stavět zcela jinak, stavba se zdrazí nejméně o třetinu neb musí býti ohnivzdorná a musí vyhovovat mnohým požárním ordinancím. Mimo to pojištění na oheň jest mnohem větší, spočtem-li vydání povstale pořízením divadla a možný výtěžek z provozování jeho přijdem k náhledu, že by se u nás nevyplácelo právě jako se nevyplácí tam kde divadlo je a kde napnutý musí být všechny síly k uhájení existence.

V neštěstí prý se přítel pozná, skutečnými bratry ukázali se být bratři od Plzeňského Sokola, kteří jediní ze všech jednot dobrovolně podali nám pomocnou ruku a nabídlí nám svoji budovu k použití, díky jim!

Bratři, nemyslete, že bylo by radno nejen pomocnou pravici přijat ale učinit ještě více, totiž sloučit tyto dvě jednoty v jednu? Sloučení jsouce v jednu silnou jednotu mohli bychom postavit moderní všech přívěšků prostý tělocvičný ústav vyhovující nám i příští generaci, ústav jaký by si každý přítel tělesné výchovy přál.

Spojením těchto dvou jednot dali bychom základ k lepší budoucnosti Sokolstva, nový lepší směr, dali bychom vzletu Sokola — na spáleništi.

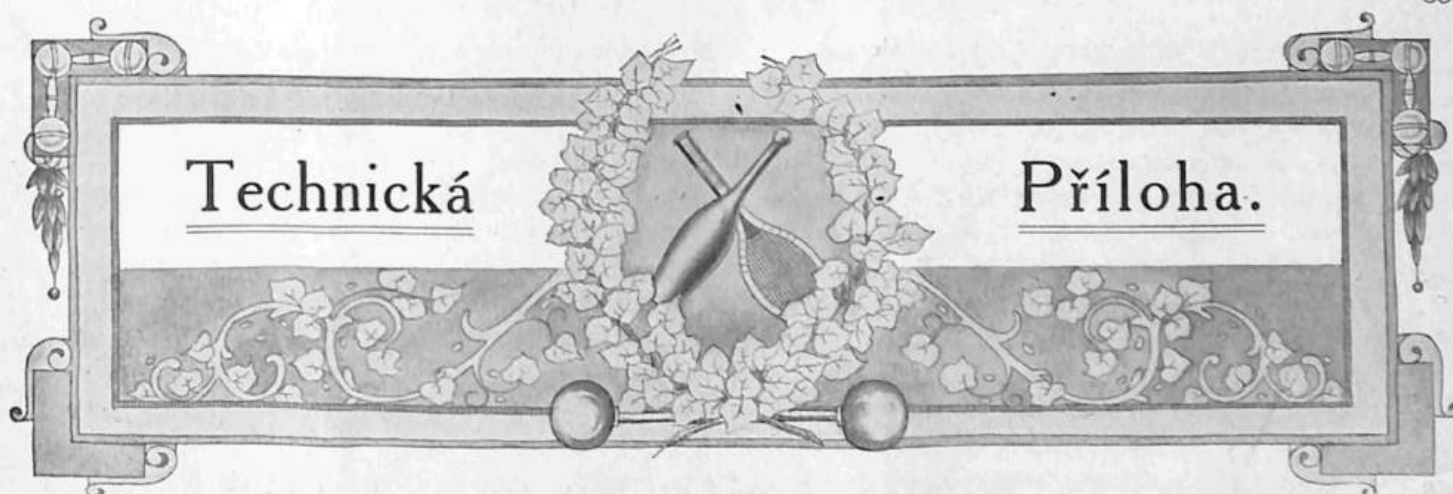
Slavomír Kratochvíl:

NOVÁ ČESKÁ MYŠLÉNKA.

Na cestu za úspěchem.

“Abra — kadobra!” — Tuto zaklínací formuli volávali prý kdysi kouzelníci, kteří chtěli přivoditi nějaký zázrak. Avšak kouzelníci zůstali v dětských pohádkách, a zázraky se nikdy neděly. Zaklínací formule Nové České Myšlenky jest naprosto jiného rázu. Ba jest mnohemu úspěšnému Čecho-Američanu již dávno známou a vyzkoušenou. Zní “Try again!” Zdá se sice trochu sucho-párnou, ale co kouzla se v ní skrývá!

Někdo vyhraje v loterii, do jiného se zamiluje milionářova dcera. Ale to jsou románové případy, které potkávají z milionů sotva jednoho. Kdo však chce dosíci úspěchu, nesmí čekat ani na štěstí, ani na náhodu, nýbrž musí pevně jíti za určitým cílem, a pokud možno, neodchylovati se ani o krok od cesty. At' již odchylka byla lehkomyšlná nebo nezbytná, vždy znamená zpoždění, a

POŘÁDÁ JOS. ČERMÁK,

Pouze příspěvky pro tuto část bud'ť adresovány: J. Čermák, 2533 S. Central Park Ave., Chicago, Ill.

Šerm holí krátkou.

Podává J. Sedlák.

Cvičení toto přineseno bylo současně s rohováním a šermem holí dlouhou (batonem) k nám bratrem Jindř. Vaníčkem, náčelníkem Č. O. S., z Paříže.

Hůl nebudiž příliš dlouhá (asi 3 stopy, 2—3 palce) a ku snadnějšímu, bezpečnějšímu držení budiž na konci řemínkem opatřena, aby se ruka do něj navléknout mohla. Máchy i ruby neprovádějme příliš prudce, nýbrž jaksí mohutně a s důrazem.

Základní postavení: Tyč volným koncem u pr. špičky (obr. 1.). Povel: "Základní postavení k šermu — teď!"

Mách vně bok: Tímtež způsobem jej provádíme, jenže volný konec hole ubírá se výši boků.

Mách vně spod: Jako máchy předcházející, jenom hůl jde výši lýtky (béree).

Rub vně vrch: Jako mách vně vrch, hůl však zarazí ve výši tváře.

Rub vně bok: Jako mách vně bok, hůl však zarazí ve výši boků.

Rub vně spod: Jako mách vně spod, hůl však zarazí ve výši béree.

Na střeh přicházíme následujícím způsobem: Učiníme $\frac{1}{4}$ obratem v l. sraz v pr. a zvedneme hůl volným koncem v před do polohy vodorovné, při čemž malik vzhůru točíme, l. paže zůstává v připázení (obr. 2.) — Dále provedeme na dobu 2. kruh tyčí dolů po l. straně těla mírným pokrčením paže a hůl zaujme polohu (obr. 3.) zřejmou. — Na 3. dobu vykonáme střeh předkrokem pr. a l. páži v zad založíme (obr. 4.). Odtud teprve počíná vlastní šerm. Povel: "Na střeh — teď! Ráz, dva, tři!"

Základní postavení k máchům vnějším (obr. 5.). Tatáž poloha pro nápřah na rub vnější. Hůl přenášíme volným koncem polohou vodorovnou obloukem na l. za hlavu. Postoje neměníme.

Mách vně vrch: Máchneme holí ku předu ve výši tváře, při čemž paži napínáme, ruku dlaní vzhůru točíme; aniž bychom touto střed obličeje přešli, necháme hůl běžeti dále na pravo, pak paži opět před tváří skrčujeme, pěst na l. stranu tlačíme, tyč volným koncem pozvedáme, aby hlavu volně přejíti mohla a postavení základní opět zaujala.

Odtud návrat do opětného nápřahu jako druhá polovice máchu.

Povely pro máchy: "Základní postavení k máchům vnějším — teď!" — "Mách vně vrch (bok, spod) — teď! Ráz, dva!" — "Návrat na střeh!" (Obr. 4.).

Povely na ruby: "Nápřah na rub vnější — teď!" — "Rub vně na vrch (bok, spod) — teď! Ráz. — Dva!" — "Návrat na střeh!"

Základní postavení k máchům vnitřním (obr. 6.). Tyč přenášíme volným koncem ze střehu vodorovným obloukem na pravo za hlavu.

Mách vnitř vrch: Švihneme tyčí po vnitřní straně tváře sokovy, při čemž paži ku předu napínáme; aniž by pak pěst přešla střed obličeje, dáme holí běžeti dále na levo, pak paži ku pr. tváři skrčujeme, volný konec hole mírně pozvedáme a přes hlavu ji v postavení základní přenášíme.

Mách vnitř bok: Ve výši boků.

Mách vnitř spod: Ve výši kostí holenní.

(Pokračování.)

Vzory prostných pro útlý dorost.

Nejednou bylo již poukazováno v naší technické příloze na to, že dávána jsou našim útlým dětem prostná příliš složitá, na něž chápavost dětí nestačí a zjevy takové vidíme téměř pravidelně i při vystoupeních veřejných. Nesmíme při cvičení útlé mládeže zapomínati, že cvičení musí býti pozvolně přispůsobována duševní schopnosti dětí — jinak nejenom že nemají z nich užítka žádného, ale složitými cviky působíme škodlivě na jejich činnou soustavu, zvláště u takových dětí, které svědomitě snaží se cviky prováděti. Jsou sice mnozí (zvláště mezi chlapci), kteří si těžkými cviky hlavu příliš nelámou — a když to nejde tak jednoduše cvičiti přestanou, anebo cvičí pouze pokud vidí, že jsou zraky cvičitele na ně obráceny a jakmile cvičitel zahledí se jinam, zevlují po tělocvičně. Tím se stává, že dorost náš nikdy nenaučíme pohybům správným, uhlazeným a chvíle prostným věnovaná jest chvílí zbytečně zmařenou.

Chci zde podati bratřím cvičitelům několik úloh jako vzorky, dle nichž by se při sestavování prostných pro útlý dorost mohli řídit. At' pak volí si pohyby jakékoliv, přece měly by míti tyto úlohy před sebou jako vzorky a dle nich si prostná sestavovati.

Tak vezměme na příklad děti neútlejšího věku, které teprv cvičiti počínají. Jest správně dáti jim hned cviky složité, cvičení 4dobé aneb jak někde vidíme dokonce 8dobé? Tím prohřešovali bychom se přímo proti hygieně tělocvičné, která nám praví, že musíme míti na zřeteli nejenom vyspělost tělesnou ale i duševní — že nesmíme dítě vysilovati ani tělesně ani duševně.

Vzorek úlohy pro neútlejší dorost byl by tedy asi následující:

I.

Dvojdobé cvičení jedné části těla pouze.

Zákl. post. Stoj spatný, připažit.

- a) Předpažit 1! připažit 2! (Opakovat dle síly a vyspělosti cvičence.)
(Ruce v bok!)
- b) výpon 1! v plný stoj 2. (opakovat)
- c) předklon 1! vzpřím 2!
(Připažit!)
- d) upažit 1! připažit 2! (opakovat)
(Ruce v bok)
- e) podřep 1! vztyk 2! (opakovat)
- f) záklon 1! vzpřím 2!
(Připažit)
- g) vzpažit 1! připažit 2! (vzpažit až do nejvyššího bodu neb tím napomáháme též k rozpětí hrudníku.)
- h) stoj rozkročný poskokem 1! spatný 2! (opakovat)
- i) úklon v levo 1! vzpřím 2! totéž v pravo
- j) 2 kroky na místě 1! 2! 4 kroky na místě 1! 2! 3! 4! až do 8 ba i do 16 dob. (Provádíme-li kroky na místě s maličkými cvičenci neb cvičenkami na určitý počet dob, naučí se dítka nejlépe stejně na určitou dobu zastavovati.)
- k) výskokem obrátit se (pojmenovat buď okna, dvěře, jeviště — ale ne učiti již v prvních hodinách v pr., v l., neb l. v bok, výskokem obrátit se k cvičiteli atd.)

Toto cvičení schválně probíráme na konci cvičení, poněvadž jest to něco, co děti baví a vzbudí u nich veselou náladu.

Tím není řečeno, že musíme stále prováděti jen pohyby paží rovných. Vzal jsem pro tyto vzorky pohyby nejjednodušší, aby dle nich mohl si br. cvičitel úlohy sestavovati sám, a at' už pak volí pohyby paží rovných neb skrčených.

Později můžeme tyto cviky opakovati střídavě t. j. pouze dvojdobé pohyby jedné části těla střídavě jak následuje:

II.

Osnova tatáž, zákl. post. totéž.

- a) předpažit 1! připažit 2! upažit 1! připažit 2! (opakovat dle libosti.)
- b) výpon 1! plný stoj 2! podřep 1! vztyk 2! (při cvičení nohou neb trupu klademe obyčejně ruce v bok a nebudu to zvláště uváděti.)
- c) předklon 1! vzpřím 2! záklon 1! vzpřím 2! (opakovat)
- d) upažit 1! připažit 2! vzpažit 1! upažit 2! (opakovat)
- e) výpon 1! plný stoj 2! stoj rozkročný poskokem 1! stoj spatný 2!
- f) úklon na levo 1! vzpřím 2! na pravo 1! vzpřím 2!
- g) Kroky na místě: počítat 4 a podup na každou 4. dobu; na každou 2. dobu; na každou 3. dobu; na každou 4. dobu. Můžeme podup doprovázeti i potleskem.

III.

Když všechny možné cviky probereme dle vzoru prvních dvou úloh, jest ko-ordinace malých cvičenců již tak dalece vyvinuta, že můžeme přikročiti k čtyřdobému cvičení jedné části těla.

Pohyby tytéž, zákl. post. totéž.

- a) Předpažit 1! upažit 2! předpažit 3! připažit 4! (Opakovat.)
- b) stoj přednožný levou 1! únožný 2! přednož. 3! spatný 4! opakovat totéž pravou.
- c) otočit trup na levo 1! předklon na levo 2! vzpřím 3! otočit trup zpět 4! opáčně (opakovat).
- d) upažit 1! úpažmo vzpažit 2! upažit 3! připažit 4! (opakovat).
- e) stoj únožný levou 1! zánožný 2! únožný 3! spatný 4! totéž pravou (opakovat).
- f) otočit trup na levo 1! záklon 2! vzpřím 3! otočit zpět 4! opáčně.
- g) Kroky na místě a zastavit na povel. Dáti povel na pr. nohu a po povelu krok levou a zakončit rázně pravou. Opakovat s půl obraty na místě v pr. i v l.

IV.

Když probrali jsme všechny možné cviky jak naznačeno v úloze III. můžeme již přikročiti k cvičením složitým a sice začneme opět s cvičením nejsnadnějším a sice s dvojdobým cvičením dvou částí těla stejnosměrně.

Osnova tatáž — zákl. post. totéž.

- a) Předpažit a stoj přednožný levou 1! připažit a stoj spatný 2! totéž stoj pravou. (Opakovat.)

- b) Stoj předkročný levou a předklon 1! vzpřím a stoj spatný 2! totéž pravou.
- c) vzpažit a stoj zánožný levou 1! připažit a stoj spatný 2! totéž stoj pravou.
- d) stoj zákročný levou a záklon 1! vzpřím a stoj spatný 2! opakovat pravou.
- e) upažit a stoj únožný levou 1! připažit a stoj spatný 2! totéž pravou.
- f) stoj úkročný levou a úklon v levo 1! stoj spatný a vzpřím 2! opáčně.
- g) čtyři doby krok na místě 1! 2! 3! 4! dvakrát stoj rozkročný poskokem a spatný poskokem 1! 2! 3! 4! Každé cvičení 8 dob i 16 dob.

Zakončit cvičením dýchání, jsme-li jisti, že tělocvična jest prosta prachu.

Pozn. Později můžeme úlohy takto sestavené opakovati různosměrně a sice: předpažit a stoj zánožný — vzpažit stoj únožný — předklon a stoj zákročný atd. Není třeba podrobně úlohy různosměrně uvádět, neboť dle tohoto návodu každý cvičitel již úlohy v tom smyslu upravití doveče.

V.

Když jsme byli již tak daleko pokročili, ještě nesmíme přikročiti k čtyřdobým cvičením dvou částí těla — k cvičením takovým musíme se bráti pozvolna. Proto si vypracujeme úlohy jak následuje: čtyřdobé pohyby paží a dvojdobé pohyby nohou neb trupu.

Pohyby stejny — zákl. post. stejné.

- a) stoj předkročný levou a předpažit 1! rozpažit 2! předpažit 3! stoj spatný a připažit 4! opakovat ale stoj pravou. (Pohyb paží na každou dobu, nohou pouze na 1! a 4!)
- b) předpažit 1! rozpažit a předklon 2! vzpřím a předpažit 3! připažit 4! (Pohyb paží na 1! 2! 3! a 4! pohyb trupu na 2! a 3!)
- c) kroky na místě a každé 4 kroky $\frac{1}{2}$ obrat v levo.
- d) upažit a stoj úkročný l. 1! vzpažit 2! rozpažit 3! stoj spatný a připažit 4! opáčně.
- e) upažit 1! vzpažit a záklon 2! vzpřím a rozpažit 3! připažit 4!
- f) stoj zákročný l. a vzpažit 1! rozpažit ruce v pol. dlaní (nebo též zapažit) 2! vzpažit 3! stoj spatný a připažit 4! totéž, stoj pravou.
- g) Vzpažit 1! rozpažit a úklon na l. 2! vzpřím a vzpažit 3! připažit 4! opáčně.
- h) Kroky na místě a každé 4 kroky $\frac{1}{2}$ obrat v pravo. Zakončit cvičením dýchání.

VI.

Cvičení třech částí těla a sice čtyřdobé pohyby paží, dvojdobé pohyby nohou a trupu.

- a) stoj předkročný l. a předpažit 1! rozpažit a předklon 2! vzpřím a předpažit 3! zákl. post. 4! totéž, stoj pravou.
- b) kroky v před — 4mi kroky na místě $\frac{1}{2}$ ovr. v l. opakovat 4krát.
- c) stoj zákročný v levo a vzpažit 1! záklon a rozpažit 2! vzpřím a vzpažit 3! zákl. post. 4! Totéž a stoj pravou.
- d) opakovat b) ale obraty v pravo.

- e) upažit a stoj úkročný v l. 1! vzpažit a úklon na l. 2! vzpřím a rozpažit 3! zákl. post. 4! opáčně.
- f) 4 kroky v před a celý obrat v l. dvakrát a dvakrát celý obrat v pravo.

Není tím řečeno, že nutno stále cvičiti postoje vzpřímené — když dospějem tak daleko tu cvičíme již i pokleky a výpady atd.

Vzalo by příliš mnoho místa, kdybychom chtěli všechny prostné eviky probrati — ale důmyslnému cvičiteli snad tento malý návod postačí. —

Cvičení na kladině pro Sokoly.

Na kladinu u nás pohlíží se jen jako na nářadí pro odbo-ry ženské — a podivem naplnilo by mnohé borece, kdyby pro ně do rozvrhu cvičebního vřaděna byla i kladina — kdyby vyspělí boreci věnovali trochu pozornosti cvičení rovnováhy na kladinách, jako činí Švédové, nebylo by jim to na škodu — ale můžeme si na kladině sestaviti cvičení, jimiž i vyspělý borec celé tělo důkladně a všestranněji procvičí, nežli na kterémkoliv z jeho oblíbeném nářadí.

Podám zde několik cvičení, jako ukázkou, jak možno na tak nepatrném a u nás zanedbávaném nářadí paže, trup i nohy náležitě procvičiti.

Je-li cvičenců větší počet, můžeme cvičiti na dvou kladinách — na každé pět cvičenců. Zaměstnáme-li tedy deset cvičenců najednou, vystřídáme za půl hodiny šedesát cvičenců na nářadí jmenovaném tak, že každý provéstí může až 15 cvičení, což na jiném nářadí jest holou nemožností.

Pět cvičenců na daný povel přistoupí ke kladině pobok a na povel přejdou v podpor ležmo za rukama: na "jedna!" podpor dřepmo "dvě!" podpor ležmo.

Cvičení v podp. ležmo:

1. Předpažit levou 1! v podpor 2! pravou 3! v podpor 4! klik 5—6! vzpor 7—8!

(Návrat v řad! podpor dřepmo 1! vztyk 2! v pr. (l.) v bok — pochod! a co první odchází, druzí přistupují ke kladině a přejdou do podp. ležmo, jak s hora udáno.)

2. Zanožit levou 1! přinožit 2! pravou 3! přinožit 4! klik 5—6! — vzpor 7—8!
3. $\frac{1}{2}$ obrat v levo (podp. stranou o pr. paží) a zanožit v levo! Zpět 2! opáčně 3! 4! v klik 5—6! vzpor 7—8!
4. Předpažit v l. a zanožit pr. 1! zpět 2! předpažit pr. a zanožit l. 3! zpět 4! v klik 5—6! vzpor 7—8!
5. V klik a zanožit levou 1! 2! vzpor a přinožit 3—4! — opáčně 5—6—7—8!
6. Levou nohu skrčit 1! třeit v zad 2! skrčit 3! třeit do přinožení 4! totéž pravou 5—8! V klik a vzpor 2krát 1—8!
7. Dva půl obraty v levo — až do podporu v zadu a zpět 1—4! — opáčně 5—8! Dvakrát klik a vzpor.
8. Dva půl obraty v levo (do podporu v zadu, 1! 2! v klik v podporu v zadu a vzpor 3! 4! návrat do podporu v předu 1! 2! a klik a vzpor v podporu v předu 3! 4! opáčně 1—8!

Hořeji uvedená cvičení můžeme vždy zakončiti cvičením skokům, při nichž hlavní zřetel budiž obrácen k pěknému doskoku do dřepu.

1. Stoj na kladinu levonož a zapažit! přeskok do dřepu a předpažit 2!
2. Totéž pravonož.
3. Stoj levonož: vztyk a přenožit pravou — a předpažit 1! zpět pravou v stoj na podlahu a zapažit 2! přeskok a předpažit 3! doskok 4!
4. Totéž opáčně!

5. Přeskok ze stoje levonož s $\frac{1}{2}$ obratem v levo po doskoku (opět do dřepu).
6. Opáčně.
7. S celým obratem.
8. S půl obratem v letu a s celým obratem atd.

Seskoky s nářadí jest jednou slabou stránkou našich cvičenců — cvičení tato a jim podobná by nedbalost při doskocích z našich tělocvičen lehko vymítla — ovšem kde se na správný doskok přísně dohlíží.

Tělesná výchova žen v Číně.

V koleji Wellesley-ově studuje mladá Číňanka, která byvši tážána, zda-li v Číně věnována jest pozornost tělesné výchově žen, odpověděla: "Byli by jste překvapeni, jaké výhody jsou poskytovány dívkám ve školách čínských. Děvčata věnují se tělocviku právě tak jako chlapi. Nejoblíbenějšími hrami děvčat jest basket-ball — ale nyní počíná nabývat velkou oblibu tennis."

Tedy i v Číně uznáváno jest, že tělesná výchova žen musí míti rozhodný vliv na zdatnost budoucího pokolení — snaží se o to, aby všechny ženy bez rozdílu tělesné cviky pěstovaly — jenom u nás stále spokojujeme se, tuží-li se prapetrný zlomek mladých lidí, kteří v 25. letech jsou na cvičení "už starými".

Novoroční rozjímání.

Na konci roku každý obchodník bedlivě toho dbá, aby proveden byl správný inventář — v němž přesně zaznamenáno jest, v jakém stavu zboží na skladě se nachází. Napadne někomu provést aspoň jednou do roka důkladný inventář svého stavu tělesného? Jsou různé poruchy, zaviněné buď tělesnou nečinností, nesprávnou životosprávou, které daly by se lehce odstraniti — kdybychom dbali. Ale my pečujeme o vše možné více nežli o své zdraví! Jak bedlivě obchodník dohlíží na to, aby zboží v jeho skladišti na ceně neztrácelo — a jak málo dbá toho, aby organismus jeho v ničem neutrpěl! Ale přec slyšíme stále, že zdraví je nejcennějším pokladem člověka.

Všimněme si jen, jak mnohá matinka pečuje o to, aby květina, kterou pěstuje buďto v zahrádce neb doma, měla dostatek slunečního světla! Jak pak by ubožáček mohl růst, vyvíjet se, rozkvést v krásnou květinu bez slunce! A kolik těch maminek dbá, aby jejich dcery měly dostatek životadárného, slunečního světla — aby mohly vyrůst v statnou, krásnou, zdravou, ženu? Bledé líce našich dívek, které denně na ulici potkáváme, nám němě žalují, jak málo dbá se v rodinách zdraví budoucích matek!

Technická hlídka.

— V nových pravidlech pro hru 'basket-ball' shledáváme se též s jedním, jehož účelem jest zameziti surové útoky na hráče, jenž právě hotoví se vhoditi míč do koše. Bylo oblibeným zvykem hráčů druhé strany činiti na takového prudký útok, aby jen hod do koše zmařili, což vedlo často až k odporným zjevům tam, kde vítězství stavěno jest na místo první, kde jiného účelu hra neměla. Dle nového pravidla dopustí-li se druhá strana surového útoku na hráče, má rozhodčí právo dáti straně jeho dva "trestné hody" — takže je možno získati tak 4 body. Podaří-li se totiž hráči ve chvíli té míč do koše hoditi, čítají se jeho straně 2 body — a podaří-li se při každém trestném bodu míč též do koše hoditi, každým takovým zdařilým hodem získá po jednom bodu — může tedy surovost hráče státi jeho stranu 4 body. Očekává se, že toto pravidlo "horlivost" mnohých hráčů značně ochladí.

— Naše sokolské tělocvičny jsou snad jediny, kde nesečkáme se nikdy se starším cvičencem. Příčiny toho zjevu jsou různé. Slyšíme často mluviti o "družstvech starších" — ale zůstává to jako mnoho jiných dobrých úmyslů jen při tom mlčení. Obyčejně pohlíží se na pokus zříditi družstvo starších jako na žert — starší cvičenci stávají se předmětem vtipů a jako každý žert, i tento nemívá pak dlouhého trvání. Že i starší člověk potřebuje krev celým tělem důkladně rozproudit, že i tělesnému stavu jeho značně prospěje, účastní-li se nějaké veselé, osvěžující hry, na to se nepomýšlí a slyšíme jen poznámky o tom, jak budou "ty staré vytahovat na hrazdu." To jest také jeden úkaz, že na výchovu tělesnou u nás není pohlíženo vážně — jinými slovy, že ani v našich řadách není tělesná výchova tak poctována, jak by býti měla — jak ji chápou národové ostatní.

— Stěžovali jsme si stále, že ztrácíme dorost — že děti útlé do našich tělocvičen chodí pokud musí — jakmile škole odrostou, že se nám rozprehnou po ústavech cizích. Co jest toho příčinou? Ačkoliv jest to otázkou naší existence, my si tím příliš hlavu nelámeme. Ale spozoroval jsem jiný, ne méně významný zjev: setkal jsem se se staršími občany, kteří mi sdělili, jak nyní uznávají blahodárné účinky cvičení tělesných, poněvadž na radu lékaře chodí do — Y. M. C. A. Na projevený můj podiv jmenovali mi jiné cizí ústavy tělocvičné, a jmenovali při tom starší krajany, kteří tam hledají tělesné obrození. Tedy nejen mládež i starší vyhledávají tělocvičny cizí! Kdo oči má a viděti chce, mohl by o tomto zjevu zahájit veřejnou hovorbu.

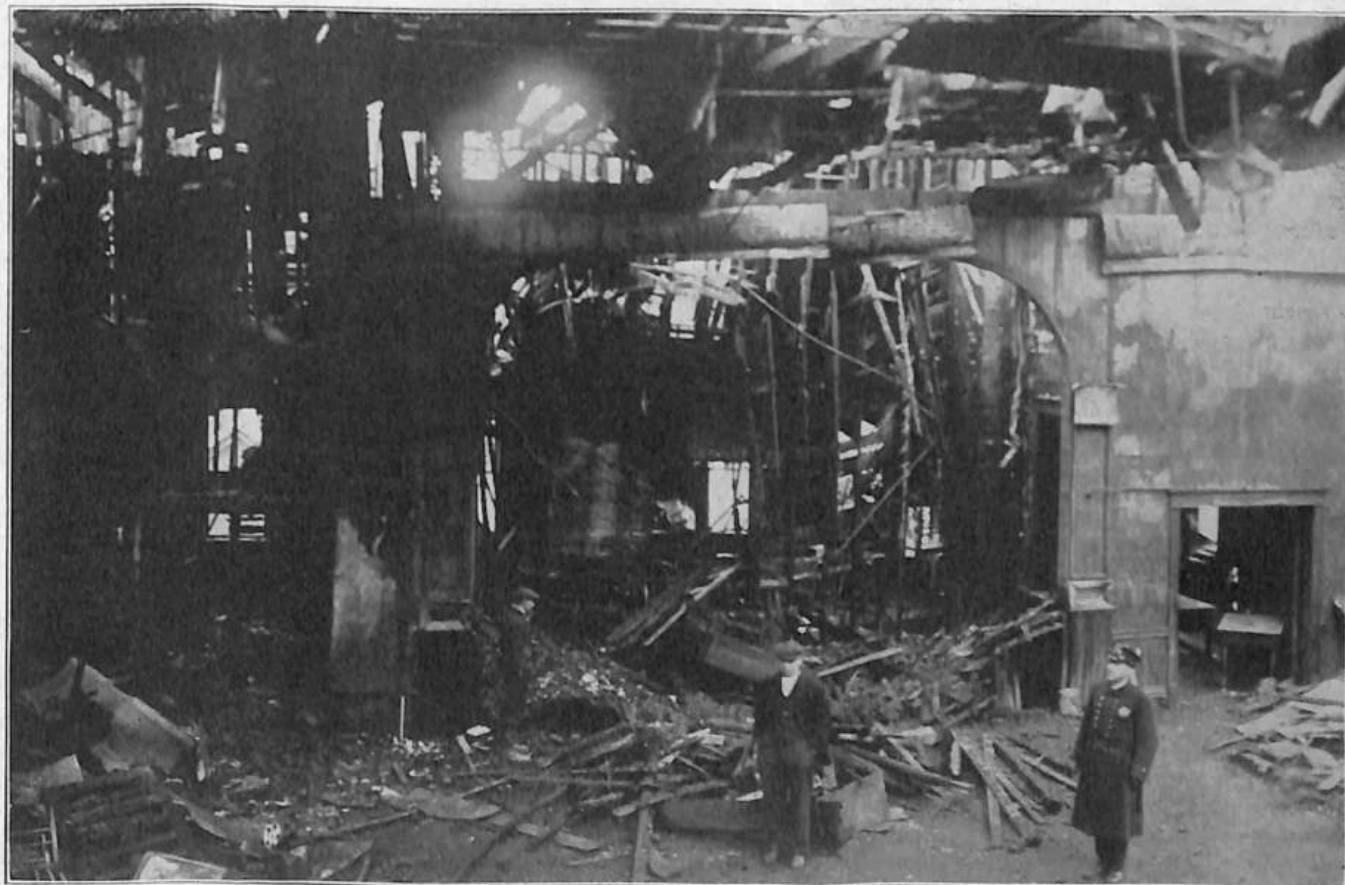
— Tělocvičná Jednota Sokol Karel Jonáš pořádala dne 2. ledna své veřejné cvičení, při kterém představili se jako vedoucí manželé Gasperovi, jimž dlužno již na počátku projevit uznání za lásku a nadšení, s jakým se práci své věnují. Odpoledne cvičil dorost obého pohlaví — večer Sokolové a Sokolky a jelikož čas nedovoloval mi účastniti se cvičení večerního, jsem s to podati zprávu jen o cvičení odpoledním. Jaký jest účel posudků o veřejných cvičeních v odborném listě, jakým je náš orgán? Ne chválit, co chvály nezasluhuje — poněvadž účelem listu našeho jest též poučovat a z chvály nezasloužené mnoho poučení nezískáme. Dalším cílem naším jest povzbuzovat — a toho docílíme zase jen tím, když nadšeným začátečním silám poukážem na nedostatky slušné, opatrně a nespustíme se zřetele jejich upřímnou snahu, a hlavně okolností, za jakých jest jim pracovati. A máje toto na vědomí, cítím, že nebylo by spravedливо vzíti na toto první vystoupení přísné měřítko odborné, jakým při svých posudcích řídím se při referátech o cvičeních, kde vedoucími jsou již síly zkušené, od nichž právem již aspoň jistý stupeň dokonalosti očekávati můžeme. Uvážímeli tedy, že manželům Gasperovým bylo začíti za okolností velice nepříznivých, že musili s dorostem začíti od cviků nejelementárnějších, pak musím projevit jim uznání za vše, co až posud byli vykonali a mohu zároveň i předpověditi, že jejich výsledek dosavadní jest zárukou slibné budoucnosti. Nástupy a některé tance spojovány byly s českými zpěvy, čímž snaží se docíliti dvojího účelu a sice vedle tělesné výchovy seznamovati sokolský dorost i s českým zpěvem. — Vše hodna následování. Pro obmezenost místa nelze o každém jednotlivém čísle podati posudek a proto budiž za celek poznamenáno, že byl velice slibný a oprávněně k nejlepšímu nadějí do budoucnosti. Na konec tento pokyn: volně pro mládež cviky vždy v ruchu rychlém — neb jen taková cvičení odpovídají přirozenému temperamentu děcka a neopomíjme cviky trupu. Cviky v ruchu rychlém napomáháme značně k zvýšení oběhu krevního, k rychlejší výměně látek a cviky trupu musíme čelit škodlivému vlivu celodenního sedění ve škole. Dále buď přísně hleděno správné chůze — tot' základ všeho ostatního; správné držení těla, pěkný krok jest první, co již při pouhém nástupu má diváka přesvědčovat o blahodárných účincích naší výchovné práce. Na zdar!

jde-li více závodníků za týmž cílem, druzí nás předhoni na cestě za úspěchem. Kdo čeká na štěstí či náhodu, podobá se bláhové babce, která zastavivší poslední kus oděvu, mrznoucí a hladově čeká, až vyjde její "terno".

Zanechme snů o štěstí a náhodě, jež jsou nesprávnými představami z dětských pohádek, románů a operet. Všimněme si více skutečného života. Jak jiným se nám jeví! Kdybychom jej chtěli zobraziti v románě, jak jednotvárným povídáním byl by tento děj. Vyloučíme-li ze života štěstí a náhodu, poznáme v brzkou jeho neúprosnou, suchou matematiku — zákon o příčině a účinku, dle něhož vytváří se každý děj a vzniká každý výsledek. Ale kdo chce dosáhnout úspěchu, musí vzdát se romantismu a chtít nechtě osvojit si vědomost o tomto zákonu. Neboť teprve na jeho základě dovedeme porozumět sobě i světu, a řídit se jím na cestě za životním štěstím.

zdánlivě zase jen náhody, ale vskutku zase pouze účinky příčin, o jichž existenci jsme se nemohli přesvědčiti.

Výsada privilegovaných. — Zásady k dosažení úspěchu jsou známy od pradávna, ale byly vyhrazeny většinou privilegovaným třídám, kteří měli čas se jimi obírat, a jim dovedli porozumět ve formě, v jaké jim byly podávány. Filozofové, psychologové, etici a esteti, sociologové a národohospodáři užívali svých vědomostí tak, že zase tímže způsobem a metodou, jak se jim naučili, své vědy zdělovali jiným, a psali o nich učená pojednání, širším vrstvám nepřístupná. Sami jich v životě užíli pořídku, neboť málokterý z profesorů zanechal kateder, a šli provozovat prakticky, čemu učili. Jen jich žáci, kolegové, členové rodiny užíli jich vědomostí, těch však bylo málo. Tito odborníci — mám na zřeteli zejména české poměry — zřídka přijdou ve styk se širší veřejností,

Vnitřek sítě Sokola Tábor Slovanské Lípy po ohni, dne 7. listopadu 1915.

Zákon. — Poznáme-li zákon o příčině a účinku, a jich důslednosti, nebude pro nás nijakých divů a zázraků, žádných překvapení. Porozumíme všemu, přestaneme se rozčilovati a dovedeme si pomoci z každé nesnáze. Neboť v účinku snadno rozpoznáme příčiny, jimiž byl přivozen; a budeme-li chtít někdy podobného docílit, snadněji dovedeme si vybrati příčiny, jichž užitím docílíme téhož výsledku. Pak nám bude také zřejmo, proč často nedocílili jsme úspěchu třeba při největším úsilí, a proč jsme jiného dosáhli hravě, skoro bez námahy a úmyslu.

Nelze vždy docílit úspěchů **jakýchkoli**; avšak vždy je možno dosáhnout úspěchů, jež jsou přiměřeny slozce našeho vzdělání a vytrvalosti, s jakou bylo postupováno. Na něco jest třeba už pozdě, ale na všechno není pozdě nikdy. Podmínky úspěchu se mění každodenně. Zítřka může zemřít člověk, pro něhož jste musili čekat léta na postup, a dnes ještě třeba seznámíte se s přítelem, který pozorně sledoval vaše snahy, a pomůže vám ku předu. Jsou to

a když se tak stane, nejeví mnoho snahy, aby svou školskou vědu v životě uplatnili. Přejde-li profesor psychologie do styku s židovským obchodníkem nebo prohnáním kočím, který ani neví, co to vlastně psychologie jest, bude vždy v nevýhodě, neboť oba dovedou nitro profesora "prokouknouti", avšak samy své zámysly utají. Takový jest rozdíl mezi duševědou na školách a duševností ve všedním životě.

Dříve se stávalo, že tu i tam ojedinělý jednotlivec, který překročiv hranice průměrnosti, snažil se o vyšší cíle vzdělání i podnikavosti, a pak využil svých znalostí v obecním životě, dosáhl úspěchů obrovských. Byl to třeba Dr. Preisig, který zanechav profesury národohospodářství, vrhl se v praxi a stal se ředitelem Živnostenské banky a poslancem. Úspěchy takových praktiků byli tím snažší, že byly podporovány dvěma příznivými vlivy: jedinec byl vyzbrojen obsáhlou a důkladnou znalostí zákonů — úspěchu, kdežto dav tonul v naprosté nevědomosti. Teprve v

době nejnovější se pokusili Američané o zevšeobecnění zásad psychologie a etiky, a použití jich na život v co nejširším měřítku. Tím se poměry změnily, a ještě více se změnil, jakmile znalost těchto zásad pronikne do vrstev nejširších. Nebude pak jednotlivci již tak snadno získávat si neomezeného úspěchu obrovských rozměrů, za to však bude mnoha lidem umožněno, docíliti úspěchů v měřítku menším. Nebudou se již tak snadno roditi noví miliardáři Vanderbiltové, Rockefellerové, Carnegiové a Fordové, ale budou sta tisíce malých šťastlivců a zámožnějších jedinců, kteří se jimi stanou z prostých chud'asů. Co z obého jest lepší pro společnost, jest na snadě; a poměry tyto znenáhla nastanou tak jako tak, ať se rozhodneme pro ně, či proti nim.

(Dokončení).

CVIČENÍ, STANOVENÉ PRO ZÁVODY ŽUPY SEVERO-VÝCHODNÍ, N. J. S.,

odbyvané v Clevelandu, dne 2., 3. a 4. července 1916.

TĚLOCVIČNÝ TANEC POLKA PRO SOKOLKY.

Zákl. post.: Ruce v před v pasu, lokte od sebe, kotníky rukou při sobě a v dalších oddílech, jak stojí udáno.

Celé cvičení všech oddílů cvičí se bez přestávky, bez porušení celku. Celkem 128 taktů Polky, čili 256 dob.

ODDÍL I.

- 1.—2. Všechny cvičenky 2 sunné kroky v levo stranou.
3. Stoj přednožný pravou dřepmo v levo v příč a hluboký předklon — levou nohu rychle pokrčit — paže v oblouk nad pravou nohu.
4. Vzpřím a přisunem pr. nohy k levé zákl. post. — paže zpět v pás.
- 4.—8. To samé opakovat v pravo.
- 9.—10. Stoj skřížný pravou přes levou, celá váha na levé noze, pravá na špičce — levá paže směrem úpažmo ohne nad hlavou — pravá ohne dovnitř před tělem — trup jest mírně natočen v pravo v příč a hledí se přes pravé rameno na nohy. Ruce otevřené, palec a ukazováček u sebe sevřené.
- 11.—12. Stoj skřížný v pr. v zad a ruce se mění upažením a sice pravá paže přejde upažením v oblouk nad hlavu — levou ohnout před tělo a trup se mění opět natočením v levo v příč a hledí se přes levé rameno na stoj nohou.
- 13.—14. Pravá noha se přisune k levé, hned výpon pěkně na špičku a paže nejkratší cestou do vzpažení — ruce otevřené se dotknou a hned do odpažení přejdou — poloha dlaní, malíčky v před.
- 15.—16. Ruce zpět v pás v základní postavení.
17. Stoj přednožný v levo, špička se pouze podlahy dotýká.
18. Stoj zánožný v levo v zad — špička se pouze podlahy dotýká.
- 19.—20. Polkový krok, levou v před.
21. To samé opáčně, t. j. Stoj přednož., pr. špička se podlahy dotýká.
22. Stoj zánožný, pr. v zad, a t. d.
- 23.—24. Polkový krok, pravou v před.
- 25.—26. Polkový krok opět v zad v levo vždy poskokem a pravá noha vysoko přednožuje, co levá ten poskok vykoná na špičce.
- 27.—28. Opáčně polkový krok pr. v zad s tím samým poskokem, jak 25.—26.
- 29.—30. Levá noha se přinoží a hned ve výpon přejdou — a nejkratší cestou vzpažit a hned odpažit, jak 13.—14.

- 31.—32. Ruce zpět v pás a první a třetí zástupy $\frac{1}{4}$ obr. v pravo, druhé a čtvrté zástupy vykonají $\frac{1}{4}$ obr. v levo, t. j. v levo v příč a v pravo v příč asi takto:] [] [.

Zástupy musí býti hned předem odpočítané od pr. strany k levé, tak aby každá cvičenka věděla, v jakém zástupu se nalézá, jak a kam se má obrátit. Cvičení jsou pro všechny stejná, tak se cvičenka nikdy mylíti nemůže, když přijde do druhého zástupu, stojí jenom obráceně, toť vše.

První oddíl dohromady 16 taktů, čili 32 doby.

- 1.—2. Prvé a třetí zástupy — v pravo v příč 2 kroky v před a levé ruce se spojí vzpažmo — a pravá paže jest v pase v před. Druhé a čtvrté zástupy v levo v příč 2 kroky v před, jak 1.—2.
- 3.—4. Stoj skřížný, levou přes pravou, úklon v pravo — výdrž.
- 5.—6.—7.—8.—9.—10. Tři polkové kroky dokola, ruce spojené — každý krok 2 doby, tak že přijdou v zástupy na svá místa, odkud vyšly.
- 11.—12. Všechny cvičenky vykonají malý krok v pravo v příč na zad, tak že budou státi obličejem proti sobě mezi sebou asi takto:

]	]
[	[
]	]
[	[
]	]
[	[
4	3
2	1
zástupy.	

- 1.—3. Mírným výskokem dřep skřížmo, levou za pravou a hned paže upažit a mírně pokrčené.
14. Opět mírným výskokem do stoje přednožného levou a mírný předklon nad l. nohou paže v oblouk.
- 15.—16. Levá noha přisune k pravé a ruce opět v pás.
- 16.—20. To samé opáčně pravou nohou, jak 13.—16.
- 21.—22. Polkový krok l. v před.
- 23.—24. Polkový krok pr. v před.
- 25.—26. 1 úkrok v levou stranu.
- 27.—28. Polkový krok pr. v zad.
- 29.—30. Polkový krok l. v zad.
- 31.—32. Druhé a čtvrté zástupy $\frac{1}{2}$ obr. v pravo a malý krok v zad, první a třetí zástupy $\frac{1}{2}$ obr. v levo a malý krok v před, tak že cvičenky přijdou opět na svá původní místa.

ODDÍL II.

Paže v upažení a jsou mírně pokrčené, palec a ukazováček při sobě sevřené.

- 1.—2. Výskokem mírný podpěr skřížmo, levá za pravou.
- 3.—4. Stoj přednožný levou, celá váha na pravé noze, levá pokrčena a na špičce, levá ruka spodním čelným kroužkem dovnitř v před nad levou nohou pokrčenou, pravá paže v upažení — výdrž.
- 5.—6. Krok výkročný levou — levá paže upažit a hned stoj přednožný pravou a malý kroužek dovnitř pr. rukou, jak 3.—4., ale opáčně.
- 7.—8. Krok výkročný pr. do samého cvičení, jako 3.—4.
- 9.—10. Stoj zánožný levou, špička se podlahy dotýká — v upažení v předklon — pravá noha se zvolna pokrčuje a levá paže vykoná celý oblouk před tělem dolů a sice: na 10. v předklonu levá paže se již nalézá v předpažení.
- 11.—12. Tělo se již pomalu vzpřimuje, pravá noha se napíná a levá paže nalézá se již v předpažení zevnitř na pravo a je pokrčena.
- 13.—14.—15.—16. Tělo jest vzpřímené, pravá paže jest stále v upažení a jen levá paže do doby 13.—14. octne se ve vzpažení a na 15.—16. přijde do upažení v levo.

- 17.—18. Levá noha na špičce čeká na polkový krok, tak že lehce jej na 17.—18. provede v zad.
- 19.—20. Polkový krok též v pravo v zad.
- 20.—28. Na 8 dob. Stoj zánožný levou na špičce — zvolna opět předklon a levá paže opíše ten samý oblouk před tělem do vzpřímeného postavení, jako v 8 a 16.
29. Levá noha se přisune k pravé do zákl. post.
- 30.—31.—32. Výdrž.
- 1.—2. V upažení 2 sunné kroky v levo v příc a již v před druhé době levá paže vykoná malý oblouček dovnitř před obličejem do předpažení vzhůru do paže ohnuté a do stoje na levé špičce a pravá noha se ohne, chodidlo v zad, a pravá ruka zapaží nad nohou ohnutou — hled na zad, paži zápažnou sleduje.
3. Pouze jeden poskok na místě (Merkura).
4. Ještě jeden poskok.
- 5.—6. Stoj zákročný skřížný, pr. za levou — podřep — předklon, špičky prstů k sobě, paže utvoří oblouk v předpažení dolů.
- 7.—8. Vzpřím, upažit, paže pořáde pokrčené.
- 9.—10. Ve stoji zákročném hmitavým pohybem a sice pr. paže přichází pokrčená do vzpažení a hned k levé paži úpažně — doprovodem mírným záklonem v levo zevnitř v zad, též mírně s hlavou, hled vzhůru obrácen.
- 11.—12. Hned vzpřím a obě paže přichází do vzpažení a hned do upažení té samé polohy, ale opáčenou stranou a sice v pravo, jako 9.—10.
13. Stoj úkročný v pravo stranou, levá paže odloučí se od pravé a přijdou obě do upažení.
- 14.—15.—16. Stoj skřížný, levou přes pravou a dvojný obrat ve výponu v upažení — pravá noha po obratu se oetne ve stoji skřížném v před, hned přinoží k levé do zákl. post. v upažení.
- 16.—32. To samé v pravo v příc, jak cvičení 1.—16.
Dohromady 32 takty, 64 dob.

ODDÍL III.

- 1.—2. Stoj únožný v levo — upažit (špička se podlahy dotýká).
- 3.—4. Došlápnout na levou nohu a odraz pravou a 1/1 obrat v levo. Noha pravá opíše oblouk ve výši asi 1½ stopy od země do stoje přednožného pravou v před na nohu pokrčenou a hned ruce v oblouk nad hlavou, směr hledu vzhůru obrácen.
- 5.—6. Stoj zánožný pravou v zad a předklon, pravou rukou předpažit asi ½ stopy od země — levou upažit.
- 7.—8. Vzpřím, nebo-li vztyk přisunem pravou k levé — upažit.
- 9.—10. Stoj skřížný pravou přes levou — levá paže upažením vzpažit v oblouk nad hlavou — pravá ohne před tělem — hled úklonem přes pravé rameno na levou stejnou nohu.
- 11.—12. Stoj skřížný pravou za levou — paže se mění a sice: levá jde upažením dolů a ohne před tělem a pravá paže upažením vzpaží v oblouk nad hlavou a hledí se úklonem přes levé rameno na stejnou levou nohu.
13. Poskokem na pravou, levá se zapne (nebo-li zaklesne) v koleně v zadu — upažit.
14. Poskokem na levou ½obrat v levo, pravá se ohne v levém koleně v zadu.
15. Poskokem na pravou ½obrat v levo — levá se ohne v pravém koleně v zadu.
16. Oetneme se po celém obratu na svém místě, pravá přinoží k levé do zákl. post.
- 16.—32. To samé, ale opáčně.

Druhé a čtvrté zástupy tančí okolo lichých polkové kroky v levo a sice 8 polkových kroků — ruce založí v zad a doprovází polkové kroky mírnými úklony v levo a v pravo — tančiti pěkně na špičkách.

První a třetí zástupy cvičí na místě, co druhé a čtvrté tančí kolem a když přecvičí, tak se cvičí toto cvičení ještě jednou a to opáčně, co cvičily druhé a čtvrté, cvičí první a druhé — a opáčně, co cvičily první a druhé, cvičí opět druhé a čtvrté.

A cvičení na místě jest toto:

- 1.—2. Stoj zánožný v pravo v zad — upažit.
- 3.—4. Poklek na pr. nohu — paže vzpaží a jsou otevřené a hled je sleduje vzhůru.
- 5.—6. Úklon v levo v zad a obě paže napnuté ze vzpažení zapažují přes levé rameno v levo dolů.
- 7.—8. Zpět pomalu do vzpřímu a předpažením vzpažit — výdrž v kleku.
- 9.—10. Úklon v pravo v zad a obě ruce napnuté zapažují přes pravé rameno v pravo dolů.
- 11.—12. Zpět pomalu vzpřím — předpažením opět vzpažit.
- 13.—14. Vztyk — pravá přinoží k levé — upažit.
- 15.—16. Paže založí v zad a výdrž a cvičenky jsou připraveny tančiti polkové kroky v levo kolem.

Dohromady 32 takty, čili 64 doby.

ODDÍL IV.

Z oddílu 3. hned odpažit, paže jsou volně pokrčené a ruce ohnuté vodorovně ve hřbetní poloze, ukazováček a palec se dotýkají a hned na dobu

- 1.—2. Vzpřímeně, volně valčíkový krok v levo před, čili: krok výkročný l. v před a celá váha těla spočívá na levé noze — pr. noha se pouze špičkou zemi dotýká — levá paže výdrž v odpažení — pravá čelným půlkruhem (horním) přechod do odpažení v pravo (nebo-li předpažení v levo dolů).
- 3.—4. Valčíkový krok v pravo v před a přechod malým čelným horním půlkruhem do odpažení v pravo (nebo-li do předpažení v pravo dolů).
5. Poskokem obě nohy stejně opustí zem a levá noha doskočí na místo pravé stejné nohy a pravá noha ihned přijde do vysokého přednožení a hned — upažit.
6. Záskokem 1 stopy v zad pravou — a levá přijde do vysokého přednožení — výdrž v upažení.
- 7.—8. Výdrž.
- 9.—10. Předklon a stoj zánožný v pravo — pr. předpaží a levá výdrž v upažení.
- 11.—12. Vztyk a poskok v před asi 1½ stopy na pravou nohu, totiž na bříško šlápěje — a levá se ohne v zad.
- 13.—14.—15.—16. 4 poskoky vždy na jinou nohu do dvojného obratu a to záskokem na ¼ stopy na l. v zad na špičku a ½obr. v levo a pravá noha se ohne, pak poskok na pr. na místě — levá ohnout a ½obr. v levo — pak zase na levou a pak pravou a tím se přijde do čelného postavení — výdrž v upažení.
- 17.—18.—19.—20. Opakovat cvičení oddílu druhého doby 16. do 24.
- 25.—26. Stoj únožný v pravo — upažit, paže pokrčené.
- 27.—28. Došlápnout na plnou nohu pravou a 1/1 obrat v pravo a levá noha se vyšvihne do mírného unožení a popíše ¾ kruhu do stoje přednožného v levo — paže v oblouk nad hlavou, hled vzhůru obrácen.
- 29.—30. Přesunem levé k pravé — upažit.
31. Odpažit.
32. Výdrž.

32.—62. To samé cvičení v pravo (totiž opačným směrem), takže se cvičenky octnou opět v čelném postavení. Dohromady 32 takty neb 64 doby.

4 oddíly dohromady 128 taktů nebo-li 256 dob.

Bratři cvičitelé.—Hled'te ze začátku tento tanec cvičiti co možná nejvíce na špičkách, ne upjatě. Přál bych si viděti na cvičišti cvičenky usměvavé a ne zamračené. — Zvykejte si, aby cvičení začato bylo ve veselé náladě, a poznáte sami, že bude samé zábavnější i pro Vás. Nebude-li něco jasno, milerád zodpovím neb vysvětlím. Dále, nač chei upozorniti, aby polkové kroky tančily se na špičkách a nohy zdvihati co možná nejvýše do přednožení, špička dolů napjata a noha mírně pokrčena. Slovem, tančiti lehce, co možná na špičkách a vesele.

Sokolky na závodech závoditi budou: skok do výšky, skok do dálky a běh 50 yardů. Na zdar!

Jan Jirásek, náčelník Župy Severovýchodní.

129 E St. W. Detroit, Mich.

PROSTNÁ PRO SOKOLY.

Závody Župy Severovýchodní N. J. S., dne 2., 3. a 4. července 1916.

Zákl. post.: Stoj spatný, připážit, ruce otevřené, spočívají na hyždích (stehnech). Kde není udáno, jest poloha rukou hřbetní.

Každý oddíl se cvičí v levo, v pravo a v l. a v pr. Dohromady 64 doby.

ODDÍL I.

1. a) Přednožit levou (vysoké přednožení) — upažit.
- b) Stoj zánožný levou — skrčit úpažmo, ruce na vazy položené.
- c) Malý předklon — nohy a paže výdrž.
- d) Vztyk — nohy a paže výdrž.
2. a) Přisunem levé výpon — paže trčít vzhůru (ruce v pěst, pol. pale.).
- b) c) d) Zvolna dřep a předpažit (ruce v pěst, pol. pale.).
3. a) Půlobrat v levo, výpad v pravo — vzpažit rozpažmo, pol. dlaní, ruce otevřené.
- b) Půlobrat v levo — stoj o noze levé, pravá noha skrčí přednožmo, špička nohy směřuje dolů — paže skrčit předpažmo dovnitř, pravou nad levou (ruce otevřené)
- c) Výpad pravou v před — upažit.
- d) Výdrž.
4. a) 1/1 obrat na patách do stoje předkročného levou — paže zůstanou v upažení.
- b) Výpon — dolními oblouky čelně dovnitř — vzpažit pol. pale.).
- c) Zákl. post., upažením připážit.
- d) Výdrž.

ODDÍL II.

1. a) Upažit.
- b) Stoj přednožný pr. — připážit a předpažit (pol. pale.).
- c) Únik pr. na zad — zapažit.
- d) Výdrž.
2. a) Půlobrat v levo — výpad v pr. — paže skrčit zápažmo (ruce v pěst, pol. dlaní).
- b) Stoj o noze pravé — levá unoží vysoko — předpažit na levo (ruce otevřené, pol. hřbetní).
- c) Výpad na levo a úklon — paže dolními oblouky na pravo upažit — levá ruka se dotýká země.
- d) Výdrž.
3. a) Vztyk, upažit — pr. noha přejde do vysokého unožení.

- b) Půlobrat — poklek pr. — pr. paže dolním obloukem, levá nejkratší cestou — předpažit.
- c) V pokleku o pr. noze — levá unoží na levo — podpor o ruce pravé — levá se ohne upažmo nad obličejem — obličej jest obrácen vzhůru, takže hledíme na dlan vzhůru.

d) Výdrž.

4. a) Vztyk — stoj výkročný levou — levá paže předpaží vzhůru, pr. zapaží — ruce otevřené — pol. hřbetní, hled na levou ruku.
- b) 1/1 obratem v levo — stoj nožný v levo — levá paže dolním obloukem do upažení a pravá horním obloukem na zad — upažit.
- c) Přinožit levou — zákl. post. a připážit.
- d) Výdrž.

ODDÍL III.

1. a) Výskokem stoj rozkročný — vzpažit upažením.
- b) Úhyb v levo úklon v pravo — výdrž vzpažmo.
- c) Úhyb v pravo úklon v levo — paže skrčit upažmo — prsty se dotýkají a spočívají na vazy.
- d) Výdrž.
2. a) Výpad v pr. v před — levá ruka se položí na pr. koleno, pr. paže zapaží (znázornit vrh diskem).
- b) 1/1 obr. v levo do výpadu pr. v před — pr. horním obloukem do předpažení vzhůru — levá zapaží (znázornit vrh koulí).
- c) Předklon — podpor v předu — levá noha zanoží vodorovně na zad a pr. noha jest v malém podřepu (totiž jest málo pokrčena).
- d) Výdrž.
3. a) Dřep — předpažit — pol. pale.
- b) 1/1 obrat v dřepu výskokem a paže upaží.
- c) Podpor v předu za rukama.
- d) Výdrž.
4. a) V podporu v předu — podpor roznožmo.
- b) Snožit opět.
- c) Vztyk — upažit.
- d) Připážit a zákl. post.

ODDÍL IV.

1. a) 1/4 obrat v levo (v levo v příč) upažit.
- b) Výpad l. na zad (střeh rohovnícký) pr. paže jest mírně pokrčena v předpažení, ruka v pěst (pol. dl.) a levá jest skrčena při těle (též pol. dlaní).
- c) Výpad pr. na zad s 1/2 obr. na pravo, obě ruce v pěst a položené na pravém boku.
- d) Výdrž.
2. a) 1/4 obr. v levo — výpad levou v před a sot vřehní levou a paže pokračuje tím máchnutím až přijde do zapažení (jako kdybychom chtěli udeřit soka přes obličej z jeho levé strany).
- b) Výpad pr. v před a rub vřehní pravou (jako kdybychom chtěli rovně udeřit ve tvář.)
- c) 1/1 obr. v levo do výpadu pr. na zad — pr. paže skrčí upažmo a ruka spočívá na vazy — a levá paže jest rovně v předpažení (pol. palcová, ruce sevržené v pěst).
- d) Výdrž.
3. a) Výpad l. v před a sot vřehní pravou ze strany a pokračuje paže tím směrem až se ruka octne na levém boku — l. paže zůstane v předpažení.
- b) Paže skrčit zapažmo (ruce v pěst, pol. dl. a přiléhají těsně pod rameny ke trupu — pr. noha jest natažena v zanožení v zadu (asi 4 palce od země).
- c) Výpad pr. v před a paže trčí do rozpažmo předpažmo dolů (ruce v pěst, pol. dl.)
- d) Výdrž.

4. a) $\frac{1}{4}$ obr. v l., celá váha těla spočívá na noze levé — pravá noha skrčí přednožmo, špička nohy směřuje dolů. Paže skrčí upažmo předpažmo dovnitř (ruce v pěst, pol. hřbetní).
- b) Pravá noha kopne v pr. stranu do zanožení — a tím se učiní zároveň $\frac{1}{4}$ obrat v levo — levá paže předpaží vzhůru — pr. zapaží (ruce v pěst pol. hřbetní).
- c) Přinožit pravou — připážit, zákl. post.
- d) Výdrž.

Bratři! Sestavil jsem pouze 4 odily, ale za to žádám, by jste se prostná tato důkladně naučili. Co hlavně žádám, byste dbali správně všech poloh a evičili různě, úsečně, by každý sval v těle na evičení podílu bral. Vidám evičiti prostná většinou volně, bez ráznosti. Obzvláště když hudba hraje, tu každý evičenec se jaksi ukolébá v poloviční nepozornost. On evičí, ale paže a nohy lítají s určených míst jak jen se to nejlépe hodí. Musíme si zvykatí zarážeti tam, jak jest evik předepsán, a pak docílíme při veřejném vystoupení úhledného a rázného evičení.

Napsal jsem evičení, by se jim co nejlépe porozumělo, a nebude-li některý br. evičitel nějakému eviku rozuměti, at' jen mi dopíše a já milerád vše vysvětlím.

PROSTNÁ PRO DOROST.

Zákl. post.: Stoj spatný, ruce v pěst sevřené. Kde není jinak udáno, jest poloha rukou palcová. Cvičí se v levo, v pravo, v levo a v pravo. Celé evičení 196 dob.

ODDÍL I.

1. a) Přednožit pravou — zapažit.
b) Únik pr. na zad — malý předklon — předpažit dolů.
c-d) Výdrž.
2. a) Vztyk do stoje zánožného pr. — paže skrčit zapažmo (pol. dl.).
b) Výpad pr. v před — paže třít do předpažení skřížmo — pr. paže nahoře, levá dole (pol. hřbetní).
c-d) Výdrž.
3. a) $\frac{1}{1}$ obr. v levo do stoje přednožného levou — pravá paže skrčí upažmo (pěst položena na krku) levá paže předpaží.
b) Výpad v pr. v před — sotem vrchním (totiž paže mávně horním obloukem, jako kdybychom chtěli soka udeřiti na hlavu), pravá paže předpaží vzhůru levá zapaží.
c-d) Výdrž.
4. a) $\frac{1}{1}$ obr. v levo do stoje předkročného levou — pravá paže dolním obloukem předpaží — levá paže učiní kryt před čelem a hledíme pod ní.
b) Přinožením pr. — stoj spatný — připážit.

ODDÍL II.

V tomto oddílu jsou ruce otevřené.

1. a) Stoj výkročný l. v před — paže skrčit (pol. pale. ruce v pěst').
b) Stoj výkročný pr. v před — upažit (pol. pale.)
c) Přinožením pravé dřep — předpažit (pol. pale.)
d) Výdrž.
2. a) Výskokem stoj rozkročný upažit (pol. hřbetní).
b) $\frac{1}{2}$ obr. v levo výpad l. v před — předklon — zapažit (pol. dl.).
c-d) Výdrž.
3. a) $\frac{1}{2}$ obr. v levo — stoj únožný pravou — paže skrčit upažmo, ruce otevřené — špičky prstů se dotýkají hlavy.
b) Stoj přednožný pravou — odpažit (pol. pale.)
c-d) Výdrž.

4. a) $\frac{1}{1}$ obr. v levo — čelnými oblouky dovnitř — upažit (pol. pale.)
b) Přinožením pravé — stoj spatný a připážit.
c-d) Výdrž.
Cvičí se v pr. v levo a v pravo.

ODDÍL III.

1. a) Výpad v pr. stranu — úklon v pr. paže skrčit upažmo (ruce v pěst, pol. hřbetní).
b) $\frac{1}{2}$ obr. v levo, poklek o noze pravé — paže třením vzhůru předpažit.
c-d) Výdrž.
2. a) Podpor o rukou v předu v kleku o pr. noze — levá noha zanoží vodorovně vzad.
b) $\frac{1}{2}$ obr. v levo v kleku o pr. noze — levá noha unoží v levo — podpor bočně o ruce pravé — levá upaží a hled směřuje směr levé paže.
c-d) Výdrž.
3. a) Klek o noze pravé — vzpažit rozpažmo (ruce otevřené, pol. dlaní).
b) Vztyk do stoje přednožného pravou — čelnými obl. do předu zapažit (ruce otevřené, pol. pale.)
c-d) Výdrž.
4. a) $\frac{1}{1}$ obr. v l. upažit (ruce otevřené, pol. hřbetní).
b) Přinožením pr. stoj spatný připážit.
c-d) Výdrž.

Bratři! Dávám pouze 3 odd. pro dorost k naevičení a přejí si, by evičení bylo dobře a rázně naevičeno, neboť evičenci si lépe 3 oddily zapamatují. Budou zavoditi na bradlech, koni na šíř, skok do výše a skok do dálky a běh 100 yardů, a vrh 8 lb. koulí.

LISTÁRNA REDAKCE.

R. S.: Upozornění Tvoje došlo, žel pozdě do tohoto čísla. Vyšetříme si však za to o to důkladněji a povíme si na místech jiných, aby se znalo a nepodceňovalo.

Jan Jirásek: Zpráva náčelnická musí být podepsána vrchním náčelníkem N. J. S. nežli lze dát do listu. Mimo to nedostatek místa v tomto čísle jest veliký, ač číslo zvětšeno. Odpust' tedy.

Vladivostok: Číslo žádaná se pošlou a posílali bychom zajatcům vůbec, jestli uznáš za dobré. List náš nebojí se říci pravdy a snad by se tak prospělo.

J. K.: Takových povedených "bratěrků" bylo nejméně padesát procent mezi zajatci. To co jsme jim dali jedni prodali za kořalu, druhí byli by nám vzali vše co zrovna nebylo přibité, ale pokud našich hochů se týče Sokolů, ti se drželi a co mohli jsme to jsme vždy a rádi pro ně učinili, davše jim z našich zásob i z naší "pokladny".

Catilina: Není hodno odpovědi. Chorobný to zjev, vřed, jenž potřebuje nože, aby se hnis provalil. Varovali jsme kdys a Trojan se nyní vyved, svobodomyšlný s "Hlasem" i aby do toho tisíc pecek—

St. Louis, Mo., a Montgomery, Minn.: List uzavřen. Přišlo pozdě.

Čím jest ženský vtip v řadě čísel, která naznačují vnitřní cenu ženy? Má platnost zera. Je-li připojen k číslicím jiným hodnoty kladné, kteráž nikdy nepozbývají své ceny označující vlastnosti srdce, a je-li k nim připojen na místo pravé — zvyšuje jich cenu; na místě nepravém může cenu jejich zmenšovat; ale sám o sobě postaven — zůstává pouhou nulou.

Marie Červinková-Riegrova.

DOPISY.

Skadar, 20. listopadu 1915.

"Hrom a peklo . . ." Žije, řeč žije ještě. A peklo? Ano více, nežli peklo byly ty hrozné dny našeho ústupu na všech stranách, kdy nepřítel litý Němčík, Švába a "náš bratr" slovanské krve Bulhar, deset a více proti jednomu, vrhli se na šiky naše a zaplavivše celou Srbiji, řadí tam nyní nemilosrdně, věci hrozné se dějou, a my jsme bezmocní . . . Dostali jsme se do Albanie, na cestě zkusili hrozně, tak že ty děsné prořídle řady naše, ten výkvět statečné naší armády podobal se spíše tahu duchů, nežli živých k obětem posledním nadchnutých bytostí! Bylo na tisíce nás a nikde chleba, nikde přístřeší, když vlekli jsme se přes hory za vichru a sněhem jdouce zkoušeli muka přímo strašná. I nemuselo dojíti k těmto koncům, nemuselo, kdyby byli spojenci, zvláště Angličané pomohli v čas, kdyby byli uposlechli nás, když jsme po třech nápadech a těch všech zlotřilostech na velký pátek u Strumice chtěli Bulhary ztrestati. Pamatujete se pane Doktore, jakých zvrstev se ti proradní bratři tam dopustili na našich "čičech", těch starcích ubohých na stráž, raněné za živa upalující? Byl Jste tehdy na komisi mezinárodní, přesvědčili Jste se co jsou "kukavice bulharské" a čeho schopni. Již tehdy se mělo proti nim vytrhnout, ale Angličané nám nedali, ač naši francouzští přátelé aviatikové vyzorovali všechno to hnutí i mobilisaci bulharské armády podél hranic u Valandova a dál k Dževdželij. Na severu však již bylo jináče Nůmčík a Švába přešli Dunaj a vtrhli do země naší z nenadání, aviatikové naši zaspali a tak se stalo, že po šestiměsíčním očekávání a příprav mnohých stihla nás pohroma. Ale mylili by Jste se, kdyby Jste mysleli, že srbský národ jest zničen, že prorada Bulharů může zůstat nepotrestána. A tu jen klásti dlužno důvěru v nejlepší naše přátele, naše zastance odvčké, tu naši svatou Rus . . . Slovan na jiného spo-lehati nemůže, zejména, když připomene si jakž na berlinském kongresu se jednalo, když nad Turčínem Rus zví-tězivši zastavena byla a hlavně Anglii na dalším svém postupu na Cařihrad. A na tu Anglii my stěžujeme, práv-em hubujeme, protože tak nás opustila a v poslední chvíli, kdy ještě jsme u Vranje mohli proud nepřítel z zastavití posily slíbené neposlala . . .

O hladu a v největší bídě, rozedraní a zubožení táhli jsme do Albanie a ten náš ubohý král Petr s námi. Nikde si nevybíral a byl jen se svými "vojáky". Trpěl ještě více nás, jsa na útěku z vlasti své a udatný Alexandr neméně. Konečně dostali jsme se do Skadru, zanechavše po cestě na sta starců ubohých a vysílených, na sta nemluvnat hlady zemřelých a jiných chorých, vedle všechny ty spousty válečné, zdechlin koňů a magarců, z nichž maso jsme odřezávali a jaká byla pochoutka, když jiného nebylo, kdežto na našich zásobách v Niši, Mitrovici, Prištině, ve Skoplji a v jiných městech i těch mnohých zásobách, jež Jste tam Vy byli zanechali pro nás "Srbský Červený Kříž" v bolnici i ve skladištích hojili se Bulhaři. Rus ze jha tureckého je osvobodil, v Sofii caru osvoboditeli pomník postavili a nyní v bratrském Srbsku řádili jako furie, ničíce vše co naše, naše historické památky, naše sbírky musejní, knihovny a ústavy a ve Skoplje příšerných věcí se dopouštějíce hanobili nám bezbranné ženy a děvy a nejen raněné, ale i starce ubohé "kolili" — dobíjeli. Ze zajatců, hlavně Čechů a Slovanů nechtěl nikdo zůstat zpět, ba ani ti, již byli do "bolnic" komandováni a tak se táhlo tou cestou křížovou utrpení, zkázy a bolů společně se spoustou utečenců a "raněníků" i "bolest-

ných", již nepřáli si padnouti zběři švábské a litici bulharské do rukou.

Klamali by Jste se bratři, kdyby Jste mysleli si, že tak bylo všude. I kdepak, vždyť v Kraševci a na jiných menších místech utekli ti "zarobenici" a mezi nimi i mnohý Čech, "austrijanského" nátěru, do hor a do lesů a po ústupu našem šli k "bratřím" bulharským, kdežto jiní raději volili cestu do Řecka. Těm a ty většině co zkoušela strasti i všechno utrpení s námi bude lépe, neboť půjdou do Italie a do Francie.

Co jsme všichni zkusili nedá se popsati, několika z našich vojáků i zajatcům nohy omrzly, nebylo obuvi a z šatů visel samý cár, samý hadr, kdežto důstojníci div jsme si nezoufali nad tím tak strašně zuboženým mužstvem, jež slynulo vždy statečností, odvahou a silou svou. Jako Spartáné se bili, konajíce přímo divy osobní statečnosti, ale co vše platno, co bodák, co sebemohutnější "juriš", když veliká děla chrlí spoustu svou a nepřítel se valí v hrozné přesile. Drazé zaplatili za pohanu Srbije a ty "kukavice" bulharské zvláště, ale neubili Srbiji, ubíti nemohou, dokud majky naše žijí, žije jazyk náš! Jen uvažme.

Nezávislé slovanské státy, kromě Rusi, všechny byly na balkánském poloostrově a my Srbové v řadě prvé. Nás udolali na čas, ale po staletí snažili se udolati veliké massy slovanské, kulturně nejsilnější představitelé slovanského plemene, jakž nalezájí se pod germánským dosahem. A Vy z Česka znáte nejlépe. V minulosti, kdy etnické důvody byly vedlejší věcí pro probouzení národů, kdy náboženství bylo hlavní oporou boje při seskupování se národů, Slované stáli jeden vůči druhému, nyní bude jináče, protože malé národy slovanské poznaly a my poznali z nich snad nejlépe, že jen na sebe samy mají spolehnouti a na tu slovanskou Rus. Kdo jinak Vám káže, kdo náboženské vztahy na posilu uvádí, tomu jen na "pravoslavné" Bulhary ukažte a na všechno to co Anglie až dosud "neudělala". Její diplomaté dopustili se strašných chyb, jejich vojevůdcové na Dardanelách i u Strumice přímo děsných přechmatů a Rus dál se celý rok rval, za všechny rval, vedle statečné Francie a ubohé sestry naší Belgie. S Rusem pokrevní pouta platí a na jeho konečné se rozpoutání nutno pohlížeti jako na slovanské vítězství, v jeho vítězstvích vidíme i svoje vítězství a úspěchy všech malých národů zejména rakouských a tedy i hlavně Vašeho drahého Česka. Poslední udalosti na Balkáně od našich vítězství a junáckých projevů, až k našemu pokoření našly nejsilnějšího ohlasu u slovanských národů mimo Balkán, ano i v ubohé válkou tak zbídělé Polsce a sympatie Vašeho lidu jsou nám nejdrazšími. Poznali jsme školou sokolskou, vštěpovali nám Vaši cvičitelové a učitelové, slety dokazovaly a když náš "Soko" s "Dušanem Silným" se spojil před válkou prvou ozvala se i radost tam v té zlaté, slovanské Praze. Dali a pomahali Jste našemu národu. Sympatie Vaše netryskají ze žádných utiliárních pohnutek, nýbrž ze zřídla čistých citů, jež může mít jen svůj vůči svému, jakž tuším sami Jste kdysi napsali ve Skoplji, posuzující materiální snahy všelikých těch misijí anglických, které sotva došly k nám prvé kladly otázky, na kolik se v okolí našem doluje a kolik máku na opium se pěstuje a co po válce z Vardaru dovolí se jim učiniti a p. Pamatuji se, jakoby bylo dnes, připomínám si znovu vše to dobré co Jste vykonali pro nás i ty slovanské zajatce a Sokoly z Česka nejvíce. Vzpomínám a v milé té vzpomínce píšu tyto řádky, jež doufám, že dostanete, protože italský attaché vyslanectví slíbil, že Vám pošle. Zná Vás osobně, když byli Jste s gosp. Vopičkou, vyslancem americkým s ním na komisi v zájmu zajatců a cestovali tou naší Srbijí. Také brat rezervní podplukovník Jovan Jova-

novič píše Vám, snad dostanete. O kde jsou ty chvíle?! Kdy zase úsvit vzejde nám? Mnoho pozdravů bratrských!
I. K. Stojanovič.

Vladivostok, 10. prosince 1915.

Milý bratře! Následkem vojny i přerušení všech styků se svojí drahou vlastí, obracím se k Tobě, drahý bratře, s prosbou posílati mě časopis "Sokol Americký" na rok 1916. Současně posílám na něho předplatné v rozměru jednoho dollaru. Jsem zde odsouzen k úplné ngramotnosti jak v životě sokolském tak i občanském. Dříve jsem dostával všechny časopisy od knihkupectví J. Springera z Prahy. Mezi nimi též "Sokol Americký" za rok 1914 7 čísel, ostatní jsem následkem vojenských udalostí neobdržel. Proto můžeš-li mě obstarat i některé jiné české časopisy tělocvičné neb americké české byl bych Ti neskonale vděčen za úsluhu.

Potřebuji 8., 9., 10., 11. a 12. číslo "Sokola Amer." za rok 1914 a úplný ročník za rok 1915. Cenu všech mě poslaných knih i s dopravou do Vladivostoku pošli s účtem, který obratem pošty pošlu.

Jsem učitelem tělocviku v Kommirčeském učilišti, mám zde též těl. odbor Sokola, z kterého po ukončení vojny bude samostatná jednota sokolská. S bratrským
Na zdar!
Jan Mojžíš.

San Francisco, 12. prosince.

Přijel jsem 2. května t. r. z Jižní Ameriky do San Franciska a přihlásil jsem se ihned za člena jednoty "Sokol", neboť považuji za mravní povinnost každého upřímného Čecha v zahraničí, býti členem spolku a pracovati v kroužku svých krajanů. V poslední schůzi jednoty naší byl jsem zvolen dopisovatelem našeho orgánu "Sokola Amerického", a konám proto svou povinnost. Přečetl jsem si několik dopisů našeho časopisu a vyrozuměl jsem, že je velmi obtížno dopisovateli spolku mluvit jasně a otevřeně pravdu o jednotě, nemá-li dopisovatel upadnouti v nemilost svých bratrů. Ale nic platno, všude se hlásají reformy, všude se upozorňuje na nezdravost našeho spolkového života, na naše staré špatnosti a reformovat nelze bez řízné a věčné kritiky. Myslím, že tomu, komu upřímně záleží na opravdovosti našeho sokolského života a kdo chce, abychom skutečně žili dle zářivých vzorů našich zakladatelů Tyrše a Fuegnera, že tomu bude můj důvod k dnešní mé kritice jasným a oprávněným. Neznám sice dosud úplně český život v San Francisku, ale pokud ho znám, trpkostí mne naplňuje. Co tu vlastně chybí? Soudím dnes, ač neznám dosud mnoho, že neshoda spočívá v tapání a nejasnostech. Stále a stále se objevuje živější potřeba vysvětlovat jednotlivé pojmy vzdělanosti, ba žel i národnosti a myslím, že by bylo potřebí přednáškově i čítárnou zpracovávat ohromný ten materiál, kterým probíhá jako velká vlna, hlavně vědomí národní příslušnosti a nic víc. Nejde o žádnou politickou propagandu, ale o čistě kulturní. Jen několik členů Sokola ví, proč jsou Sokolové rozumně; ostatní pak jen slepě a citově. Tito posledně jmenovaní nemají s kulturou své vlasti, než vzpomínky z domu a tu řeč společnou, řeč promísenou americkou a někdy německou hantýrkou.

Při našich posledních volbách bylo vidět naši malost, nehotovost a bezmyšlenkovost. O hlavním úkolu našem tělocviku a vzdělání mluvilo se tu jako o maličkostech, pro samé vedlejší věci (jako zábavu) zapomělo se dokonce na vzdělávací výbor a spor o náčelníka se nerozhodl. Ze schopných členů za náčelníka nikdo tu funkci zadarmo zastávat nechce. Bývalý náčelník br. Jirsák vymlouvá se na okolnosti a svou rodinu a říká, že myslí-li členové, že obnos dosud mu placený (\$10 měsíčně) byl vyhozen na-

darmo (jak to mnozí říkají), že jej vrátí. Avšak řeči mluvky, že náčelník nic není, že to může zastávat každý atd. jsou nerozumné. Všichni si stěžují na velký dluh, který lpí na Sokolovně, ale myslím, že rozčilováním, spíláním a kačeřováním jeden druhého se ten dluh nezaplatí. Napřed musí míti členové Sokola tolik vzdělání, mravnosti a vyspělosti, aby konali svou povinnost k placení (nikdo nás přece k stavění Sokola nenutil). To pravím sám, bratr B. může míti o té věci jiné náhledy, ale je naprosto nesprávné, aby byli členy Sokola lidé, kteří pouze a jediné karty hrají a u baru pijí a pak nadávají a jiné pohlavkují, pro takové lidi je v San Francisku dosti jiných místností, takové členy by skutečně patřilo ze Sokola vypráskat a ne se jich zastávat a jim nadřezovat. Budeme-li to vše trpět, nikdy se dál nedostaneme, a bude naše práce marná. Totéž platí o stížnosti na malou návštěvu školní. K tomu musí hledět samotní rodiče a sice rodiče musejí býti tak vzděláni, aby pochopili význam české školy. A pak rodiče, přihlásí-li své děti ku škole svobodomyšlné ve smyslu učení Ferrera, musí pouze a jediné jednat v duchu svobodomyšlném; nesmí učit doma děti z modlibíček o zázracích atd., tím již v mládí kazí karaktery.

Dále s návrhem některých bratrů, aby za každé sprostě vyslovené slovo, platila se pokuta 5c, není možno souhlasiti proto, že by pak některý člen měl jistě tolik neslušnosti a zaplatil třeba dollar a nadával komu by chtěl vesele. Navrhnout za každé neslušné pronesené slovo \$50 bylo by lépe, ale ani to nesměruje k nápravě, náprava může se státi pouze a jediné vzděláním.

Spolkový život je všude nemocen, ale zde na Pacificu, kde je tolik Slovanů, je velká škoda, že je nemocen. Ale ti jinak schopní lidé, kteří se ničeho nesúčastní a zanedbávají své národní povinnosti, které se mají dnes v tak pohnuté u nás době cítit ne chaběji, nýbrž žhavěji, měli by se zastydět, mohou-li ovšem ještě. Jejich jednání není národní vlašností, nýbrž činem zlým a proradným.
K. J. Pečman.

Chicago, Ill., 21. prosince 1915.

"Nekřesej do kaše, křesej do troudu
a o lásce k vlasti nekaž velbloudu."

Jak jádrná a trpká to slova našeho velikého buditele K Havlíčka, které nám zde ve svých Epigramech zanechal. Co pravdy a hořkých zkušeností v nich nacházíme. A hle, od doby té uplynula celá řada let, která přinesla sebou mnoho úlevy, mnoho okamžiků nám příznivých a přece po dnes jest nám zakoušeti mnoho nepřízně a co jest nejbolestnější, že v cestu věci dobré takřka svaté staví se — naši bratři, členové jednot, dědici myšlenek a ideálů Fuegnera a Tyrše. Několikrát již stěžoval jsem si v této rubrice na liknavost a mizerii některých našich bratrů v různých jednotách a dnes přes všechny různé námahy jest mi tak činiti o své vlastní jednotě. Nevím kterak kdo z vás bratři a sestry o věci té soudíte posuzovati svou vlastní jednotu jejíž jste členy, ale pevně věřím a doufám, že právě v této době kdy jednota naše slaví své 25leté jubileum trvání a vstupuje do nového čtvrtstoletí jest nejvíce třeba těm bratrům, kterých se to týká, aby o věci té přemýšleli a nějakou nápravu učinili.

Předně bud' me si bratři všichni vědomi, že jméno jednoty, šat a schůze odbývané neznamena ještě Sokolství. A to právě jádro, cíl náš není ve schůzích, tam se pouze jedná o nutnostech, které jsou jednotě třeba a proto není ještě pravým Sokolem ten, jenž jedenkrát navštíví schůzi v roce a tam "jim dá co proto" a dále se o jednotu více nestará. Než na tom není dost. Takový bratr nemá na tom dost, že svým vystupováním nemístným dává mladším bratrům špatný příklad. On ve své nadutosti jde dál,

svým jednáním kazí úspěch cvičitele mezi žactvem. Pak osvojí za výmluvu a do cvičení příště nepřijde. Jiný zlovyk některých bratrů jest ten, že ani při cvičení nemohou se zdržet kouření. Těch bolestí jest více, ale byl bych rád kdyby alespoň ty, které jsem pojmenoval, byly těmito řádky vyhojeny. Obzvláště teď v tom památném okamžiku, kdy vstupujeme v nové čtvrtstoletí vy bratři, kterých se to týká, zanechte oněch zlovyků a pomáhejte svorně pracovat pro dobro a čest naší jednoty jakož i ku cti a prospěchu celé naší milé N. J. S.

Na zdar!

Václav Kilberger.

Chicago, Ill., dne 22. prosince.

Přednáška, jež byla pořádána T. J. S. Čechii na sev.-záp. straně ve Spaulding Hall v neděli odpoledne, dne 19. prosince vydařila se jak náleží. Kapela br. Jos. Kalabzy, která účinkovala zdarma, zahrála několik pěkných skladeb a obecenstvo v uznání neskrblilo potleskem. Sokola Anna Henaforthová přednesla pěknou a dlouhou báseň "Dobrá sestřička" a byla odměněna hlučnou pochvalou. Solo na housle mistrně přednesl br. Fr. Kalabza, jenž byv vyvolán znovu musel přidat což opět vyvolalo bouři potlesku. Na to představen byl slavnostní řečník Dr. Fr. Iška, který přednášel na téma "Sokol ve službách výchovy národa". Řeč jeho byla znamenitá a vyslechnuta se vši pozorností a bouře potlesku odměňovala řečníka. Pak přednesl báseň k 50leté památce Jindřicha Fugnera br. Karel Kulíček a hned na to cvičící Sokolky a Sokolové zapěli píseň "Nadšení v duši", což též bylo krásným číslem a obecenstvo uznalo. Ku konci přednesl br. Čeněk Kríst'an báseň, která se znamenitě líbila a byl přinucen ku přidání, že měl v záloze pěknou žertovnou samo sebou se rozumí. Na ukončení zahrála hudba a br. Karel Kulíček poděkoval obecenstvu za návštěvu. Tak ztráveno bylo toto odpoledne příjemně, v upřímném kruhu bratrském.

Na zdar!

Čeněk Jebavý.

Baltimore, Md., 26. prosince 1915.

Byly doby, kdy jsem novoroční dopisy začínal s obvyklým blahopřáním a projevoval naději, že v příštích dvanácti měsících bude lépe, než dříve. Ale život a zkušenosti mne naučily mnohému, mimo jiné i tomu, že nový rok, byť i byl mezníkem časovým, přece jen je to právě tak obyčejný den, jako každý jiný, a že v den ten projevené naděje nemají o nic větší platnost a oprávněnost, než naděje projevené v kterýkoliv jiný den. Proto dnes nebudu zbytečně plýtvat papírem na projevování nadějí, jež se obyčejně nevyplní, a přikročím raději k popsání toho, co se u nás dělo...

Činnost naše byla dosti značná v době poslední, výsledky za to pramalé, díky tupé lhostejnosti členstva i veřejnosti. V posledním dopise projevil jsem také naději, že z divadelního představení, které pořádal náš Divadelní Odbor v pondělí dne 18. října, bude přece hezký výtěžek a že přibude něco do Pomocného fondu. Naděje zklamala; vydělala se celá pětka a to ještě obchodvedoucí Sokolovny musel slevití nájemné. Poznámek k tomu netřeba. Zábavní výbor pro též účel pořádal "Posvícenskou zábavu", na které prodělal 30 dolarů. K tomu už dokonce není třeba poznámek. Dne 14. listopadu přednášel v naší Sokolovně učitel Vojta Beneš, byv k nám pozván "Ženskou sekou" Děl. Vzděl. Sp. Pokrok. Přednáška se znamenitě vydařila. Učitel Beneš se zde zdržel a druhý den promluvil na zdařilé lidové slavnosti, kterou ve prospěch "Politické akce" uspořádala místní odbočka Č. N. S. Slavnost odbyvána v Sokolovně a správní výbor též přispěl ku finančnímu zdanu slavnosti peněžitým darem. Vzdělávací Odbor uspořádal dvě další přednášky, jednu v neděli, dne 7. listopadu, druhou v neděli, dne 5. prosince. Úspěch přednášek těch nebyl tak pronikavým,

jak bychom si přáli. Návštěva obou byla velmi pěkná a takéž ostatní pořad byl, ne-li všeobecně dobrý, aspoň zcela uspokojivý. Některá čísla byla vzorná. Při první přednášce promluvil br. Fr. Hejný na téma: "Bitva bělohorská". Br. Hejný přednášel poprvé v naší síni a nemaje dostatečně vyzkoušenou akustiku téže, nedal hlasu svému dosti vyniknouti a tak mnohá pěkná stat' jeho přednášky obecenstvu ušla. Při druhé přednášce promluvil br. Jar. Cihlár na téma: "Život a význam Jirího Washingtona". Br. Cihlár znamenitě ovládá svůj silný, kovový hlas a při trochu svědomitější přípravě, přednáška jeho mohla býti dobrým duševním požitkem. Nutno uvážiti, že na přednášky chodí poněkud méně lidí, vyspělí a proto třeba používati čistě mluvy a materiál dobře ovládnouti. Oba bratři dokázali schopnosti pro úkol řečníků a já doufám, že oba vytrvají na této dráze a že pomohou jednotě ku rozvinutí další vzdělávací činnosti. Poznáji, že již druhé vystoupení bude jim mnohem snazší a že si získají uznání. Patronát naší České Svob. Školy Aug. Heřman uspořádal na den 22. listopadu dětské divadelní představení, které nastudováno a řízeno bylo učitelem br. D. B. Pashou. Průběh představení byl uspokojivý v každém ohledu a dítkám i br. učitelé dostalo se zaslouženého uznání. Výtěžek byl \$38.50, které vloženy do fondu na udržování školy. Stavební fond je stále rozmnožován dary soukromými; jsou to poněkud méně majitelé akcií naší Sokolovny, kteří akcie své věnují škole. Správní výbor ochotně vyplácí tyto akcie naší škole a k podobným darům přímo vybízí. Je jisto, že většina těchto akcií byla by vrácena jednotě zpět, ale jednota nežádá darů podobných pro sebe a ráda je dopřává škole. Jsme rádi, že láska našich členů ku české škole je stálá a že jim prospěch české školy leží stejně na srdci, jako prospěch vlastního výchovného ústavu. Divadelní odbor ehystá představení na den 1. ledna odpoledne, kdy sehraje krásný a poučný obraz ze života obyvatel zapadlé pohorské vesnice. Název zní: "Zapadlí vlastenci" a děj zpracován je dle stejnojmenné povídky od našeho Karla Raise. Čistý výtěžek připadne politické akci Č. N. S. a bylo by mi potěšením, kdybych mohl napříště psáti o probuzeném pochopení našeho členstva a celé naší veřejnosti.

Mne značně zajímaly zprávy o posmrtních oslavách našeho bohatýra a zakladatele Jindřicha Fugnera, jež pořádány byly v různých jednotách. St. Louisští nám zaslali ze slavnosti milou vzpomínku. Díky! U nás nepořádali jsme slavnost veřejnou, pouze při schůzi listopadové br. Jar. Cihlár promluvil a v krátké přednášce nastínil život a význam Fugnerův. Dostalo se mu díky jak od br. starosty, tak od všech přítomných členů.

Že naše Sokolky pořádaly, dne 17. listopadu slavnost 25. výročí založení svého sboru, o tom už psala sestra Marie Česká. Chudák lítostivě vzpomíná, že na slavnosti Sokolů nebylo a že bratři nemají uznání pro práci Sokolek. Milé sestřičky, z toho si nic nedělejte; ta hrstka upřímných našich slavností byla přece a bezcenným byl by projev těch, kteří uznání míti nedovedou. Vždyť naši drazí bratři zůstali pěkně doma i když jednota vlastní slavila 40. výročí svého založení. Neměli uznání pro práci vlastních bratrů, jak můžete žádati od nich uznání pro sebe! Ó, někteří naši bratři jsou kubíci. K ničemu nepřispějí, všemu se vyhýbají, do přednášky, divadla neb na slavnost jíti, to byla by oběť nesmírná, jakou od nich žádati nesmíme. Nač by se namáhali? Ku děláni "zdání" nějaké činnosti mají několik dřičů, jimž jsou ochotni veřejně darovati metál, třeba jako vdolek velký. To v očích některých větší je odměnou, než podpořiti snahy skutečných pracovníků...

Naši zpěváci, sdružení v Pěveckém Odboru, vystoupili poprvé před veřejnost v samostatném koncertu, dne 13. prosince s pořadem pečlivě sestaveným a také pěkně provede-

ným. Kritika místních listů vyzněla pěkně a zvláště čísla solová (bři. Jan Rezek, tenor a J. R. Cihlár, bariton) upoutala značnou pozornost. Studující na konservatoři Peabody, houslista p. Dolejš, zahrál vždy krásnou a populární Humoresku od Dvořáka. Naším zpěvákům bylo z mnoha stran blahopřáno a já doufám, že úspěch, jehož dosáhli, bude jim pobídkou k další činnosti.

Výroční schůze jednoty byla dosti četně navštívena a v té provedena byla volba činovníků na rok příští s následujícím výsledkem: Ant. Franz, starosta; Fr. Hrbek, náměstek; Karel Matoušek, tajemník a dopisovatel; Jos. Kolomazník, účetník; Jar. Franc, pokladník; Albert Táborský, knihovník; Franta Novák, domácí správce; Franta Štětka, náčelník a vrchní cvičitel; praporečníci: Štěpán Tůma. St. Hubata a Jan Jelinek. Ve schůzi učiněna různá důležitá usnesení. Z pomocného fondu, který jednota naše až dosud samostatně sbírala, věnováno 25 dollarů na podporu výpravy lékařů a ošetřovatelů, která vedením br. Gučy odejela na Černou Horu; 10 dollarů věnováno spisovateli Karlu Horkýmu a 50 dollarů na politickou akci. Jednota usnesla vzdáti se své akce samostatné a vstoupiti do místní odbočky Č. N. S. Další zábavy budou pořádány ve prospěch akce, podnikaných Č. N. S., co dobrovolná daň členů nadále bude ukládána do fondu vlastního, z něhož chceme podpořiti po válce instituce národní a po případě vlastní naše bratry, budou-li pomoci potřebovati. V naší Sokolovně stala se též změna; br. Fr. Klečka, který byl jednatelem síně naší po více let, podal žádost o propuštění a na jeho místo zvolen br. Ant. Zeman, jemuž přeji v novém povolání mnoho zdaru!

K Šibřinkám této sezony bude vydán opět list, jehož redakce se ujali bři: Fr. Čermák, Syl. Stiegler a Fr. Klečka. Kdo chce přispěti nějakou prácičkou, nechť zašle přímo jim.

Činnost tělocvičná, až na pořadová, byla v poslední době potěšitelná, jak se ani jinak před "veřejným" mysliti nedá. Veřejné cvičení výroční odbýváno, dne 25. prosince s následujícím pořadem: 1. Směs českých písní, hudba; 2. Proslov, br. starosta; 3. "Po boji", Pěv. Odbor; 4. Rej, žáci; 5. Cvičení s praporky zákyně do 12 let; 6. Cvičení s činkami; žáci do 12 let; 7. Cvičení s čákaný, Sokolové. — Oddíl druhý: 1. Směs z Prodané nevěsty, hudba; 2. Cvičení s kastanety, dívčí dorost; 3. Cvičení šermířská, sokolský dorost; 4. Cvičení na nářadí, Sokolové; 5. Cvičení s luky, Sokolky; 6. Prostná skupinová, Sokolové. Pořad zahájen krátce před 3. hod. odpolední za značné, přece však slabší návštěvy než v letech minulých. Ač nebylo větších přestávek, přece pořad vyžadoval 2½ hod. k provedení. Řeč br. starosty byla věcná a ač nešetřil trpkými slovy vůči členstvu, bylo přece v těch jeho slovech více povzbuzení než pokárání. Pokud dalších čísel se týče, můžeme nad provedním projevit uspokojení co největší. Sestavy všech čísel byly vhodně voleny jak pro žáky rozdílného věku, tak pro dorost i dospělé. Cvičitel br. Štětka stále víc a více prohlubuje práci svoji; odstraněna je dávno snaha po laciném efektu, za to ale ve všem jeví se patrná účelnost a snaha výchovná, kteréž nemohou ani laikovi ujíti. Vidí před sebou nejdříve ty nejmenší kánata, ty dívenky, jak ladnými, lehkými pohyby provádí svá cvičení a pak třída za třídou se objevuje a každé to číslo prozrazuje pokrok ve výcviku i sestavě. Cviky dívčí vesměs vynikaly ladností a provedení v každém ohledu bylo uspokojivé u těch nejmenších; dorost a Sokolky cvičily přímo vzorně. Mne pouze nezamlouvalo se náčiní Sokolek — luk. Ten raději bych viděl v rukou dorostu sokolského. Toť ale pouze osobní náhled, který v očích odborníka nemusí mít žádné platnosti. Krásné sestaven a vzorné provedení nástup ku cvičení s čákaný. Prostná, v těsném seskupení provedená, byla vrcholem krásy. Cvičení na nářadí poutalo tentokrát značnou pozornost a po stránce výchovné, sestavy byly vhodně voleny. První družstvo, vedením br. Jos. Pokorného,

evičilo koně na šíř a kruhy; družstvo druhé, vedené br. Vác. Primusem, evičilo brádlá a hrazdu. Cvičícím i br. Štětkoví dostalo se hojného uznání, a milý učitel zahrnut dárky od svých svěřenců. Večer odbývána taneční zábava a návštěva téže byla dvojnásobná. Mnozí nechápali, proč sbor evičitlu vyhradil si právo, obstarati si hudbu k veřejnému. Výsledek mohl každému podati dostatečného vysvětlení. Doprovod hudební byl dobře volen ku každému číslu a hudba s cviky byla zrovna srostlá. Rádi projevujeme uznání dirigentu Fr. Elsnicovi, který vzdor svému mládí v tomto oboru ukázal značnou zkušenost.

Členové Sokola Tábor Slovenské Lípy nechť přijmou naši vřelou účast v neštěstí, jež je postihlo zničením jejich síně. Byla to událost smutná, ale doufáme, že mysle bratří našich neklesnou. Mnohdy událost taková slouží co vzpruha a oživení našich snah. Snad i historik Sokola Tábor Slovenské Lípy bude moci zaznamenati, že požár síně jeho byl jednotě podnětem ku úsilovnější práci na poli myšlenky sokolské.

Nám Sokolům dostalo se k novému roku hezkého dárku: spojení s Děl. Amer. Sokolem, po stránce technické. Je to konečně první vážný krok, který — doufejme — nalezne náležitou ocenění. Spolky podpůrné, které kdysi nemohly pochopiti, proč se Sokolové rázem neshlují, prodělaly v tom ohledu již také svoji zkušenost a proto česko-americká veřejnost a žurnalistika lépe chápou pozvolnost naší slučovací akce.

Čtím, že k mnohé mé zprávě bylo třeba lepších vysvětlivek neb úvah, ale při nejlepší vůli nebylo možno a já musel se omeziti jen na stručné vyličení udalostí zdejších. Bez tak zabral jsem v tomto čísle příliš mnoho místa a je nutno dopis ukončiti.

S pozdravem na všechny bratry a sestry, jsem Váš
Karel Matoušek.

Na zdar!

Chicago, 28. prosince.

Po dlouhém čase píšu, abych nechal o našem sboru něco věděti, že ještě žijeme, neboť bratři by mi řekli: no má úřad a nezastává ho. Píši tenkrát, když uznám za dobré a když je to prospěšné.

První čtvrtek v prosinci odbývala se volba činovníků na příští rok. Byla četná návštěva, čili bylo vidět, že bratři si přáli změnu, aby sbor náš lépe pokračoval, aby nebyl zanedbáván, aneb činovník, když je zvolen láskou a důvěrou bratrů má úřad zastávat, a ne by mu bylo lhostejno. Doufám, že bratři příštího roku budou si hledět jejich úřadů. Starostou zvolen br. Václav Popp, náměstkem br. Josef Kučera, tajemníkem Frě Šindelář, účetním Josef Votava, náčelníkem J. Votava, podnáčelníkem br. Mrkos. Přeji jim v jejich práci mnoho zdaru.

Náš ochotnický sbor pořádá 20. listopadu divadelní představení "Vojnarka", které se vydařilo nejen finančně, ale i morálně, neboť ochotníci se drželi ve svých rolích znamenitě, začali byli odměňováni potleskem. Je vidět, že náš Odbor nezahálí a hned pracoval; s malými sehrál, dne 5. prosince 1 aktočku "Sokolský Mikuláš", v němž účinkovalo 20 žáků, kteří se drželi znamenitě. Též rodina Ditterta účinkovala při oné zábavě a mohu říci, že Sokol Dittert nevidí v kroji Sokola, ale v srdci a v lásce.

Dne 31. prosince náš odbor má sylvestrovskou zábavu a doufám též, že bude mít zase hojnou návštěvu, neboť má připraveno mnoho veselé a zábavné látky.

Též se musím zmínit o našem cvičení. Mohu směle říci, že dorostu máme hodně a cvičí se pravidelně. Cvičitel náš je starý zákopník Josef Novotný, který se připravuje na veřejné. Též Sokol Sedlák nás navštívil po celý týden a seznal jsem, že br. Sedlák jest schopen udržovat jednoty v činnosti. Bratři k vám mám slovo, kteří navštěvujete

evičení: Již jsem mnohokrát na to upozornil, ale musím znovu: když přijdete do evičení, abyste byli vzorem ostatním evičencům, kteří nejsou ještě Sokoly a tak, aby se naučili kázni a lásce sokolské. Víím, že musíte mít volnost, ale jen která je omezena — slušností a statečností mužnou. Vám pak Sokolky, proč vy starší nechodíte do evičení? Nevidím vás žádnou již po celou dobu. Víím, že Sokolek evičí 17, ale při dobré práci by jich mohlo evičiti ještě jednou tolik. Často slyším: Ráda bych byla Sokolkou, ale stojí mnoho peněz; musila bych si koupit kroj. Není tomu tak — kroj nedělá Sokolku ani Sokola, není nutností, třeba byl žádoucím ku slavnostem a výletům, a tu také nikdo není nucen. Milejší jest nám členkyně aneb člen kroje postrádající, však povinnosti své vzorně plní, než Sokolka aneb Sokol pouze pro ten kroj přistoupivší a jenli na parádu běží. Takových nerad vidím, a ten příspěvek spolkový není obnosem tak velikým, neboť činí půl centu denně, s tím většina členů nepočítá. Proto milé sestry i bratři hled'mež, abychom v tom novém roce každý aspoň jednoho člena přivedli a náš sbor v nový život pozvedli.

Též se musím zmínit o naší osadě. Naše osada jest v pěkné poloze, ale v špatné správě obecní. Náš český živel stihají temperenčníci a nyní jest to ještě hůř, neboť zábavy máme bez nápojů — a to víte bratři, že mnohý ani na zábavu nejde, když tam není trochu toho moku. Proto bratři bude na vás záležet, aby jste po druhé byli opatrní při volbách, aby se to neopakovalo.

Co děláte bratři v Berwyn, že se k nám žádný neokážete? Ani nevíme, zdali žijete. Též vás zveme v lednu na divadlo, které sehraje kroužek vzdělávací "Za bludičkou".

Přeji všem sestrám a bratrům šťastný nový rok.

Na zdar!

T. Továrek.

Detroit, Mich., 28. prosince.

Práce dopisovatele jest mnohdy bolnou povinností a zvláště přehlížím-li moje dopisy za poslední rok, nevidím v žádném mnoho potěšitelného.

A tentokrát musím zdělit smutné zprávy. Již zase doprovodili jsme dva z dlouholetých bratrů do posledního přibýtku jejich.

Dne 14. listopadu zemřel po delší nemoci br. Josef Paine, který v dřívějších letech účastnil se činně na práci jednoty naší. Čest budiž jeho památce!

Dne 12. prosince po půldenní nemoci naposled vydechnul jeden z poctivých pracovníků, kterýž si zakládal na tom vykonávati svoje povinnosti patřičně a s láskou. Bratr František Klinger. Byl za leta co k jednotě náležel v každém výboru účastněn a to velice činně. Ztráta bratrů takých jest velice citelná. Jsem přesvědčen, že památka jeho vezdy zůstane v jednotě naší čestnou. Oba bratři zanechávají zde rodiny o jejichž budoucnost se poctivě postarali.

Změnivši stanovy, při pohřbech těchto bratrů poprvé jednota naše zastoupena výbory místo všeho členstva jak doposud a každý uznává, že přiměřenější poměrům jest.

Zimní sezonu zde máme a ta vždy sebou přináší trochu více činnosti.

Pořádali jsme bazar od 7. do 13. listopadu, což zajiště vyžaduje práci a té výbor měl plné ruce. Není mě možno, abych jmenoval veškeré sestry a bratry, kteří ve výboru mnoho práce vynaložili však zmíniti se musím o bratru a sestře, kteří skorem rodinu zanedbávali, aby práci svoji vykonati mohli důsledně; bratr Jan Žemlička s manželkou zajiště mají pěknou zásluhu na výsledku bazaru. Na zdar jim a všem, kteří pracovali tak svědomitě. Všem dárcům a každému, kdož jakýmkoliv způsobem přispěl, naše upřímné díky.

Dne 10. října předvedl náš Dram. Odbor J. Kaj. Tyl činohru: "Život za přítele" s pěkným výsledkem. Použili jsme šatny firmy J. Stropnický z New Yorku, kteráž mnoho přispěla k souhře kusu toho.

Dne 12. prosince sehrała fraška se zpěvy "Dobráček žvec", souhra obstojná, zvláště hlavní dámská úloha byla podána výborně sestrou Havránkovou a úloha obch. jednatele br. V. Levým; však neodporučoval bych divadla rázu tohoto pro naše jeviště.

O vánočním dni naše tělocvičná a česká škola měli nadílku, kterouž uspořádaly Sokolky. Předem hoši předvedli prostná, pak hry, evič. br. J. Voska, pak dívky, evič. br. J. Jirásek předvedly ukázkou obyčejné evičební hodiny, což hodno následování. Předvádějíme to co v tělocvičně se evičí, nejen stále něco k vystoupení naučeného.

Ačkoliv toho velice nerad činím jsem nucen napsati trochu pádných slov jádrné pravdy, neboť zničen musí býti ten nepořádek, který u nás panuje. Snad učiním se nemožným u jednoty naší, mám však svědomí a můj poctivý úmysl prospěti věci sokolské, což povinností mojí jako starosty a dopisovatele. Ke konci roku byl jsem nucen schůze nenavštěvovati, jelikož nevědí neb snad věděti nechťi naši bratři co úřad činovníků a jeho povinnosti jsou; ačkoliv máme zde předáky, kteří jsou Sokoly snad jen k vůli svým zájmům a jak jen některý člen dovolí si mysleti svým mozem a říci pravdu, vedou pak proti němu boj a schopni by byli použiti každého prostředku jen, aby byli diktátory. Jsem u Sokola od mladých let a byl jsem v srdci Sokolem již před tím, často mě trápilo a přemýšlel jsem proč mnozí upřímní pracovníci uvolňují na činnosti ačkoliv dosti pevné povahy, dnes se nedivím. Postavili jsme Národní Dům a jak se říkalo s moderní tělocvičnou, ale za ten rok co budova stojí jak se vše změnilo, ano v naší moderní tělocvičně při zábavách pivo teče proudem. Ačkoliv br. náčelník vzpíral se proti tomu, aby se v tělocvičně pilo, kouřilo a plivalo, nic platno, nestačí klubovna, ani místnost nálevní, tělocvična se musí k vůli pohodlí používati. Jeden příklad. V sobotu byla zábava. V pondělí večer přijdeme s br. náčelníkem do tělocvičny však věru, že zhrozili jsme se toho "moderního" uspořádání; pivo kde se nalávalo ještě po podlaze, zbytky doutníků a cigarett a to mnoho, kam's pohlédl naplíváno po zdích i po žíněnkách a v neděli hoši tahali po té podlaze v té nečistotě žíněnky k náradí. Přišla do tělocvičny, zakázal jsem jim evičiti. Ačkoliv bratr náčelník protestoval u říd. jednoty ve jménu českých matek, které posílají dítky do evičení, nic nepomohlo. Jde vše ve starých kolejích. Na židli, nežli kdo usedne, nechce-li se umazati, musí si oprášiti, pavučiny všude přibývají. A co hlavního jaký jest u nás zájem o evičení! Pak každý bratr řekne "Já jsem Sokol", ale kolik bratrů se přišlo podívat za ten celý rok do tělocvičny při evičebních hodinách?! Mohu směle říci, že snad ani ne 5. Jest práce toho kdo snaží se pracovati v ideích Tyrše a Fuegnera možná v prostředí podobném? Nač stává taká jednota, jen snad pro to výdělkářství? Ano, klesáme! Před 2 měsíci bratr náčelník měl na 20 zapsaných evičenců a dnes?! Několik dorostenců a členů 3 až 5 přijde do evičení, tot' vše a to jest Tělocvičná Jednota se 110 členy. Myslím, že příští dopisovatelé budou oplývati chválou co záslužné práce se vykoná atd., však věřím, že jen z těch důvodů nerozhněvati si žádného a proto do veřejnosti dává se jen pozlátka, ale já píši co můj cit a povinnost mě káže, abych uveřejnil. Ačkoliv nazván jsem byl bláznem i lepšími tituly proč se namáhám poněvač žádné upozornění nepomáhálo hleděl jsem přes to, aby zájmy jednoty byly chráněny a upozorniv zaměstnance žádaje malé vysvětlení co starosta, a jsem hrubě uražen z čehož někteří předáci potěšení

byli a říditelstvo nemělo té energie pořádek zavést. Smutná pravda.

Bratři zvolili jste si činovníky pro příští rok, žádám vás hled'te jim ve všem usnadňovati práci, kteráž jest dosti veliká, však hled'te předem a naučte se tomu vážiti si těch, kterým důvěru zvolením jich do úřadu projevíte. Ve výroční schůzi zvolení následující činovníci: Starosta B. Patrný, náměstek P. Havlátko, tajemník A. Skránský, účetník O. Bittnar, pokladník J. Vimr, náčelník Jos. Vozka, podnáčelník J. Vimr.

Bratři: Byli jste zvolení k vedení naší jednoty pro příští rok, mám k vám jednu prosbu a to jest: Mějte vždy na paměti, že naše jednota nazývá se Tělocvičnou a hled'te, aby jen ve smyslu tom veškerá práce směřovala.

Musím oznámiti též potěšitelnou zprávu a to že spojení technické bude skutkem u naší jednoty s Těl. Jed. Sokol Palacký od Župy Fugner-Tyrš, čemuž upřímně "Na zdar"!

Karel Jirásek.

Long Island City, N. Y., 29. prosince.

Jelikož celý rok nebyla podaná zpráva v "Sokole Americkém" o nás ani, že žijeme, chápu se péra co nově zvolený dopisovatel, abych konal na sebe vzatou povinnost. Činnost mezi námi, bratři, není žádná. Dramatický odbor byl letošním rokem suspendován, náčelník br. Polák i podnáčelník br. Vozák si stěžují, že cvičení jsou málo navštěvována, ba dost často, že se ani necvičí. Zábavní výbor v poslední schůzi oznámil, že jest vše připraveno na sylvestrovskou zábavu, a dále, že se připravuje na "Šibřinky", jež každým rokem se dobře vydaří. Pořádány budou 29. ledna 1916. Pátého prosince sehraje Klub Mládeže "Jiríkovo vidění" v Astorii v Českém Domově, a překvapili celou naši českou veřejnost, obzvlášť zpěvy, jež museli za velkých potlesků opakovati. Tento klub jest řízen a vydržován naší jednotou, Dvůr Tyrš Lesníci, Těl. Sborem Dívek a Paní, a řádem Columbia čís. 3. Č. S. P. D. S. Je záhodno bratři tuto mládež i na dále co nejvíce podporovati, a tak mezi nás je přilákati. Naše Čes. Svob. Škola, jež jest řízena těmitěž spolky, se připravuje oslavit 25leté trvání své, připadající na rok 1916.

Na rok 1916 zvolení následující činovníci: Starosta: Štěpán Kostka starší, náměstek: Vinc. Utratil, tajemník: Vojtěch Filip, účetní: Jan Červený, pokladník: Jindř. Velebil, náčelník: Karel Polák, podnáčelník: Jindř. Vozáb.

Na zdar!

Alois Klovra.

N. Side Pittsburgh, Pa., 30. prosince.

Jsa zvolen za dopisovatele do našeho milého "Sokola Amerického", píši dnes po prvé jen krátký dopis, aby i bratři, kteří schůze nenavštěvují, věděli co zde děláme. Dne 5. prosince konána výroční schůze, v níž byli zvolení následující činovníci pro příští rok: Starosta Ant. Hrabík, náměstek Fr. Černohorský, tajemník Jos. Freauf, účetník Miloslav Janouch, pokladník Fr. Kleinhample, knihovník Alois Klein, výbor majetku: Jos. Jedlička, Fr. Černohorský, Jan Záhrubský, Lud. Číž, náčelník Jan Nábělek, podnáčelník Jos. Král. Jsou to ti samí bratři, kteří zasedali roku předešlého, mimo br. starosty a br. účetního. Kdyby těch úřadů a těch rozličných výborů nebylo, snad by i schůze naše byly lépe navštěvovány.

Dne 6. prosince pořádal náš Dám. Odb. Mikulášskou zábavu, tentokrát však se nezdařila tak jako roku předešlého — proč? Na Sylvestra pořádá naše Jed. Sok. "Říp" výroční ples.

V poslední schůzi cvičitelského sboru přednesl náš bratr Jan Nábělek zprávu o založení nové jednoty sokolské v Irvin, Pa., a zároveň vyzývá bratry, aby se zúčastnili slavnosti, dne 29. ledna 1916, při které příležitosti

budou uvedeni do Nár. Jed. Sokolské. Dne 31. prosince podají sobě ruce ku společnému žití Sokolka Marie Praský s obč. Václ. Jedličkou, bývalým Sokolem — přejeme jim mnoho štěstí a doufáme, že bude i na dále horlivou cvičenkou. Mnoho zdaru v roce novém všem bratřím a sestram, s bratrským Na zdar!

Franta Švach.

La Crosse, Wis., 31. prosince.

Jak bylo již dříve oznámeno, že br. Sedlák navštíví jednotlivé jednoty, tak i k nám zavítal, dne 16. listopadu. Poněvač přibyl do našeho města ranním vlakem totiž ve 3 hod. ráno očekával ho pouze br. tajemník na nádraží, který ho dovedl hned do jeho bytu. Teprve druhý den ráno jsme měli my ostatní to potěšení seznámiti se s br. Sedlákem a bylo nám velice milo. Tot' se rozumí, ihned jsme br. Sedláka dovedli do naší tělocvičny a jiných místností českého druhu. Na to večer při cvičení byli jsme br. náčelníkem formálně představeni a br. Sedlák krátkým prolovem nám naznačil za jakým účelem a proč naší jednotu navštívil. Na to převzal cvičení, které nás zajímalo, ale bylo trochu dlouhé; cvičili jsme každý den večer po celou dobu co br. Sedlák zde byl. Proto bratři minneapolisští nám musejí odpustit, že jsme jim návštěvu neoplatili a nepřijeli na veřejné neb jak vidět jsme nemohli.

V neděli, dne 28. listopadu uspořádala naše jednota veřejnou přednášku, při níž br. Sedlák vystavil jeho knihovnu a promluvil na téma o významu a cílech Sokolstva a jiné při čemž též vzpoměl památky 50letého úmrtí zakladatele Sokolstva Jindř. Fugnera. Čest budiž jeho památce! Krásnými slovy vzpoměl a nehledanými slovy podal nám náčrt dějin Sokolstva, jakož i výklad o tělesné výchově. Bylo pěkné ale pramalé bylo publikum k němuž řečnil; ano, ba ani někteří bratři nepřišli, proč? Zde je vidět zase tu klerikální zlobu, neboť zdejší klerikálové, totiž klerikální Sokolové (tak si nadávají), jimž v čele stojí redaktor zdejšího českého časopisu (Vlastenec), s hrůzou pozorovali naše úspěchy, za dosti krátkou dobu, pomstili se nám jak se patří a sice poněvač většina Sokolů do schůzí nechodí a my chtěli, aby všichni přišli na přednášku br. Sedláka vrazili jsme oznamku do "vlastenečka". Poněvač vychází každý pátek, nemohli jsme vidět naší oznamku dříve, než až když vyšel, to byl jeden den před přednáškou, proto každý si domyslí jaké bylo naše překvapení, když jsme v oznamce spatřili místo 28. listopadu 4. prosince, jak jsem shora poznamenal neměli jsme dosti času oznámit onu přednášku jiným způsobem a tím se stalo také, že návštěva vypadla tak bledě. Na to večer uspořádali někteří bratři a sestry večírek na rozloučenou s br. Sedlákem, jenž také byv volán telefonem na poštu, opustil náš střed dosti brzy, načež druhý den ráno, dne 29. listopadu odjel do St. Paul a Minneapolis. Přejeme mu šťastnou cestu a další jeho činnosti voláme hřimavě Na zdar!

Dne 4. prosince naše jednota uspořádala Mikulášskou zábavu, jež se dosti dobře vydařila ačkoliv jsme nemohli počítat na návštěvu našich krajanů klerikálů (s nimiž musíme počítat, neboť nás je málo), neboť jak vím mají nyní advent čili půst, to znamená nezúčastniti se nijakého veselí, ale motat se po ulici a porážet "telegraf posty", ano; tak asi já tomu rozumím, neboť každou neděli neb svátek vidím (bydlím blízko českého kostela) jak věřící mužského pohlaví sotva vyjde z kostela vrazí do hospody, odkudž nevyjde nýbrž se vyvalí.

Musím se také zmíniti, že nás v těchto dnech a sice 11. prosince navštívil br. Tománek z Milwaukee. Ano, jak se sám pochvalně vyslovil, dvacet let již jezdím do La Crosse a nikdy bych býval neřekl, že bych se zde mohl

sejít se s bratrem, Sokolem. Bratr Tománek totiž je obchodní cestující a jak zhora uvedeno navštěvoval naše město po dvacet let střídavě při jeho okružní cestě za obchodem, při kteréž příležitosti sešel se obvykle s krajaný klerikály, proto bylo jeho tím větší překvapení, když našel zde posledně též Sokola svobodomyšlného. Doufám, že br. Tománek při jeho příští cestě do La Crosse se zase zastaví mezi námi na chvíli a poví nám trochu jeho zkušenosti, jichž má dostatek. Naše sokolské Na zdar! necht' ho provází.

Zase jeden rok uplynul, rok 1915, rok jenž bude v dějinách lidských krvavým písmem zapsán, obzvlášť v dějinách Evropy. Ano, celá Evropa bude s hrůzou vzpomínat tohoto roku, nejen vzpomínat, ale hrozná památka po něm zůstane ještě po kolik pokolení. I mezi námi jich je více méně, jimž válka evropská smutnou upomínku zanechala.

My Sokolové La Crossští vzpomínáme zvlášť roku 1915 nejenom proto, že ztratil-li někdo z nás bratra či jiné milé příbuzné následkem války, při čemž se mu kalí zrak a v duchu klně Rakousku s jeho shnilými zákony a Frantu s Vilímem posílá ke všem čertům; ne, my také hledíme v jinou stranu, a tu se nám oči vyjasní, srdce prudčeji zabuší, když sobě vzpomeneme, že tento rok byl také rokem radostným pro nás neb nás vzbudil ze spánku, jenž trval dosti dlouho a tu můžeme směle říci, že první rok naší práce jest dosti slušný, neboť činíme se a to teprv sedm měsíců. Ano, tento rok byl vzpruhou, burcovatelem naším a proto nemám bratří lepší přání novoroční k vám, nežli toto: Slibme si, že i nadále budeme pracovat, ne tak jak jsme pracovali roku 1915, nýbrž houževnatěji, vytrvaleji, bratrštěji a naším heslem bud' "Až k poslední metě".

J. A. Hartzel.

Chicago, Ill., 1. ledna 1916.

Při výroční schůzi Sokola Chicago byl jsem zvolen dopisovatelem a proto, konaje svou povinnost, chci naší rodině sokolské podat zprávu o naší práci na poli národním a tělocvičném. Nechci se zdržovati líčením různých zábav jednotou pořádaných, přecházím k hlavnímu bodu: tělocvičnicku. Poslední leta bylo u nás v tomto směru pokulháváno a proto cvičitelský sbor vzal si za úkol zjednatí nápravu. Prvním krokem k tomu bylo, získati cvičitele, který by byl nejen dobrým teoretikem, ale i dobrým cvičencem, neboť práce takového cvičitele je mnohem snadnější a pak získá si také náklonnost a úctu spíše, nežli takový, který některý obor svého úřadu neovládá. To se také v plné míře podařilo získáním br. Paskovského, od kterého očekáváme, že důvěru v něho kladenou nesklame. Však sám cvičitel zmoci vše nemůže a proto bratří cvičenci nyní je řada na vás, abyste ukázali, že si vážíte toho co jednota pro vás učinila. A proto naplňte naší tělocvičnu do posledního místečka, aby ta nádherná místnost měla také veliký počet nadšených cvičenců. Hled'te bratří, kteří necvičí, dále činovníci a ředitelstvo nevěčer ku cvičení, starší i mladí, jak zapomeneme na svoje mrzutosti a v bratrském zápolení, každý dle svých sil a schopností se tužíme, majíce z toho prospěch dvojí; upevňujeme své zdraví a také na duchu okřejeme. A proto bratří do práce! Při této příležitosti však musím se zmíniti o jednom velmi smutném zjevu, totiž, že naši starší bratří, kteří necvičí, neboť činovníci a ředitelstvo nepřijdou se na nás ani podívat. Jak velice by to prospělo, kdyby se bratří neostýchali někdy přijíti a podívali se na ten ruch v tělocvičně, na své syny a dcery a jak veliký význam mravní by to mělo. Ta mládež, když by viděla, že zájem o její pokrok je u starších členů, tím pilněji a svědomitěji konala by svou práci. A proto bratří přijd'te

a sledujte pokrok svých vlastních dětí. A nyní podám přehled povšechný od počátku školního roku.

Počet zapsaných cvičenců obnáší okrouhle 500 členů, ačkoli by mohl býti větší. Cvičení koná se v pondělí a čtvrtek odpoledne od 4.—8. hod. večer pro žáčky, od 8.—10. hod. Sokolky, v úterý a pátek od 4.—8. hod. žáci, od 8.—10. hod. Sokolové. V pondělí, 21. listopadu konala se přednáška k uctění památky Jindřicha Fuegnera. Br. Paskovský v krátkosti nastínil život Fuegnerův a zároveň význam jeho pro Sokolstvo. Pak následoval živý obraz "Hol Sokolstva Fuegnerovi". Žel, že opět musím poukázat na vlažnost našich starších bratří, kteří v počtu 0 se dostavili. Účast byla sice četná, byly to však jen děti a jejich maminky a cvičenci se Sokolkami.

Ted' začínáme s přípravami pro akademii sokolskou, která jistě bude novinkou v sokolském životě zdejší a k veřejnému cvičení a o těchto přípravách neopomenou podat zprávu v dalších dopisech. Práce tedy dost jen se hlase noví bratří a my vás příjmem s otevřenou náručí. Ke konci tohoto dopisu však chci vás bratří o něco prositi. Víte, že vlast naše stojí před novým mezníkem své historie. Čeká na své osvobození z jařma cizáků, kteří po staletí pili nám krev. Bratří!!! Zde za mořem vidíme co se děje doma v Čechách, slyšíme to úpění porobených. Neotřásá to nitrem vaším? Vidíte co stalo se s ubohým Srbskem? A tentýž osud čeká naší rodnou zemi zvítězí-li Němci a Rakušani. Utvořil se výbor, který pracuje na díle velikém a na nás bratří je, abychom také přinesli obět'. A proto přispějte, aby měli jste to blahé vědomí, že vykonali jste svou povinnost a splní-li se naše vřelá touha, jak vděčná bude nám naše osvobozená máť'.

Se sokolským Na zdar!

Frank Sliva.

ZPRÁVA

starosty Plzeňského Sokola za rok 1915.

Plzeňský Sokol čítá koncem roku tohoto 403 členů, čili téměř stejný počet jako roku minulého.

Zemřeli v roce tomto Sokolové Dr. J. M. Kára, Vojt. Baumel a F. Ludvík, jejichž památce budiž hromadným povstáním vzdána poslední pocta.

Činnost členstva. Zaznamenati činnost členstva roku právě minulého nemohl bych jinak, nežli doslovným opakováním zprávy moji z roku minulého a seznam, jak málo vzalo si členstvo obsah zprávy oné k srdci a vědomí, považují širší zprávu o činnosti členstva za zbytečnou. Opakuji pouze, že jsou to stále ti jedni a samí činovníci, již o zájmy jednoty nejvíce se starali v dobách minulých, kteří největší zájem o zdárné působení jednoty naší jeví — ostatní členstvo hoví si v nečinnosti dále. Jediné naše štěstí jest, že snahy činných členů dosud až vždy korunovány byly zdarem a síly jejich dosud neochably. Schůze naše nejsou navštěvovány tak, jak by se na čtyři sta člennou jednotu slušelo a jak jest záhodno. Obávám se, že chladnost a nečinnost členstva zhoubný má vliv na dosavadní energii činných bratrů, neboť jednou přec se i jim práce neoceňována znechutí a budou hleděti povinností svých se zbaviti.

Budova. Roku tohoto usnesl se sbor důvěrníků budovu naši náležitě opravit a okrášlit. Nebylo šetřeno penězi, aby práce ta vykonána byla důkladně a bytelně. Střechu, která byla pochybně položena již od postavení budovy byla strhána a novou nahrazena čímž ušetří se do roka mnoho peněz, které časté její opravy vyžadovaly. Zavedeny byly i jiné různé opravy, některé městskými ordinancemi nařízené, a budova i síň vkusně okrášlena. Dnes můžeme býti na stánek náš všim právem hrdi, neboť jak ze stanoviska zdravotního tak i co do krásy a útulnosti se týče, má dnes velmi málo sobě rovných.

Finance. Finanční stav jednoty jest úplně zdravý. Ovšem nutno bylo vyzvednouti na zaplacení oprav na budově značné částky z Vých. Spolku, čímž dluh náš se opět zvětšil, avšak v úvaze, že cena budovy s opravami těmi značně stoupla, rozdíl jest více nežli vyrovnán.

Tělocvična naše za poslední rok učinila valný pokrok avšak ne taký jaký žádoucí byl by vůči počtu členstva jednoty. Nevím co příčinou jest, že členstvo více tělocvičnu nenavštěvuje. Pripustiti musíme, že nejsme již v středu českého Chicaga a členstvo naše vyjma as 20 procent rozptýleno jest po všech částech města, avšak doprava pouliční dnes jest taká, že i nejbližší mohl by nejdéle za 45 minut tělocvičnu z domu svého dosíci. Pravím nejbližší, poněvadž většina členstva může do tělocvičny přijeti za 20 minut i dříve. Cesta by neměla Sokolům překážeti. Starší Sokolové vůbec roku minulého snad ani necvičili až na některé výjimky, ač zdálo se časem, že chut' by až měli, kdyby některý ze starších v organizaci a vedení čet starších se uvázal. A co se týče dorostu — bratři — nemohu pochopiti jak členové naši rodinami obdařeni, vychováni byli v myšlenkách sokolské. Měl jsem vždy za to, že Sokolové v tělocvičnách našich odchováni, odnesli si ze škol našich aspoň tolik uvědomění, aby blahodárné účinky tělocviku a tělesného a duševního osvětlení na rodiny své přenéstí hleděli, zkušenosti a vědomosti své na dítkách svých uplatnili a nucenou návštěvou tělocvičny našich svým dítkám prospěli. Či snad valná většina odchovanců škol sokolských přišla k náhledu, že system náš a působení naše jest pochybené? Pakli ne — kde jsou dítky našich Sokolů-rodíčů? Ovšem jsou různé výmluvy — jako veřejná hřiště, vyšší i obecné školy — opatřené nádhernými a moderními tělocvičnami — avšak tam necvičí se náš tělocvik a nebuduje se náš charakter a náš člověk — člověk všestranně vyspělý.

Vzdor shora uvedenému musím doznati, že není-li u nás tak v tělocvičně živo a plno jak bychom si přáli — není nikde jinde lépe — což ovšem zájmu věci společné neprospívá.

Potřeba jest však vzpružení a to nářkem a poukázáním na naše nedostatky neprovedeme. Přestaňme plakat a pojďme cvičiti, učiníme návštěvu našich dítek tělocvičně povinnou — ostatní přijde samo sebou. Agitujme mezi nezasvěcenými propagandu sokolskou tak jak činili naši předchůdci, ovšem způsobem modernějším a pak výsledků žádoucích dosáhneme.

Čety naše účastnili se letos opět závodu Mezinárodní Gymnastické Unie kde dobyla četa první opětně žampionátu a četa druhá čestně obstála. Jiří Veselý dobyl při té příležitosti první přeborné ceny jednotlivce a Václav Stránský a Fr. Paul dosáhli stejně bodů o cenu druhou, která připadla Stránskému a br. Paul spokojil se s cenou třetí.

Borci naši účastnili se ve vzorné četě N. J. S. slavnosti na počest 50letého založení Těl. Jed. Sokol St. Louis, kamž též jednota naše zvláštního zástupce v osobě starosty vyslala, dále účastnili se v stejném družstvu závodů a slavností Těl. Jednoty v St. Paul, Minn., i jiných veřejných vystoupení časových.

Zábavy naše se valně nevyplácí, ač pravdou jest to u zábav povšechné i mimo sbor náš, avšak podotknouti sluší, že nutno jest, aby členstvo zábavy jednoty naší více navštěvovalo, tak aby se s větším úspěchem setkaly. Doba kdy na výhradně návštěvy širšího obecního mohli jsme počítati dávno již minula a čím dříve uvědomíme si, že zábavy naše hlavně pro členstvo a jich přátele jsou pořádány tím lépe pro nás. Zdá se, že pořádání zábav pro vítězek, aspoň zde v Chicagu, vesměs u všech spolků,

vzalo na sebe poslední dobou, vlivem různých okolností docela jiný ráz, než býval v dobách minulých, a nám přináší v čase co nejbližším novým zvykům se přispůsobiti.

Přednášky. Pořádali jsme letos přednášky pouze dvě a sice br. Dr. R. Jičínského, vrátivšího se z lékařské výpravy v Srbsku, jež setkala se s úspěchem všestranným a přednáška na počest 50letého úmrtí Jindřicha Fuegnera, pořádána br. Dr. Salabou Vojanem, jež byla více rázu soukromého pro členstvo pouze.

Národní akce. Jednota naše složila dar \$200.00 ve prospěch působení Národního Sdružení pro politickou akci českou a navrhla, aby peníze složené u Slov. Pomocného výboru přeneseny byly do pokladny Národního Sdružení, jelikož věříme, že akce Národního Sdružení jest přednější a důležitější. Dále uvolila se jednota naše první zvýšiti poplatek na České Svob. školy a i jiným způsobem národní účele a podniky podpořila.

Náš Odbor Sokolek pokračuje utěšeně, ač nutno podotknouti, že hmotná podpora jejich sboru našeho bude nyní as menší, jelikož členství N. J. S. vyžaduje pro odbor většího vydání. Zábavy jejich, jež vždy těšily se všeobecné oblibě nejsou členstvem jednoty též navštěvovány tak jak si právem zaslouží. Cvičení Sokolek jest velmi uspokojivé ač bylo by též žádoucí jak u Sokolů, náležitě vzpružení.

Tábor náš v New Buffalo, Mich., setkal se jako leta minulá s úplným zdarem, ač počasí roku letošního nebylo právě příjemné. Táboriště bylo letos zveleboeno a upraveno tak, že nám neschází tam nyní skoro nic. Tábor stává se každým rokem u členů populárnějším, díky svědomitému vedení jeho.

Záležitosti povšechné. Dnes bratři odevzdávám vám jednotu zdravou, mohutnou a vzdor nepříznivým okolnostem ještě rostoucí — a co hlavního, odevzdávám vám jednotu, v jejíž všech součástech a odborech zavládá absolutní soulad.

Během pěti a půl roků svého úřadování snažil jsem se dle svého nejlepšího přesvědčení a schopnosti, abych jednotě naší co nejvíce prospěl, vždy máje na paměti pouze zájmy celku a nikoliv jednotlivců, a bylo-li jednání moje přímé, někdy rázovité, a neuspokojilo-li snad vždy všechny členy jednoty této, bylo vždy vedeno pouze jednou snahou a to jest zdar a rozkvět jednoty, již jsem si zamíloval a jejíž blaho povšechné bylo mým jediným cílem. Že časem nebyla práce má snadná a vábná netřeba podotýkati, avšak byly též okamžiky a to časté, kdy těšil jsem se z práce vykonané, kdy hrdým byl jsem na úřad svůj a na jednotu, jež jsem zastupoval, neboť nejlepší a jedinou odměnou každého národního pracovníka jest uspokojení nad zdařilým výsledkem práce vykonané.

Dnes, nucen jsa více obětovati se záležitostem osobním, skládám úřad svůj v ruce následníka, s vroucím přáním, aby členstvo veškeré nápomocno bylo mu všemožně, aby jednotu naší vésti mohl až k nejvyšší metě námi vytknuté, k zdárnému a výslednému působení jednoty, jež od počátku svého až do doby nynější věrna jest svému poslání a jež skromně sice, bez víření dubnů a nežádoucích notority hledí všemožně úkolu svému dostáti.

K tomu patří mé bratrské Na zdar!

Josef Dvořák.

Chicago, Ill., dne 9. prosince 1915.

Máme na skladě Sokol Americký z roku 1911 a 1913 a 1914 po dvou ročnících. Prodáme je po \$1. Velmi pěkný a užitečný dárek k Novému roku. Jsou vázány v plátěných deskách velice úhledně.

ZÁPISY A RŮZNÉ ZPRÁVY.

ZÁPIS O PRAVIDELNÉ SCHŮZI V. V. N. J. S., konané, dne 27. prosince 1915.

Schůzi zahájil starosta br. Šiman. Nepřítomní v této schůzi byli bratři: Svoboda, Otcovský, Roubal, Čapek, Továrek, Kilberger a sestry Štěpánková a Šístková. Z těchto omluveni br. Svoboda a sestra Štěpánková.

Zápis z pravidelné schůze, konané, dne 29. listopadu přijat jak čten.

T. J. S. Karel Jonáš v zaslaném dopise činí V. V. pozvání ku prvnímu veřejnému cvičení v nové síni. Pozvání přijato a zástupci vyzváni se cvičení účastniti.

Plzeňský Sokol v Chicagu žádá záslužní listiny pro bratry: K. Bártu, Wm. Koláčka, K. Krále, F. Nádherného, J. L. Nováka, J. A. Shalka, J. F. Štěpinu a J. Žáčka. Odkázáno jednání k vyřízení.

Br. Drassal v zaslaném dopise děkuje za dar mu věnovaný. Br. jednatel k tomuto dopisu podotýká, že jelikož se zdráhal br. Drassal přijmouti náhradu za cestovné vydání, které měl se založením nových jednot v Minnesotě, rozhodli se s br. starostou zakoupiti dvě bronzové sošky, představující starověký tělocvik a zaslali tyto br. Drassalovi, k příležitosti zakončení kursu. Poděkování br. Drassala přijato a jednání brů. starosty a jednatele schváleno.

T. J. S. Granger, Tex., zaslala dopis, v kterém žádá, aby V. V. vyzval dva bývalé úředníky, kteří drží peníze jednoty, aby tyto vydali. Usneseno zmíněným osobám v této záležitosti dopsati.

T. J. S. Podlipný v Detroit, žádá dopisem, aby V. V. zdědil jednotě mnoho-li dluhuje a jak dlouho možno posečkat. Br. jednatel poukázán výši dluhu zdělit a oznámiti zmíněné jednotě, že dle stanov jest nutno, aby alespoň nějakou částku na dluh splatila.

Br. Jan Nábělek zaslal dopis, v němž oznamuje, že založil sokolskou jednotu v Irwin, Pa., a žádá nějaké pomůcky a tiskopisy pro novou jednotu. Br. jednatel požádán býti zmíněnému co nejvíce nápomocen.

T. J. S. Irwin, Pa., přihlašuje se za člena N. J. S., zasílá seznam členů a vstupné a přeje si býti uvedena 27. ledna. Rozhodnuto jednotu tuto do N. J. S. přijmouti a požádati Župu Severo-Východní, aby jednotu uvedla.

Čten dopis T. J. S. Praha, Chicago, v kterém oznamuje, že následkem spojení se s jinou jednotou, přestává býti prozatímně členem N. J. S. K dopisu podává zástupce jednoty br. Houser bližší vysvětlení, po kterémž usneseno Sokola Prahu po zaplacení povinných poplatků čestně propustiti.

České Národní Sdružení zasílá kolky k odkoupení a žádá, aby byly používány. Přijat návrh povolit \$5.00 na tyto kolky a používatí jich na všech dopisech.

Plzeňský Sokol v Chicagu oznamuje dodatečného zástupce do V. V. a sice br. Vonáška, který byl přijmut s přestupní listinou a dosud ve V. V. zastupoval T. J. S. Praha. Oznámení vzato na vědomí.

Br. jednatel oznamuje, že velká většina jednot Župy Jižní odporučila Dallas, Tex., jako nové sídlo Župy. Následkem tohoto odporučení prohlášen Dallas, Tex., za sídlo Župy Jižní.

Br. Šiman podává zprávu o činnosti z Č. S. Pomocného Výboru a br. Vlk z Českého Národního Sdružení. Zprávy přijaty.

Br. Vonášek oznamuje, že navštívil schůzi Vzděl. Odboru a že tomuto tělesu byly zaslány některé otázky k zodpovídání. Jelikož se tyto otázky týkají hlavně zá-

sad N. J. S., byly odkázány přímo V. V., a tudíž je předkládá. Na návrh br. Čermáka odkázány otázky br. pořadatel S. A., aby v případném článku v listu tyto objasnil.

Br. jednatel oznámil, že s br. starostou navštívili T. J. S. Hawthorne, a zděluje, že celá nečinnost této jednoty vězí v nedostatku cvičitele a přimlouvá se, aby T. O. pomohl pro ní cvičitelie získati.

Br. Vonášek oznamuje, že nominační výbor sestavil listinu sestávající ze 16 jmen bři. spůsobilých zasedati ve svazovém Tech. Výb. Usneseno dle této listiny provésti volbu Ústřed. Tech. Výboru svazového a zvolení následující: Pokorný, Čermák, Pecivál, Paskovský, Paul, Jebavý, Vokřál, Haller, Čejkova a Baumrukova. Dále usneseno ihned dopsati všem zvoleným, zdali přijímají úřad do kterého byli zvoleni a schůzi tohoto výboru ustanoviti na neděli dopoledne, 2. ledna v Sokole Chicago. Přijat návrh, aby pakli některý ze zvolených nepřijme, byl na jeho místo jmenován br. Vonášek, jelikož tento výbor musí býti v úzkém spojení s jednatelem V. V. a jeho přítomnost ve schůzích by ušetřila mnoho zbytečného dopisování. Za druhého náhradníka ustanoven br. Gasper, pakli by dva zvolení úřad odmítli. Další doplňování Ústř. Tech. Výboru, bude-li třeba, provede V. V.

Na návrh br. Hallera rozhodnuto, aby br. jednatel přenesl částku 25c z každého člena a 10c z každé členky do fondu Č. A. Obce Sokolské, která dnem 1. lednem 1916 zahájí svojí činnost.

Br. starosta oznámil, že síň jedné z nejstarších a největších jednot v N. J. S. Sokola Tábor Slov. Lípy byla postižena požárem a téměř úplně zničena, nad čímž vyslovil svoje politování. Zástupce této jednoty br. Lang, v delší řeči vyslovil naději, že jednotá tuto katastrofu bez dalších následků přestojí a v brzkém čase s vytrvalou plí členstva domůže se nového domova.

Br. Buňata v Ennis, Tex., dle zdělení jednatele žádá o právomoc V. V., aby směl vymáhati majetek po zaniklé jednotě v Shiner, Tex., který neoprávněně přivlastnili si někteří jednotlivci. Usneseno br. Buňatu k této akci oprávniti.

Zpráva jednatele za měsíc prosinec zní jak následuje:

Příjem.

T. J. S. Chicago, přísp.....	\$108.20
T. J. S. Newark, přísp.....	17.85
T. J. S. Ord, Neb.....	.20
T. J. S. Ord, Neb., do fondu sjezd.....	2.10
T. J. S. Tyrš, C. R., přísp.....	170.00
T. S. D. a Paní Newark, přísp.....	2.35
T. J. S. Owatonna.....	14.30
T. J. S. Fuegner, L. I., N. Y., přísp.....	19.50
T. J. S. Houston, poplat. knížky.....	1.00
T. J. S. Tábor Slovanské Lípy.....	1210.60
T. J. S. San Francisco.....	53.30
Vogeltanc předpl. na S. A.....	1.50
Sokolky Vlastenky, Schuyler, přísp.....	1.80
Oznámky.....	40.00
Sokolky Libuše.....	4.95
T. J. S. Galveston, Tex.....	2.70
T. J. S. Hopkins, Minn.....	9.25
T. J. S. Rozvoj.....	160.00
T. J. S. Irvin, Pa., zápisné.....	5.00
Úrok z banky.....	3.23
Sbor Sokolek Iowa City, Ia., zápisné.....	2.50
N. Y. veřejná knihovna předpl.....	.70
T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kans....	19.20

Celkem\$760.23

Vydání.

Čís. poukázky:

973 Krásný K., služné.....	\$ 30.00
974 Dick J. H., kufr pro cestovní knih.....	11.50
975 Jičínský R., redakce.....	45.00
976 Čermák J., redakce.....	15.00
977 Národní Tiskárna za tisk S. A. \$230.00, za poštovné \$35.14, za 500 dop. papírů \$2.50	267.64
978 Marshall Field & Co.....	20.92
979 A. Haller, doprava.....	.50
980 Franklin Co., štočky.....	3.73
981 České Národní Sdružení.....	5.00
982 Čes. Am. O. Sokol. za 6050 členů muž., 1700 členů žen.....	1,682.50
	\$2,070.29

Finanční stav.

Dluhopisy	\$3,000.00
Hotovost	1,964.54
Směnečné pohledávky	1,475.45
Záloha na nářadí.....	748.61
	\$7,188.60

Z toho patří do fondu.

Fond sjezdový	\$1,293.16
Sjezdový dluh	109.00
Fond N. J. S.....	300.00
Fond úrazový	438.50
Fond kursový	54.85
Ústřední Matice Školská.....	6.20
Č. N. S.....	6.10
	\$2,207.81

Příjem za prosinec.

Příspěvky	\$ 704.20	Vydání za prosinec.	Tisk S. A.....	\$ 230.00
Zápisné	7.50	Doprava	35.14	
Do fondu sjezd..	2.10	Redakce	60.00	
Úrok z banku....	3.23	Štočky	3.73	
Předplatné	2.20	Česko-Amer. Obci		
Oznámky	40.00	Sokolské	1,682.50	
Různé	1.00	Služné jed. Vzděl.		
		Odboru	30.00	
	\$ 760.23	Dovozné	.50	
Z min. schůze...\$3,274.60		Tiskopisy	2.50	
		Různé	25.92	
	\$4,034.83			
Vydání	\$2,070.29			\$2,070.29
Hotovost	\$1,964.54			

Obdržel zprávy následujících jednot:

T. J. S. Hvězda Západu za II., III. a IV. čl.; Klatovský Sokol IV. čl.; Sokolky Vlastenky, Schuyler, Neb., III. a IV. čl.; T. J. S. Galveston III. a IV. čl.; T. J. S. Hopkins, IV. čl.; T. J. S. Newark III. čl.; T. S. P. a D. Newark, N. J., III. čl.; T. J. S. San Francisco III. čl.; T. J. S. Rozvoj III. čl.; Sokolky Libuše, Crete, Neb., III. čl. 1915.

Vyřídil tyto objednávky:

T. J. S. Oak Park oznámení navrž. a vyloučených; J. Nábělek, N. S. Pittsburgh 200 Deset kapitol; J. Sedlák kursové úlohy; T. J. S. Irvin, Pa., různé knihy základ to odb. knihovny pro novou jednotu; Sbor Sokolek v Iowa City různé knihy základ to odb. knihovny pro novou jednotu; Rostík J., St. Louis, 2 svazky Úvah a řeči M. Tyrše, Životopis Tyršův, Sokolstvo, jeho směr a cíl; Bílý A., Cleveland, O., 2 svazky Úvah Tyrše a Sokolstvo, jeho směr a cíl; T. J. S. Dodge, Neb., knihu čl. zpráv.

Adolf Vlk, tajemník.

JEDNOTÁM ŽUPY ZÁPADNÍ.

Bratři a sestry!

Dnem 1. března t. r. započne bratr Sedlák svou činnost v Župě naší a tu upozorňujeme všechny jednoty Župy Západní, aby zavčas konaly přípravy pro dobu, kdy br. Sedlák k nim zavítá. Má-li se posláni bratra Sedláka potkati se žádoucím výsledkem, tu jest rozhodně nutno, aby vše bylo předem připraveno a nečekalo se na něho, aby čas, po který u jednoty té neb oné nalézati se bude, nucen byl věnovati shledávání členů. Mimo jiné přeje si též br. Sedlák konati přednášky v zájmu věci sokolské i pro širší kruhy české, ku kterým má dostatečný počet pomůcek, a my, ve vlastním zájmu jednot, upozorňujeme tyto, aby i ku přednáškám těmto vykonaly zavčas pečlivě přípravy. Neradi, však netečnostmi některých nucení, upozorňujeme, že na dopisy, zaslané v této záležitosti během uplynulého půlletí, některé z jednot vůbec neodpověděly a župní výbor rozhodl se, že v příštím čísle "Sokola Amerického" jména těchto jednot uveřejní. Doba příjezdu br. Sedláka, jakož i jiné zděleno bude jednotám, ku kterým zajede, v čas, aby se mohly řádně připravit.

S přáním plného zdaru celé naší milé Národní Jednotě Sokolské v tomto novém roce,
za Ústřední Výbor Župy Západní
Šim. Rokůsek, starosta. Jos. Štěrbá, jednatel.

PROTOKOL ZE SCHŮZE PRO ZÁVODY ŽUPY STŘEDNÍ N. J. S.,

odbyvané, dne 12. prosince 1915.

Schůzi zahájil br. tajemník, který omluvil br. starostu z jeho nepřítomnosti a požádal přítomné bratry, aby si zvolili předsedu pro tuto schůzi. Zvolen br. Jos. Holas. Při čtení jmen zástupců shledáno, že Sokol Berwyn a Sokol Česko-Amer. dosud zástupce neoznámili, ač jim bylo několikrát dopsáno. Sokol Tábor Slovanské Lípy a Sokol Chicago nebyli zastoupeni v této schůzi ani jedním zástupcem. Usneseno, aby se jednotám těm dopsalo. Br. Vonášek podává vysvětlení stran zástupců Sokola Prahy, což vzato na vědomí. — Čteny zápisky ze schůze minulé a přijaty beze změny. Hospodářský výbor podává zprávu stran Coliseum, že by nájem obnášel 1000 dolarů za jeden den, což se všem zdálo být vysoká cena a výboru dány pokyny hledat místo jiné a v příští schůzi podat zprávu. Br. Šiman podává vysvětlení ohledně půjčky a jednání V. V. uznáno za správné. Pak přijat návrh br. Kolbecka, aby se dopsalo na jednoty, aby zapůjčily možno-li částku 50 dolarů, které jim budou po slavnosti vráceny. Dále usneseno, aby tajemník dopsal Župě Střední, zdali může vypomoci finančně, aby tak učinila.

Na zdar! Za výbor Čeněk Jebavý, tajemník.

RŮZNÉ.

— Upozorňujeme bratry a sestry našeho sdružení, že zprávy o veřejném cvičení a o každém průkazu práce tělocvičné a postupu technickém vůbec jsou nám vítány spíše, nežli zvěsti o zábavách, divadlech a podobné. Také o přednáškách rádi slyšíme, nějakém tom posudku o vlastním postupu jednot a podobně. Byla celá řada veřejných, tu a tam i hodně přednášek dovíme se od bratří dopisovatelů? U nás se neotiskuje z jiných listů a zvěsti sokolské v listu sokolském musí býti naše a jen naše.

— V Omaze po celou řadu let byly "na štíru" "červení" s "modrými". Pak po letech se bratři a sestry z druhého tábora k naší radosti nemalé přidali k N. J. S. a nyní docela budou bratři a sestry jednoty Tyrš cvičiti s bratry a sestrami T. J. S. a pod jedním krovem jedné

Sokolny pracovatí a působiti dojista jen ku zduaru věci naší. Tak jest v Omaze, kdežto v Detroit naši T. J. S. Podlipný a bratři i sestry jednoty Palacký, tedy druhého tábora, uznali, že po stránce technické lze společně pracovatí a se přičinovatí i učinili za tím účelem již prvé kroky.

— Poněvač začátkem tohoto roku vešlo spojení se N. J. S. s D. A. S. po stránce technické v platnost ustavil se v Chicagu Ústřední Technický Odbor Česko-Americké Obce Sokolské a sice jak následuje: Josef Paskovský, náčelník, Jos. Pokorný, podnáčelník, Anna Baumrukova, podnáčelnice, T. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis ave. a další členové: Josef Čermák, Fr. Pecival, Fr. Pavel, Čeněk Jebavý, J. Gasper a M. Čejkova. Nyní hlavní stalo se skutkem, výbor ustanoven a jen bude záležitosti na něm a spolupůsobení činovníků D. A. S. a naší jednoty, abychom ku společné a dobré šli práci!

— Mikulášská zábava Sokola Oak Park. Dne 5. prosince měl Sokol náš jak se říká dobrý den. Venku sice vítr skučel, ale v naší Sokolovně bylo útulné teplo a je vidět že náš lid je otužilý a že se trochu té zimy nebojí — síň byla jako když nabije. Byli zde mladí, staří a ještě starší a pak co té milé naší sokolské drobotiny — a hlavní věc každý odcházel uspokojen. Za řečníka získali jsme našeho upřímného pracovníka a předsedu vzdělávacího odboru Dr. Antonína Muellera, který srozumitelně a pochopitelně vyložil význam sokolského a českého vychování mládeže. Řeč jeho byla vyslechnuta s velkou účastí a věru nám řekl mnoho co bychom si měli pro budoucnost zapamatovati a dle toho se řídit. Dra. A. Muellera uvítala pěknou řečí s podivuhodnou správnou výslovností malá Eliška Továrkova. Neutuchající potlesk byl odměnou nám milého řečníka.

Hra "Sokolský Mikuláš" z pera J. Ditterta byla pěkně provedena i ti velcí i ti malí se tužili. Hra měla ten význam, že drobotina ukázala, že ne sv. Mikuláš ale rodičové a dobří lidé odměňují v jistá období roční hodné děti — proto aby se ne jen v ten čas řádně chovaly pro nějaký ten dárek ale všude a vždycky. Úlohy byly vesměs v dobrých rukou a řádně nastudované, obleky také se velmi malebně vyjímaly. Režie byla v rukou Sok. Tom. Továrka. — Pořádajícímu výboru všechna čest, jest viděti, že se Těl. Jednota Sokola Oak Park tuží. Na zdar jí!

Pozvání ku předplacení.

Zahajujeme tímto 38. ročník listu našeho a zveme ku předplacení příznivce věci sokolské, čtenářstvo opravdové, kteří na dobrou četbu si potrpí a žádají si úsudek spravedlivý a poctivý v jakémkoli zástoji práce národní, volné a pokrokové, spolkové i života společenského se týkající a hlavně ovšem u věci sokolské. List náš byl po celou tu řadu let hlasatelem vznešené myšlenky sokolské v Americe, vytrval i v dobách nejtrudnějších a dnes i širším vrstvám přístupný snaží se šířiti poučení v každém oboru vědění lidového, slobodomyslného a vlastního rozumování vůbec; zůstáváje oddán nezměněně posile a utužení lidu svého a výchově jeho mládeže. Sokolské jednoty a jednotliví bratři a sestry naše měli by hojným předplacením listu našeho do staré vlasti pro tamní jednoty, aneb své přátele a známé, pro knihovny veřejné a čítárny, ústavy různé a školy, jednoty v zahraničí a jinde, aneb různé spolky a organizace zdejší podporovati nás v dalším vydávání a zvelebování listu, jemuž hned tak není rovno. Pravdy se říci neleká, posudku spravedlivého poskytne přímo a mnohou cennou radu i občas varování upřímné napíše a tu pomoci vás všech, jestli se dovolává, může tak činiti s jistým oprávněním. Odkazujeme vás jen na bohatý obsah minulých 10 ročníků zvláště, jakož na vše, co se k ozdobě listu od čísla k číslu koná s nezištnou obětavostí

a láskou k věci naší veliké N. J. S. Předplatné na list náš obnáší poštou ročně pouze 75 ctů, do Cech jeden dollar. Dopíše si na jednatele Výkonného Výboru N. J. S., br. T. Vonásek, 1647 So. St. Louis ave., Chicago, Ill.

NOVÍ, Odstouplí a Vyloučení členové.

— Do Sok. Jed. Blesk v Baltimore byli uvedeni: Frant. Pečinka, Frant. Ševčík. (Br. Rokosovi bylo zasláno již minulé číslo.)

— Z T. J. S. Lev, Bridgeport, O., vystoupili: Vojtěch Vašek, Josef Prokeš st., Jan Dvořák.

— Do T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich., přijat byl Fr. Paták. Odstoupili Fr. Kropík, Vác. Landa, Fr. Štědranský. Zemřeli Jos. Panie, Fr. Klinger.

— Do T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb., přijat byl Fr. Forman. Odstoupil Josef Rousek.

— Do T. J. S. Fugner-Tyrš v So. Omaha, Neb., přijati byli: Alois Hába, Frank Peklo, Josef Ouředský, Matěj Sklenář, Karel Sappe (s přest. list. od Sok. Jed. Blesk. — Jakou má adresu?). Pro neplacení vyloučen Jan Knedlík (adresa?).

— Do T. J. S. Ord, Neb., přijati byli v říjnu, tiskárna však dostala oznámení až ke konci prosince: Gust. Hoffman, Albion Mazač, Frank Hron, Otto Pečinka, F. J. L. Benda, Jos. Rohla, Jos. Hloušek, Rajmond Horký a Henry Kříž.

— Do T. J. S. New York přijat Karel Svimmerský. Pro neplacení vyloučen Prošek Karel. Zemřel Hampl Josef.

— Z T. J. S. Little Ferry, N. J., vystoupili: Alois Mach a Jos. Lhoták.

— Do T. J. S. St. Louis, Mo., uvedeni byli: Otto Fishl, Jiří Horák, Jan Horký, Fr. Ječmen.

— Z T. J. S. Los Angeles, Cal., vystoupili Jan Šesták, Felix Mařík, L. Plustie, T. Vacek. Přestupní listinu obdrželi T. Mařík, O. Šaler.

— Od T. J. S. Oakland, Cal., přestoupil k T. J. S. San Francisco B. Briseejn. Odstoupil Jan Fiala.

— Z T. J. S. Montgomery, Minn., vystoupili: James J. Procházka, Vojtěch Havlis, Štěpán Hanzal, Václav Šetka. Přijat byl Edward Šebesta.

— Do T. J. S. Galveston, Tex., přijati byli: Matěj Brand, Ant. Fingerhut, Julius Spaček, Josef Sekera.

— Do T. J. S. čtenářské Zábavní Besedy v Portland, Ore., přijati byli: Jos. Homolka, Bohuš Kettner, Ivan Svoboda, Alois Řada. Odstoupili Fr. Witt, Aug. Kreml, Karel Meduna.

— Do T. J. S. Karel Jonáš v Cicero, Ill., přijati byli: Emil Fajrajzl, Josef Fajrajzl, Jan Augustine, Vác. Homola, Ant. Studený (s přest. list.), Edv. Šiman (s přest. list.). Pro neplacení vyloučen Alois Příša. Vystoupil Anton Smrštík.

— Z T. J. S. Oak Park vystoupili: Emanuel Janíček, Frank Bouček, Josef Vístain.

— Do T. J. S. Tábor Slovanské Lípy v Chicagu přijat byl Jiří Šindelář. Odstoupili: Václav Mudra, Jan Konečný, Frank Musil, Frank Michalec, Jan Nepraš st.

— Do sboru Sokolek Chicago přijata byla Blanka Nováková. Odstoupily Anna Kessell, Anna Sedlák, Anna Novák, Libbie Zdeněk.

— Ze sboru Plzenských Sokolek vystoupila Josefina Jarošová.

— Do sboru Sokolek Rozvoj v Chicagu přijaty byly Anna Svobodová, Marie Svobodová.

— Do Plzenského Sokola v Chicagu přijati byli Anton Eminger a Josef Krasnický.

— Z T. J. S. Svornost v New Yorku vyloučen byl Josef Pecháček.

— Do T. J. S. Owatonna, Minn., přijati byli Frank Kovář a Klement Smrž.

— Do T. J. S. Tyrš, Cedar Rapids, Ia., přijati byli: Pavel Dvořák, Karel Landergott, F. J. Trefný. S přest. listinou přijat zpět Ant. Havlíček.

— T. J. S. Irwin, Pa., přijata byla s následujícími členy: Jos. Ridl, Jos. Lorenc, Rob. Lorenc, Jos. Dvořák, Ed. Cipra, Ondřej Janeš, James Jedlička, Boh. Hlava, Vilem Šístek, K. Lorenc, Fr. Lorenc, Fr. Ridl, James Ridl, Aug. Dvořák, Fr. Křivánek, Fr. Lacina, Jos. Chadima, Otto Závora.

— Sbor Sokolek Iowa City, Ia., přijat byl s následujícími členkyněmi: Klára Kubičková, Marie Selbická, Božena Kaňáková, Růžena Kubičková, Helena Smrčková, Helena Foldová, Klára Foldová, Eliška Hájková, Lilie Tesařová, Adelina Zarová, Marie Lepičová, Helena Jelínková, Helena Lidnerova, Anna Křepeláková, Irma Praizlerova.

VOLBY. — Následkem nedostatku místa odloženo uveřejnění zaslanych nám voleb do příštího čísla.

ADRESÁŘ

Národní Jednoty Sokolské

ve Spojených Státech.

Výkonný Výbor Národní Jednoty Sokolské v Chicagu. Schůze poslední pondělí v měsíci v Plzeňském Sokole, 18. ul. a Ashland Ave. Jan Šiman, starosta, 2233 So. Ridgeway Avenue, Telefon Lawndale 137; Dr. A. Mueller, náměstek, 1854 W. 12. St., Tel. Monroe 3289; Jos. Jurka, pokladník, 1906 Washburne Ave., Tel. Canal 132; **Tom. Vonásek, jednatel, 1647 So. St. Louis Ave., Tel. Lawndale 4351;** Jos. Čermák, 2533 So. Central Park Ave., Tel. Lawndale 1611; K. Svoboda, 5646 — 22. Place, Cicero, Ill., Telefon Clyde 979-J.; Frank J. Špaček, 1817 So. 56. Court, Cicero, Ill.; Adolf Vlk, tajemník, 4132 W. 22nd St., Tel. Lawndale 3776; Wm. Otcovský, 2458 So. Kedzie Ave.; V. Houser, 4742 So. Honore St., Tel. Yards 2849; Ant. Pecival, 3347 W. 26th St., Tel. Rockwell 1316; V. Roubal, 2221 So. Kedzie Ave., Tel. Rockwell 428; A. Haller, 1814 So. Ashland Ave., Tel. Canal 1270; V. Matas, 5025 N. Crawford Ave., Tel. Irving 405; Jos. Čapek, 1339 So. Tripp Ave.; Tom. Továrek, 1216 Lombard Ave., Oak Park, Ill.; V. Kilberger, 2215 W. 18. St.; Fr. Chmatal, 1109 N. Sacramento Ave., Tel. Humboldt 1300. — Otilie Splavcová, 1328 W. 18th St.; Barbora Schefflová, 1436 W. 18th St., Chicago; J. Lang, 1433 — 59. Ave., Cicero, Ill.; J. Mareška, 5431 W. 23. St., Cicero, Ill.; M. Stěpánková, 2232 So. Kedzie Ave.; R. Hanzlíková, 2513 Central Park Ave.

Technický Odbor: J. Paskovský, náčelník, 2451 So. Kedzie Ave.; tajemník: J. Vokřál, 1735 W. 18th St. — Schůze každou 3. středu v měsíci v Plzeňském Sokole.

Vzdělávací Odbor: Tajemník Karel Krásný, 3035 W. 19. St., Chicago, Ill. V potřebách řečníka, divadelních knih a pod. obraťte se přímo na br. K. Krásného.

Župa Východní. Sídlo v New Yorku.

Ústřední výbor: Starosta Alois Wokál; náměstek Jos. Kolman; jednatel Max Grabenstein; 3531—3rd Ave., New York City; tajemník Fr. Váně, 428 E. 67. St., New York City; pokladník Martin Klein; náčelník Ant. Mysliveček, 324 E. 74. St., New York City; 1. podnáčelník Jos. Gregor, 340 E. 71. St., New York City; 2. podnáčelník Jind. Vozáb, 203 Crescent St., L. I. City, N. Y.; účetní výbor: Jos. Kolman, Jind. Vozáb a Karel Polák. — Schůze každý poslední čtvrtek v měsíci.

Sok. Jed. Blesk v Baltimore; schůze 2. pátek v Sokolovně, S. E. cor. Gay & Preston Sts.; tajemník Karel Matoušek, 815 N. Montford Ave.

T. J. S. Fugner, L. I. City, N. Y.; 2. sobotu v měsíci v místnosti spolkové, 270 Prospect St.; taj. Vojt. Filip, 19—3rd Ave., Long Island City, N. Y.

T. J. S. Newark, N. J., 2. pondělí v Bohemian Auditorium, 17th St. & 19th Ave.; taj. Karel Šafránek, 307 So. 21. St., Irvington, N. J.

T. J. S. Svornost, Bronx, New York; schůze 1. sobotu v měsíci v čísle 428—430 E. 166th St.; tajemník Jos. Kruta, 426—428 E. 163. St.

T. J. S. New York; 2. a 4. pondělí, 420—424 E. 71st St.; taj. Vác. Kozák, 535 E. 78. St., box 3.

Sok. Jed. Philadelphia, Pa.; 1. neděli v měsíci v České Budově a Sokolovně, 2202 N. Marshall St. ve 3 hod. odpol.; taj. Tonda Jaroš, 2638 N. Startain St.

T. J. S. Westfield, Mass.; 1. a 3. středu v Sokolovně, 118—120 Meadow St.; taj. Fr. Třešnak, box 52.

Sbor Sokolek Sok. Jed. Blesk v Baltimore, Md.; 3. úterý v Sokolovně; taj. Emma Stupka, 816 N. Castle St.

Těl. Sbor Paní a Dívek v New Yorku. Schůze poslední čtvrtek v Sokolovně. Taj. M. Kamila Wojtišková, 319 E. 68. St.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Long Island City, N. Y.; taj. Antonie Filipova, 59 — 2nd Ave.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Newark, N. J. Schůze vždy druhou středu. Taj. A. Kočovská, 92 — 19th Ave.

T. J. S. Little Ferry, N. J. Schůze 3. čtvrtek; tajemník F. Kallminzer, box 88.

Česko Těl. Záb. Sp. Sokol v Bohemia, L. I., N. Y.; schůze každý 2. čtvrtek v měsíci; taj. Jos. F. Thuma.

Těl. Sbor Dívek a Paní v Little Ferry, N. J. Schůze třetí neděli o půl 5. odpol.; taj. Ant. Smietanský, box 175, Little Ferry, N. J.

T. J. S. East Islip, L. I., N. Y. Taj. Fr. Tůma, P. O. Box 310.

T. J. S. Schenectady, N. Y.; účetní Ant. Šedina, 135 — 1st Ave.

*

Župa Sev.-Vých. Sídlo v Cleveland, O.

Ústřední Výbor: Starosta Léo Všetěčka, 2119 E. 90. St.; náměstek Josef Frčka; pokladník Ant. Novotný, 11906 Forest ave.; jednatel V. J. Stibr, 3251 E. 55. St.; náčelník Jan Jirásek, 129 E. St., W., Detroit, Mich.; 1. podnáč. Ant. Pánka, 3541 E. 133. St., Cleveland; 2. podnáč. Fr. Čech, 3100 Sawtell Rd., Cleveland; organizátor Jan Fryš pro stát Michigan, Jan Nábělek pro Pennsylvanii, Ant. Novotný pro Ohio.

Sokol Cleveland. Schůze každou 3. neděli v měsíci ve 2 hod. odpoledne v Sokolovně, 8932 Quincy Ave., S. E.; taj. Lad. Huml, 5129 Dolloff Rd.

Sokol Čech, Cleveland, O.; 2. neděli v Sokolovně na Wendell Ave.; tajemník Vác. J. Štibr, 3251 E. 55th St., S. E.

Těl. a Podp. Jed. Budivoj, Detroit, Mich.; 1. pondělí v Sokolovně, roh Erskine a St. Antoine Sts.; tajemník W. J. Milý, 228 Maybury Grand.

T. J. S. Podlipný, Detroit, Mich.; schůze 2. středu v Sokolovně, roh Tillman a Ash ul.; taj. Ant. Skramský, 339 Lyeate ave. E.; účetní Vác. Becker, 78 Humboldt Ave.

Sokol Lorain, Lorain, O. Schůze 4. neděli v měsíci v Sokolovně, 2404 Kelley Pl. Taj. Fr. Hartl, 606 W. 22. St.

T. J. S. Ríp, Allegheny, Pa.; schůze 1. neděli v Čes. Nár. Síni, 1000 Vinial St.; taj. Jan W. Novák, Butler Plank Road, Millvale, Pa.

T. J. S. Irwin, Pa.

T. J. S. Lev, Bridgeport, O. Schůze 3. neděli v měsíci v síni Č. S. P. S.; taj. Jos. Prokeš jr., R. 2, box 32.

Župa Střední. Sídlo v Cedar Rapids, Ia.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Halq; náměstek Václav Janda; jednatel Fr. Filip, Security Savings Bank, Cedar Rapids, Ia.; pokladník J. J. Hájek; náčelník B. O. Hašek, 403—6th av. W., Cedar Rapids, Ia.; I. podnáčelník Fr. Jirásek, Cedar Rapids, Ia.; II. podnáčelník Fr. Štěpánek, Milwaukee, Wis. Výbor účetní: Fr. Jirásek, B. O. Hašek a J. J. Hájek. — Schůze 3. čtvrtek v Sokolovně na 3. ul. a 5. ave.

Plzeňský Sokol, Chicago. Schůze 2. a 4. čtvrtek. Taj. Fr. Hartman, 5513 W. 25th Place, Cicero, Ill.

Sbor Plzeňských Sokolek, Chicago, Ill. Tajemnice Kateřina Kubičková, 1417 So. Harding Ave.

Sokol Chicago, Chicago, Ill.; 1. a 3. čtvrtek v Sokolovně, 2335—2341 So. Kedzie Ave.; taj. Jos. Zeman, 1933 So. Spaulding Ave.

Sokolky Chicago. Schůze 1. pátek v měsíci. Tajemnice E. Sadílek, 2400 S. Sawyer Ave.

Těl. Jed. Čechie, Chicago, Ill.; 4. úterý v síni Atlas Hall, 1436—40 Emma St.; taj. Jan Votoček, 1645 N. Winchester Ave.

Sokol Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Schůze 3. čtvrtek v měsíci v 1300 S. Karlov Ave. Taj. Jos. Čapek, 1339 S. Tripp Ave.

Sokolky Tábor Slovanské Lípy v Chicagu, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci v budově Sokola T. Slov. Lípy. Barbora Zárobská, taj. 1953 So. Avers Ave.

Sbor Sokolek Tábor Slovanské Lípy, Chicago, Ill. Taj. Barbora Zárobská, 1953 So. Avers Ave.

T. J. S. Rozvoj, Chicago (Irving Park). Schůze 4. čtvrtek v měsíci ve Svob. škole F. B. Zdrůbek, 4624 N. Crawford Ave. Tajemník Fr. Hlavatý, 4630 N. Harding Ave.

Sbor Sokolek Rozvoj, Chicago. Taj. Františka Bíšek, 4640 N. Crawford Av.

Česko Americký Sokol v Chicagu, Ill. Schůze 1. a 3. čtvrtek v Čes. Angl. Svob. škole, 1128 W. 18. St.; taj. Lad. Richter, 1429 W. 18. St.

T. J. Klatovský Sokol, Chicago, Ill.; schůze každou 3. středu v síni Ladimír Klácel, roh 19. a Leavitt ul.; tajemník V. Kilberger, 2215 W. 18. St.

T. J. S. Oak Park, Ill. Schůze 1. čtvrtek v měsíci ve vlastní budově, 6512-14 z. 12. ul. Taj. F. Šindelář, 1509 Clarence Ave.

T. J. S. Hawthorne, Ill. Schůze 1. pátek v měsíci. Taj. Fr. Kastner, 5036 W. 29. Pl., Cicero, Ill.

T. J. S. Berwyn, Ill. Schůze 2. čtvrtek v měsíci v Sokolně. Taj. Karel Smíšek, 6510 W. 26. Pl., Berwyn, Ill.

T. J. S. Karel Jonáš, Cicero, Ill. — Schůze 1. a 3. středu v měsíci. Taj. Alois Hildebrandt, 5321 W. 25. St.

T. J. S. St. Louis, Mo. Schůze 2. a 4. pondělí v Sokolovně, 9. & Allen Ave. Taj. Josef Král, 1806 Allen Ave.

Čes. Amer. Sokol, Manitowoc, Wis.; 2. středu v síni Slov. Lípy; tajemník Alois Jaroš, 708 Chicago St.

T. J. S. Milwaukee, Wis. Schůze 2. a 4. středu v Čes. Amer. Síni; jednatel Ant. Šabart, 1312 Vine St.

Těl. Jed. Tyrš, Cedar Rapids, Ia.; 1. neděli v Sokolně na 3. ul. a 4. Ave.; taj. Emil Tůma, c. o. Slovan Americký.

T. J. S. Edwardsville, Ill. Schůze 1. neděli o 2. hod. odp. v síni Č. S. P. S., Vandalia St.; taj. Kar. Slavík, box 251.

T. J. S. Iowa City, Ia. Schůze 2. úterý v síni Č. S. P. S. Taj. Chas. Lepic, 631 N. Center St.

Sbor Sokolek Iowa City, Ia.

Č. A. J. Sokol v St. Paul, Minn. Schůze 1. středu v měsíci v síni Č. S. P. S., roh 7. a Western Ave.; taj. J. C. Landa, 646½ Pleasant Ave.

Z. O. Sokolek, Marshalltown, Ia.

Sokolky Renata Tyršova, Cedar Rapids, Ia. Schůze 1. pátek v Sokolovně. Tajemnice Marie Engelthaler, 1515 — 7. Ave. E.

T. J. S. La Crosse, Wis. Tajemník Stanislav Vondrášek, 618 King St. — Schůze 3. pátek v měsíci.

T. J. S. Owatonna, Minn. Schůze 2. čtvrtek v síni Č. S. P. S. Taj. L. E. Rypka, box 32, Owatonna, Minn.

T. J. S. Minneapolis, Minn. Tajem. Václ. Hovorka, 2008 Washington av. So. Schůze 2. neděle v měsíci ve 2 hod. odp. v České Národní Síni, 2226 Washington Ave. a 23. Ave.

T. J. S. Hopkins, Minn. Schůze 1. středu v Opera Hall v 8 hod. večer. Tajemník J. F. Lorenc, box 481.

T. J. S. Montgomery, Minn. Tajemník Josef Šedivý.

T. J. S. Vrchlický, Marshalltown, Ia. Taj. Jos. Kadner, 702 So. 3rd ave. Schůze 1. neděle v měsíci o 2. hod. odpol. v Sokolovně.

T. J. S. New Prague, Minn. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer v síni Z. Č. B. J. — J. Jasan, tajemník.

Župa Západní. Sídlo v So. Omaha, Neb.

Starosta Šim. Rokusek; jednatel Jos. Štěrba, 2014 Q St., So. Omaha, Neb.; pokladník Frant. Říha, 1415 Williams St., Omaha, Neb.; náčelník Frant. Kopecký, 4217 So. 13. St., Omaha, Neb.; podnáčelníci Frant. Kubín a M. Kmentova. Další výbor Frant. Laitner, M. Kapeková, V. Zadákova, O. Dlaskova a Bož. Kafkova. Schůze každé 3. pondělí v síni T. J. S. Fuegner-Tyrš, 21. a U ul., So. Omaha, Neb.

T. J. S. Karel Jonáš, Abie, Neb. Taj. Chas. Dočekal.

T. J. Sokol Žižka, Bruno, Neb.; 1. neděle; taj. Jar. Maca.

T. J. S. Crete, Neb. Schůze každou druhou neděle v měsíci. Taj. J. J. Eliáš.

T. J. Sokol Omaha, Neb. Schůze každou 2. středu v Sokolovně. Starosta Rud. Havelka, 2921 So. 16. St.; taj. I. F. Prácheňský, 2324 So. 12. St., Omaha.

T. J. S. Tyrš, Omaha, Neb. Tajemník Jos. Růžička, 1703 So. 9. St.

T. J. Sokol Plattsmouth, Neb.; 2. pondělí; taj. Karel Hulla, box 272.

T. J. Sokol Schuyler, Neb.; 2. středu v síni Č. S. P. S.; taj. Chas. Mastný.

T. J. S. Fuegner-Tyrš v So. Omaha, Neb. Schůze 1. pondělí v 8 hod. večer. Taj. Tomáš Lechner, 189 So. 19. St.

Sbor Sokolek Libuše, So. Omaha, Neb.; 2. úterý večer v Národní síni, 21st & U St.; tajemnice Marie Ourada, 176 So. 22. St.

T. J. S. Jirí z Poděbrad, Clarkson, Neb. Schůze 4. neděle ve 2 hod. odp. v místnosti Z. Č. B. J.; tajemník a účetní Ant. Odvárka.

Sbor Sokolek, Omaha, Neb. Schůze 4. pondělí. Taj. Frances Kalčík, 1471 So. 16. St.

Sbor Sokolek Tyrš, Omaha, Neb. — Schůze 3. neděle. Taj. Anna Pitha, 1910 So. 8. St.

T. J. S. Dodge, Neb.; schůze 2. pondělí v síni Div. Družstva; taj. Jindř. Studnička.

Sbor Sokolek Dodge —

T. J. S. Howells, Neb.; taj. Frank V. Fiala.

T. J. S. Ord, Neb. Fr. Miško, účetní. Sbor Sokolek Vlastenky ve Schuyler, Neb.; taj. Emma K. Schmid.

Sokol Ravenský, Ravenna, Neb.; taj. Franta Slavětinský.

Sbor Sokolek, Wilber, Neb., tajemnice M. Chab.

Sbor Sokolek Libuše, Crete, Neb. — Taj. Augusta Sedláček.

T. J. S. Hvězda Západu, Black Wolf, Kansas; 1. neděle; taj. Jos. Jifíček, R. F. D. 2, Wilson, Kans.

T. J. S. Karel Jonáš, Wilson, Kans.; 2. a 4. neděle; taj. Vác. Gregor.

T. J. S. Timken, Kans.; tajemník Jan Vesecký.

T. J. S. Oklahoma City; tajemník J. S. Vaněk, 23 W. 4th St.

T. J. S. Praha, Okla. Tajemník C. M. Sádlo, Prague, Okla.

T. J. S. Vyšehrad, Lucas, Kans.; taj. Josef Líbal, R. 1, box 75.

✽

Župa Jižní. Sídlo v Ennis, Tex.

Ústřední výbor: Starosta Jos. Bužata, náměstek L. O. Hošek, jednatel Fr. Lažnovský, R. 6, Ennis, Tex., pokladník Fr. Moučka, náčelník Ant. Brožek, organisátor L. O. Hošek; další výbor: K. Moučka. Schůze 1. neděle v měsíci v Sokolně.

T. J. S. Karel Havlíček Borovský, Ennis, Tex. Taj. Frank Moučka, R. 6.

T. J. S. Žižka, Dallas, Tex. Tajemník Fr. Polavka, 2807 Williams St. Schůze 1. neděle v Sokolovně na Carl St.

Sbor Sokolek Libuše, Dallas, Tex.; taj. Frances Wasserbauer, General Delivery. Schůze 2. neděle v Sokolovně na Carl St.

T. J. S. Houston, Tex. Tajemník Fr. Vacek, 1401 Houston ave.

T. J. S. Jan Amos Komenský. Taj. Tom. Kolaja jr., Guy, Fort Bend Co., Tex.

T. J. S. Tyrš, Waco, Tex. Taj. Jan Faltejsek, 1919 So. 10. St.

T. J. S. Crosby, Tex. Tajemník A. D. Peter, Crosby, Tex.

T. J. S. Fort Worth, Tex. Starosta Jos. Koldin, 2111 Azle Ave.; tajemník: Jan Nezbeda, 2114 N. Commerce St. — Schůze poslední neděle v měsíci ve Frazier Hall, 14 N. Main St.

T. J. S. Galveston, Tex. Taj. Jan Beneš, 4704—Q.

T. J. S. Granger, Tex. Taj. J. F. Houžvička, box 184.

✽

Župa Pacifická. Sídlo v San Francisco, California.

Schůze v Sokolovně každý měsíc. — Starosta: Frant. Laštofka, náčelník: Luděk Jirsák, jednatel: Josef Tomšovic, 663 Waller St., jemuž veškeré dopisy župy se týkající buďtež zasílány.

T. J. S. San Francisco, Cal.; taj. Alois Šubr, 801 Alvarado.

T. J. S. Bratři Osvěty, Scio, Oregon; taj. Ant. Liška, Scio, Oregon.

Sbor Sokolek v San Francisco, Cal.; taj. Ella Jelínek, 3247 Jackson St.

T. J. S. Oakland, Cal. Taj. J. F. Mikulášek, 1717 Chestnut St.

T. J. S. Čtenářské Zábavní Besedy Portland, Oregon. — Jednatel Čeněk Krémář, 594 — 4. St.

Sbor Sokolek Čtenář. Záb. Besedy, Portland, Oregon. Tajemnice J. V. Bažkova, 310 E. 9. St.

T. J. S. Los Angeles (inc.). Schůze 1. a 2. sobotu; schůze vzdělávací 2. sobotu v 8. hod. večer v čís. 4120 So. Park Ave. Tajemník Tom. Vacek, 4212 Camero ave.

Sbor Sokolek Los Angeles, Cal. Taj. Krista Šestáková, 2116 Montana St.

T. J. S. Malin, Oregon. Taj. W. Zumer, Malin, Klamath Co., Oregon.

Sbor Sokolek Eliška Krásnohorská, Malin, Ore. Schůze 1. neděle o 2. hod. odp. Taj. Anna Zumer.

Seznam knih v putovní knihovně.

Den v táboře junáků.
Těl. hry pro divčí školy.
Hrvatský Sokolský Slet v Záhřebu.
Sokol Pražský roč. 1913.
Sokolské Epištoly.
Slov. Sokol Am.
Český skaut.
Z dějin cvičení těles. v Čechách.
Cvičební látka pro dorost.
Časové úvahy o těl. cvič.
Prostná cvičení pro VI. slet na korepondenčních lístkách.
Diplom přebornický.
Základové fyziologie těloc.
Náš úkol, směr a cíl.
Těl. cvič. pro letní cvičiště, osnova cvič. běhu.
Cvičení na bradlech.
Sokolské Epištoly.
Cvičení na koni na šíř.
Osnovy k vyučování těl. na školách středních.
Rozvrh pro dorost 14—18 let.
Our Task, Aim and Goal.
Těl. cvičení a intelligence.
Praha a Slety všesokolské I. slet Svazu Slov. Sok.
Praha a IV. slet všesokol.
4 roč. S. A. váz. 1911—1910—1913—1914.
Česká O. S. Resoluce volných sjezdů. Břemena a odpory.
Návod o prvé pomoci.
Snahy o zřízení ústrojí Čes. Sokolstva. Dorostu Sokolskému.
Tělocvičný Česko Ruský Slovník.
Tělocvik pro školy národní.
Povinnosti Sokolské.
Průvodce výstavou Sokolskou.
Úvahy a řeči dr. M. Tyrše I. a II. díl.
Z brku Sokolského.
Jan Amos Komenský.
O cvičení dospělých.
Cvič. večery na hrazdě.
O rohování.
Výchova lidu a Sokolstvo.
Šplhání.
O šermu šavlí.
Životopis M. Tyrše.
Životopis J. Fuegnara.
O působení těl. na tělo lidské.
Příruční kniha těl. sok.
Sokol. Epištoly XI.
Cvičení na hrazdě.
Sokolské Epištoly (bez titul. str.)
Povely ku cvičením pořad.
100 Příkladů cvič. prost.
Zápas.
Cvič. na bradlech.
Ženský tělocvik.
Divčí tělocvik (Hanušové).
Podstata Sokolské myšlenky.
Cvičení s kuželi.
Historical sketch.
Výklad cvič. pořadových.
Adresář zahraničních Čechů.
O cvič. dospělých.